

El jardí

www.eljardidesantgervasi.cat

Núm. 39 | Abril 2018 | Diari independent i gratuït

DE SANT GERVASI

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY |
TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

Twitter Facebook Instagram Telegram @ElJardiSG

Especial dia del llibre i de la rosa

6

El carrer Balmes

El debat sobre la reforma
d'un carrer que uneix el barri

24

L'Observatori Fabra

Visita als jardins d'un edifici
emblemàtic per l'astronomia

40

Bárbara Granados

'La música sense paraules no
m'acaba d'emocionar'

Sant Jordi

**PORTES
OBERTES**

16 al 30 abril

**Curs 2018-19
Casals d'estiu**

Matrícula Oberta!

932 371 379
www.tremolo.cat

TRÉMOLO
FORMACIÓ MUSICAL
I ESCÈNICA

Ets un artista?
Descobreix Trémolo

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

**R U S T I C
C O R N E R**
BARCELONA REAL ESTATE

LLÁMENOS PARA VALORAR SU PISO

93 204 55 11

www.rusticcorner.com

**CLINICA
DENTAL**

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 | 1990
anys | 2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

LES JOIES D'OR CANVIEN DE FORMA, NO DESAPAREIXEN

Compren la seva peça d'or amb les més altes garanties de cotització, seguretat i serietat

Amb refinèria pròpia
i sense intermediaris.

Taxació a càrrec de
gemmaleg professionals.

Compren rellotges de
marques exclusives i també
de gamma mitjana.

La valoració més justa.

**COMPREM®
OR
I PLATA
N.1 a Catalunya**

C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 · C. Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

**El Baló Intragàstric és una
tècnica endoscòpica molt
eficaç per aquelles
persones que pateixen
Sobrepès o Obesitat.**

El gran valor del Baló Intragàstric és que obliga a regular la quantitat d'ingesta, evitant que es mengi en excés i ajudant a seguir una reeducació dietètica determinada per adquirir uns hàbits dietètics i nutricionals adequats que, a més d'aconseguir perdre pes, facilitin seguir mantenint el pes perdut una vegada retirat el baló.

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334

08006 - BARCELONA

93 545 09 90 - 93 415 34 64

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions:
s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font F., Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardà, Marta Trius
Correcció: Jordi Gamundi
Disseny de maquetació i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Lectura al jardí, Juanjo Compairé

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Aquest any sembla que la primavera no s'acaba d'imposar, es va retardant i, a mitjan abril, segueix havent-hi dies que ens recorden el llarg hivern que acabem de passar. Però estem a un pas de la diada de Sant Jordi, patró de Catalunya, que acostuma a arribar en el moment d'esclat de la natura i enguany amb la terra que recull la saó de les abundants pluges dels darrers mesos. Aquest any es preveu que Sant Jordi serà una gran festa del llibre i de la rosa! És també una de les festes que ens identifica més com a país i tothom la pot fer seva de manera pacífica i acollidora. A la revista d'abril, com no pot ser menys, parlarem de llibres, de literatura i de cultura, i també de flors.

També parlem d'astronomia, una ciència que ens fa alçar la mirada al cel, buscant llum entre les tenebres. Des de la inauguració de Vil·la Urània s'hi fan interessants xerrades sobre astronomia i, a més, s'ha commemorat els 70 anys de l'associació ASTER, ara molt vinculada en aquest nou centre cívic. A Sant Gervasi hi ha una icona de l'astronomia que volem destacar, l'Observatori Fabra, l'indret on en l'astrònom Josep Comas i Solà va fer moltes de les seves observacions i anàlisis. Un parell d'articles en fan esment i expliquen aspectes poc coneguts de l'observatori.

La primavera també és propícia per a les fires de carrer i en els dies vinents, a part de les paradetes de llibres i roses de Sant Jordi, n'hi ha d'altres on els comerciants ens mostren els seus productes. A mitjans de maig hi ha la Mostra de Comerç de Galvany, al nucli més comercial d'aquest barri, al carrer dels Madrazo, sota mateix del Mercat Galvany. Recordem, finalment que hem unificat les adreces per a l'accés a les nostres xarxes socials, que a poc a poc van augmentant. Ens podeu trobar a Facebook, Twitter, Instagram i Telegram a: @ElJardiSG.

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10
Carme Rocamora, Joan Manuel del Llano, Juanjo Compairé, M. Antònia Font

Articles | 12, 14, 16
Pau Farràs, Roger Rossich, Marc Talló i Neus Mestre, Marta Royo, Fra Valentí Serra, Jordi Bertran, Xavier Boned, SSG Coopera, Jaume d'Oleza

Política de barri | 18
Sobre la gestió cultural.
Entrevista Xavier Patón, C. Rocamora

Treballant a Sant Gervasi | 20
Flors Prat, J. Sardà i J. Mestre

Especial Sant Jordi | 21 - 23
Llibres per Sant Jordi, Carme Rocamora, Casa Usher, Maite Pipó, Jesús Mestre

Explorar el jardí | 24
L'observatori Fabra, M.J. Tort
La mallerenga blava, Enric Capdevila

Bellesguard | 25
El cronista Dionís Jeroni, Esteban Galindo

Abans i ara | 26
Des del Tibidabo, J. Sardà i J. Mestre

27, 28, 29 | **Arts i lletres**

Joaquím Verdú, Sandra Palau.
Núria Llorach, Jordi Quer, Marta Trius
Lola Ferrández, Jesús Mestre

30 | **Galvany - Turó Parc**
Can Galvany, Roser Díaz Martín

31 | **Ciència**
70 anys Aster. Supernoves, J. Compairé

32, 33 | **La mirada jove**
Marta Rosique, Carme Rocamora.
La contrapartida d'Elena Bulet. Zebda, Eduard Sant. *Les Kol·lontai*, J. Mestre

34 | **Per als petits de casa**

35 | **Escoles, infants**
L'escola Decroly, Jesús Mestre.
Magic Talk a l'escola Canigó

36 i 37 | **Gent Gran, mestres**
Emili Teixidor (2), Bartomeu Palau

37 | **Salut i nutrició. Passatemp**
Marta Castells, Blai Pérez

39 | **Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi**

40 | **Contraportada**
Bàrbara Granados, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

INSTITUT AUDITIU

salesa

Torna a gaudir dels teus moments a la llar

SET 860 / SET 880

Nou sistema de so d'alta qualitat sense fils.
Per TV i fonts d'àudio.

Prova'ls a:

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

AGENDA DEL 18/IV AL 16/V 2018

ABRIL

DEL 2 AL 30 D'ABRIL

Exposició: **Escola Decroly, 60 anys d'escola activa.**
Inauguració i vernissatge:
divendres 6 d'abril a les 18 h
Vil·la Florida

18 DIMECRES

A LES 17:30 H

Sant Jordi de la gent gran.
Tarda de música i lletres!
Vil·la Florida

A LES 18 H

Tertúlia literària, amb
Raquel Pícolo. Per a joves
de 20 a 29 anys
Centre Cívic Can Castelló
c. Castelló, 1-7

A LES 19:30 H

Cicle clàssica: **Quartet Martorell**, amb Biel Ricart, violí; Xavier Querol, violí; Gerard Aranibar, viola; Àlex Olmedo, violoncel
Institut Nord-Americà

19 DIJOUS

A LES 11 H

Toc Toc Dormir o no dormir. Racó dels Pares, amb Patricia McGill
Infant de 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall
Sant Gervasi de Cassoles, 85

A LES 19 H

Inauguració exposició:
Art en Joc. Producció olímpica de l'estudi de disseny Villuendas + Gómez, Col·legi d'aparelladors, arquitectes tècnics i enginyers d'edificació de Barcelona (CAATEEB)
c. Bon Pastor, 5

A LES 19 H

Cassoletes sonores.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 20 H

Primavera Coral 2018:
Cor Vil·la Florida, Coral Mata de Jonc, Coral Maria Ward i

Orfeo Sarrianenc
Centre Cívic Pere Pruna
c. Ganduxer, 130

DE 20 A 22 H

III Open Mic del Farró.
Plaça Mañé i Flaquer
Organitza: Farró Comerç

A LES 21:30 H

Concert de **Guido Di Blasi**
"New Tango Project".
Nota 79
c. Vallirana, 79

DEL 20 ABRIL A 27 MAIG

Exposició: **"Reines per un dia"**. Núvies i festa a la Col·lecció Antoni de Montpalau. Cada dia, de dimarts a diumenge de 10 a 14 h, dilluns tancat
Fundación Rocamora
c. Ballesté, 12
Organitzadors: Fundació Antoni de Montpalau i Fundación Rocamora
Entrades: 7 €

20 DIVENDRES

A LES 17:30 H

Diverdivendres: **Pintem ous de Pàsqua.**

A LES 18 H

Enguegem el bookcrossing Tardes de patch
Vil·la Urània
c. Saragossa, 29-31

A LES 19 H

Musica't: **Wax&Boggie**, amb Ster Wax, veu, i David Giorcelli, piano.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Primavera Coral 2018.
Cors infantils: Cor infantil l'Esquellerinc i Cor infantil l'Espurna
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20 H

Barcelona Districte Cultural: **La Fin Demain**, espectacle de circ d'equilibris poètics
pl. Mañé i Flaqué

Exposició sobre núvies, col·lecció de la Fundació Antoni de Montpalau, a la Fundació Rocamora.
A sota, cartell de la fira del llibre de Sant Jordi, al Farró

L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: eljardide.santgervasi.cat

21 DISSABTE

A LES 10 H

Itineraris culturals:
Descobreix el Bosc Bertran i el Putxet, amb Carolina Chifoni.
Vil·la Florida
c/ Muntaner 544
Inscripcions previa
Preu: 10,26 € (3 hores)

A LES 10:30 H

Costura solidària:
Kimo-Kap.

A LES 11 H

Teixint a la primavera, amb Lalanalú.
Vil·la Urània

A LES 11 H

Taller roses de Sant Jordi en família, amb Maria Cortadellas. De 7 a 12 anys
Centre Cívic Can Castelló

D'11 A 12:30 H

Festes Tradicionals: Sant Jordi, Taller Familiar: **Peus de Drac**, amb Marisa Stinga.
DE 12:30 A 13:30 H
La Llegenda de Sant Jordi, il·lustracions en viu amb Almudena Suárez.
Vil·la Florida i Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H

Fuenteovejuna, amb la Companyia Obskené. Un espectacle trepidant que conta l'obra clàssica de Lope de Vega des de un punt de vista contemporani.
Jardins de Muñoz Ramonet
c. Muntaner, 282

A LES 20:15 I 01 H

Prince - Sign O 'The Times
Cinesa Diagonal (1h), Bosque i Balmes Multicinesmes (20:15 h)
Entrades: 15 € (Bosque i Balmes) 10 € (Cinesa)

DILLUNS 23 I DIMARTS 24, DE 10:30 A 13 I DE 17 A 19:30 H
VII Mercat d'intercanvi de llibres. Segur que tens

novel·les a casa que ja has llegit. Vine i podràs canviar-les per noves lectures.
Centre Cívic Can Castelló

23 DILLUNS

TOT EL DIA

Sant Jordi al Farró. Comparteix el teu llibre: porta el teu llibre de capçalera, explica'ns perquè ho és i comparteix amb nosaltres la lectura d'algun fragment.
pl. Mañé i Flaqué
A càrrec de l'Associació de Veïns del Farró.

A LES 16:30 H

Sant Jordi pels més menuts. Intercanvi de llibres infantils i titelles amb *La Llegenda de Sant Jordi*.
Espai Putxet

DE 17:30 A 18:10 I DE 18:20 A 19 H

Teatre de titelles:
Les Aventures de la Família Planeta Terra, a la Sala Verda, de l'entitat.
Parada amb venda de roses, contes i llibretes de notes.
Pequitos
Ronda General Mitre, 148

24 DIMARTS

A LES 18 H

Xerrada: **Alimentació per una primavera sense al·lèrgies**, amb Irene Garibaldi
Centre Cívic Vil·la Urània

25 DIMECRES

A LES 17:30 H

Contes grans per a oïdes petites, amb Noemí Caballer. A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

26 DIJOUS

A LES 18 H

Cineknitting: **Amb llicència per tricotar!**
Centre Cívic Vil·la Urània

A LES 19 H

Cicle temàtic, Any Panikkar: **Què és el diàleg interreligiós?**

giós? Experiències i Testimoniatge de diferents grups de diàleg interreligiós
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19:30 H

Acció d'art: **Hola Federico**, amb Assumpta Rojas
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21:30 H

Concert de **Barcelona In The Round**: Tori Sparks + Carlos Mendoza + Alba Bioque (flamenco-fusió)
Nota 79
c. Vallirana, 79
Entrades: 6 i 8 €

27 DIVENDRES

A LES 19 H

Cant per a tothom: **Cor Vivaldi & Mädchenchor Hamburg**, amb Cor Vivaldi, sota la direcció d'Òscar Boada i el cor Mädchenchor Hamburg sota la direcció de Gesa Verhahn i Christoph Pillat.
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19 H

Performance: **Els ulls de la llibertat** o com es pentina la teva pròpia història a contrapèl, amb Isabel Oliva.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 21 H

50è Voll Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona: **Cameron Graves Trio.**
Luz de Gas
Entrades: 30 i 25 €

28 DISSABTE

A LES 11 H

Atreveix-te amb els llibres. Club de Lectura amb Carles Alcoy i Gina Leal.
De 10 a 12 anys
Biblioteca Joan Maragall

DEL 30 ABRIL AL 18 MAIG
Exposició: **Mundo en movimiento**, amb Manoli Tapias
Centre Cívic Can Castelló

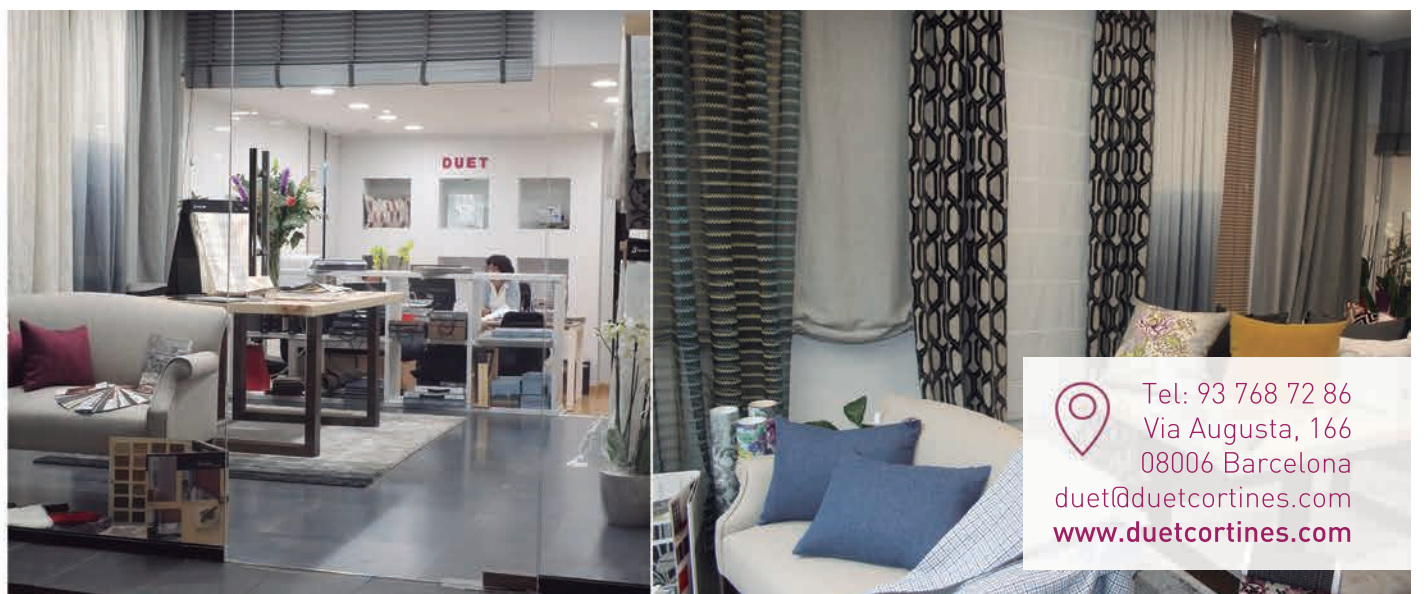

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Placids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

MAIG

DEL 2 AL 11 DE MAIG

Renova la teva roba: Mercat d'intercanvi de roba Dies de recollida fins al dimecres 9 de maig. Intercanvi de roba: divendres 11 de maig de 17:30 a 20:30 h Vil·la Urània

3 DIJOUS

A LES 19 H
Presentació del còmic **Gòtic**, de Norma editorial, amb Jorge Carrión i Sagar. **Casa Usher**
c. Santaló, 79

A LES 19 H

Inauguració d'exposició: **A quatre mans**, amb Mireia Badia, Ivonne Portillo, Carmen Rosés, Teresa Rosés **Centre Cívic Pere Pruna**

A LES 19:30 H

Què significa "consum responsable"? amb Germinal. **Vil·la Urània**

A LES 21:30 H

Concert del **Dúo Martínez Rehder** (bossa, bolero...) **Nota 79**
Enrades: 7 i 10 €

4 DIVENDRES

A LES 17:30 H
Som mares i pares: no superheroïnes i superheroïes! **Resolem conflictes de manera positiva amb els nostres fills.** **Vil·la Urània**

A LES 18 H

Inauguració de l'exposició: **Dir sense paraules.** La Fundació Alba commemora el seu 40è aniversari **Espai Putxet**

A LES 19 H

Conferència: **Cap a on va l'univers: quin serà el seu final?** amb Albert Morral. **Vil·la Urània**

A LES 20 H

Concert de Primavera: Concert per a violoncel en re de Haydn, amb Pau Codina (violoncel), l'Orquestra de Cambra Catalana i Joan Pàmies (director). **Centre Cívic Pere Pruna**

A LES 21 H

Judit Neddermann presenta Nua, un album de Satélite K, 2018. **Luz de Gas**
Enrades: 15 €

A LES 22 H

Concert de **Els Escarabats** (Tribut a The Beatles) **Nota 79**
Enrades: 10 €

5 DISSABTE

DE 10:30 A 12:30 H
Matemàtiques en família, amb Cultura Itinerant. **Vil·la Urània**

A LES 11:30 H

Meteorits de fum, amb Mon Mas. A partir de 3 anys **Biblioteca Joan Maragall**

A LES 18 H

Concert de presentació del Cor Tempus. **Vil·la Urània**

6 DIUMENGE

A LES 11 H
La Vil·la Urània sostenible, visita guiada. **Vil·la Urània**

A LES 20 H

Concert: **Mezquida vs. clàssica**, amb Marco Mezquida, piano **Nota 79**
Enrades: 15 i 19 €

7 DILLUNS

A LES 19 H
L'economia social a Sarrià - Sant Gervasi i experiències de finances ètiques, amb SSG Coopera. **Vil·la Urània**

A LES 20 H

Maragall a casa, amb Josep M. Jaumà **Arxiu Joan Maragall**
c. Alfons XII, 79 bis

8 DIMARTS

A LES 19 H
És possible un consum responsable de peix? a càrrec d'El Peix al Plat. **Vil·la Urània**

A LES 21:30 H

Memory Drawing + Manyfingers. **Nota79**
Enrades: 8 i 10 €

9 DIMECRES

A LES 18:30 H
Xerrada: **Dieta sana, tot un plaer!** amb Putxet Sport **Espai Putxet**

A LES 17:30 H

Contes d'òpera, amb Núria Clemares. A partir de 3 anys **Biblioteca Joan Maragall**

A LES 18:30 H

El mapa Barcelona + Sostenible. **Vil·la Urània**

A LES 19 H

Conferència: **Bases per aconseguir una salut financera**, amb Jordi Solsona **Centre Cívic Can Castelló**

10 DIJOUS

A LES 21:30 H
Concert de **Guilia Valle Trio** **Nota 79**
Enrades: 10 i 12 €

A LES 18 H

Òpera en Ruta: **Operamàtic, la ventafocs de Rossini**, amb Musicològics. **Centre Cívic Pere Pruna**

11 DIVENDRES

TOT EL DIA
Sant Ponç al Farró. Fira de confitures, herbes aromàtiques i artesanía.

pl. Mañé i Flaqué
Organitza: Associació de veïns del Farró.

A LES 19:30 H

Música't: **Bojos per l'òpera**, amb Barcelona Classic Concert. **Centre Cívic Can Castelló**

A LES 20 H

Òpera en Ruta: **Le donne di Mozart.** **Espai Putxet**

A LES 20 H

Òpera en Ruta: **De l'òpera al cabaret**, amb Marta Fiol (mezzosoprano) i Carles Puig (piano) **Centre Cívic Pere Pruna**

12 DISSABTE

D'11 A 12:30 H
La cuina en família: **Dolços de fruita**, amb M. Holgado **Centre Cívic Can Castelló**
Preu: 7,46 €

14 DILLUNS

A LES 19 H
Club de lectura **El orden del día**, d'Éric Vuillard. **Casa Usher**

A LES 19 H

Conferència: **Univers fosc: el vessant ocult del cosmos**, amb Jordi Aloy **Vil·la Urània**

DEL 15 AL 30 DE MAIG

Exposició: **Masies i vida rural a Collserola** **Biblioteca Joan Maragall**

15 DIMARTS

DE 11 A 13 H
Sucs i batuts verds de primavera, amb Irene Garibaldi **Vil·la Urània**

16 DIMECRES

A LES 19 H
Any Manuel de Pedrolo: **Avui parlo de mi**, monòleg dramàtic de Jordi Malé **Biblioteca Joan Maragall**

NOMENCLÀTOR

El carrer Balmes

► Jesús Mestre Campi

El carrer Balmes és una de les principals vies de Sant Gervasi i el que relaciona més barris: la Bonanova, el Putxet, el Farró, Monterols i Galvany. Ja va ser projectat per Ildefons Cerdà el 1859, però no es va contemplar la seva continuïtat a Sant Gervasi fins al 1908, quan es buscava una via ràpida per unir l'avinguda del Tibidabo amb el centre de Barcelona. Hi havia, però, un problema: la llera de la riera de Sant Gervasi i el replantejament de les alienacions de les propietats que hi coincidien. I moltes d'aquestes alienacions afectaven grans propietaris, cosa que va allargar molt la planificació urbanística definitiva que, potser per aquest motiu, presenta alguna corba una mica forçada.

El projecte definitiu, des de la Travessera fins a l'avinguda del Tibidabo, es va aprovar el 1920 i incloïa en el subsòl un túnel de ferrocarril des de plaça Molina cap al nord, el que avui és la línia de l'Avinguda del Tibidabo dels FGC. Les obres van acabar cap al 1930, però durant la postguerra encara s'hi van fer modificacions, en part per la posada en funcionament de la línia de ferrocarril. La seva urbanització va ser a partir de la dècada de 1940. El conjunt dels blocs del Frare Negre va convertir-se en el prototipus d'edifici que es va anar implantant, cosa que dona al carrer una aparença de gran densitat i un aspecte molt cosmopolita.

Avui dia és un vial que combina els factors residencials i comercials amb el fet que és una via de circulació amb molt, segurament excessiu, trànsit. La seva reforma s'ha iniciat des del centre de Barcelona i ara cal fer front a la part més sensible, entre plaça Molina i plaça Joaquim Folguera. Cosa que ha obert un debat ciutadà i polític.●

El carrer Balmes cap als anys trenta, un cop urbanitzat però sense noves construccions. En primer terme la torre de la família Gil i el turó de Monterols. Fotografia cedida per Mercè Ferrer

Santaló, 153

f dsushi.es

**Abierto de lunes a domingo
de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30**

**PEDIDO MÍNIMO 15€
(Servicio a domicilio +1€)**

Pedidos online desde nuestra web

www.dsushi.es

info@dsushi.es

dsushi
take away & delivery

**(93) 143 38 78
(93) 681 45 17**

NOTÍCIES DEL BARRI

La reforma del carrer Balmes

Divergències en la remodelació de Balmes

► **Carme Rocamora** (@CarmeCRS) Podríem dir sense cap dubte que la remodelació del carrer Balmes, en el tram entre les places Joaquim Folguera i Molina, està al pòdium de preocupacions dels veïns de Sant Gervasi: ho hem vist reflectit en consells de barri, audiències públiques i en altres formes de demanda de què disposen els veïns. Les obres haurien de començar aquest estiu però hi ha desacord entre els veïns i el govern sobre com hauria de ser el nou carrer Balmes.

Que la remodelació és urgent és evident: les voreres actuals són molt estretes i es troben plenes d'obstacles com ara les escombraries o bé les motocicletes. I que la reforma és una prioritat és un fet consensuat entre els actors de Sant Gervasi. En una sessió informativa el passat desembre, el govern també va exposar com seria la remodelació i un dels punts més polèmics va ser quan es va informar que en aquest tram hi haurà tres carrils que seran únicament de pujada del mar cap a la muntanya i només un, i reservat per a autobusos i taxis, permetrà circular de baixada.

El conseller portaveu de Barcelona en Comú, Joan Manel del Llano, explica en què cosisteix la remodelació de Balmes. I recollim els moviments del Grup Municipal Demòcrata (GMD): ha convocat la premsa (12-IV) i s'ha reunit amb els veïns (22-III, a Vil·la Urània) per escoltar les seves demandes, i després traslladar-les al govern del districte. En aquesta reunió, el GMD va insistir en la necessitat que la remodelació comenci com més aviat millor i així mateix es va mostrar molt crític amb la solució de que els carrils només siguin de pujada. Pel GMD, la millor opció és que hi hagi dos carrils de pujada i dos de baixada. Van assegurar que si finalment el projecte tira endavant tal com està dissenyat ara, en cas que tinguin poder en el proper mandat, el revertiran. Donem la paraula als protagonistes del debat.

Reformes de Príncep d'Astúries i Balmes

► **Joan Manel del Llano**, conseller de Barcelona en Comú SSG El districte de Sarrià – Sant Gervasi està treballant en dos projectes molt importants i que responen a una demanda antiga de gran part del veïnat. Es tracta de la reforma del carrer Balmes entre la plaça Molina i la plaça Joaquim Folguera, en fase final de redacció del projecte executiu, i de l'avinguda Príncep d'Astúries, que ja està en obres des d'aquest mes de març.

Les dues mesures tenen un objectiu comú: convertir uns carrers que avui estan principalment dedicats al trànsit viari i que moltes vegades es converteixen en fronteres entre els barris en unes vies més amables on l'espai per a les persones guanyi terreny, integrant-les en el seu entorn, mantenint o millorant el transport públic i cercant solucions tècniques perquè la necessària reducció del trànsit privat en aquestes vies no impacti negativament en els carrers veïns.

En tots dos casos, això suposa evidentment que s'eixamplaran les voreres, que es milloraran i s'incrementaran els passos de vianants, entre els quals hi haurà menys distància, i que s'estendrà la continuïtat de les voreres a nombroses interseccions amb els carrers per donar prioritat al vianant. La nova distribució d'aquestes vies i l'espai guanyat permetrà que hi hagi noves zones d'estada, més mobiliari urbà, més verd, més arbres, parades de transport públic més còmodes i noves zones perquè les motocicletes aparquin a la calçada. Aquestes intervencions també han de servir per impulsar el comerç existent i facilitar la creació de nous establiments, per així revitalitzar l'activitat comercial.

L'eixamplament de les voreres implica una disminució de l'espai destinat al trànsit privat, mesura que va en consonància amb la necessitat de reduir el soroll i la contaminació, que avui es troba força per sobre dels límits màxims establerts per la Unió

•
Les
posicions
de govern
i oposició
en la
reforma
del carrer
Balmes
entre les
places
Joaquim
Folguera
i Molina
•

Europea i l'Organització Mundial de la Salut.

Avançar en aquesta direcció no està mai exempta de conflicte, ja que qualsevol canvi de fons als nostres carrers acaba afectant els costums diaris de molts veïns i veïnes. Per aquesta raó i per tenir en compte totes les afectacions, s'han fet els estudis de mobilitat pertinents, que inclouen el detall dels fluxos actuals i futurs de trànsit en tots dos carrers, tant de pujada com de baixada, la capacitat d'absorció dels carrers veïns i les possibilitats de redistribució de tot tipus de serveis viaris.

Esperem que ben aviat puguem començar a gaudir conjuntament d'un nou vies més tranquil·les i saludables per encaminar-nos cada cop més cap a una ciutat més amable i humana.

Comunicat del Grup Municipal Demòcrata

Tal i com ens vàrem comprometre en la reunió amb els veïns del 22 de març, a Vil·la Urània, el regidor Jordi Martí i el portaveu del grup demòcrata Pol Lloró s'han reunit amb el regidor executiu del districte Jaume Asens, el gerent del districte Xavier Patón, el conseller municipal de Barcelona en Comú, Joan Manel del Llano i l'assessora Inés Garriga. Aquestes són les qües-

tions plantejades i el posicionament del GMD:

- Modificar la mobilitat del tram del carrer Balmes afectat inicialment prevista pel projecte de reurbanització.
- Compartim amb els veïns la necessitat de tirar endavant el projecte de reurbanització, sense ajornaments.
- Ens oposem a la proposta d'un únic carril de baixada, entre Mitre i plaça Molina, d'ús exclusiu per a bus i taxi.
- I per tant, plantejem dos carrils de pujada i dos de baixada, en el tram entre General Mitre i plaça Molina.
- Demanem que es convoqui des del Districte una reunió veïnal, i que s'acceptin les al·legacions presentades pels veïns i que es respongui als sol·licitants.

Hem volgut informar al regidor Asens de la preocupació dels veïns afectats per la remodelació i de possibles mobilitzacions si no s'atenen les peticions.

Tenim el compromís del govern del districte d'estudiar la proposta i traslladar-la a Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona i donar-nos resposta les properes setmanes.

I, finalment, en qualsevol cas i en el supòsit que finalment es materialitzi el projecte de tres més u, ens reservem l'opció de modificar la mobilitat en la línia del dos més dos si tenim responsabilitats de govern en el proper mandat.

Reunió de veïns a Vil·la Florida sobre la reforma del carrer Balmes.

Fotografia: Maria Rosa Godes

Reunió amb la premsa

El dijous 12 d'abril, el GMD va convocar la premsa, i va insistir en què el govern es va comprometre a convocar els veïns a una nova sessió de retorn sobre el projecte. En aquesta sessió es va demanar de nou que el govern doni resposta a les al·legacions al projecte fetes pels veïns i també a les més de 500 signatures recollides pels veïns en protesta pel disseny de la mobilitat.

També proposen revertir la decisió del govern del 3 + 1 a 2+2 carrils, si tenen l'oportunitat de governar de nou la ciutat al proper mandat municipal.●

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

GANAR
LA BATALLA
DEFINITIVA
A LAS
OJERAS

MEDICINA ESTÉTICA
**CORRECCIÓN
DE OJERAS**

ANTES
~~450€~~ **395€**

etern
WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona
Tel. 93 181 39 34

Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h
Sábado: 10:00 a 20:00 h

www.eternwellness.com

TEOXANE
THE EXCELLENCE OF SWISS SCIENCE

NOTÍCIES DEL BARRI

El solar de la Bonanova, *desokupat*

► **Juanjo Compairé**

El passat dilluns 19 de març va tenir lloc una reunió a la seu del districte en relació amb la situació generada al solar de la part nord de la Plaça Bonanova, de la que "El jardí" ha estat informant. Per part municipal acudiren el gerent del districte, Sr Patón, la consellera tècnica-assessora, Raquel Prado i dues persones més de l'administració. Per part dels veïns, acudiren tres dels quatre presidents d'escala dels blocs situats a la banda nord de l'esmentat solar, juntament amb el Sr Sanespleda, advocat i veí, a més de l'administració de finques dels esmentats blocs.

Per part de l'Ajuntament es va comunicar als veïns que la situació creada estava en vies de solució. Per una banda, hi havia ja una ordre judicial per al desallotjament del bloc de color fosc (Sant Joan de La Salle, 6), havent estat acceptada la denúncia penal interposada per la propietat. Per altra part, hi havia una acció de tipus civil per procedir al desallotjament del solar ocupat pels barraquistes.

El desallotjament d'"El kubo".

El dia següent, 20 de març, a primera hora del matí, cinc furgonetes de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra van procedir a desallotjar els "okupes" que encara vivien al bloc de color fosc, anomenat "El kubo". El desallotjament es va produir sense cap mena d'incident. Uns dies després hi havia convocada a la Plaça Bonanova una manifestació de protesta contra aquest desallotjament i hi van acudir cinc furgonetes dels Mossos d'Esquadra, però la manifestació no va tenir lloc.

Expulsió dels barraquistes i neteja del solar.

Uns dies més tard, divendres 30 de març, a quarts de 8 del matí, un parell d'agents de la Guàrdia Urbana, acompanyats de funcionaris judicials amb una ordre de desallotjament, van obligar les 4 persones que encara habitaven les barraques del solar del carrer Lluçanès a abandonar-les.

Prèviament i almenys en tres ocasions, la Guàrdia Urbana els havia decomissat la ferralla que emmagatzemaven. Aquests barraquistes, com en anteriors ocasions, van rebutjar l'ofertament dels Serveis Socials i van preferir desplaçar-se a altres habitatges familiars, possiblement al barri del Carmel. "El jardí" va poder documentar les pèssimes condicions de vida en què vivien aquestes persones.

L'acció persistent de la Guàrdia Urbana, amb la col·laboració de diversos veïns, ha estat, doncs, decisiva per a la solució del problema. Aquell mateix dia 30 al llarg del matí una màquina excavadora va procedir a enderrocar les barraques i netejar el solar. Aquella mateixa tarda un equip d'operaris va aixecar un mur per evitar noves invasions del solar.

El Jardí ha seguit a peu de carrer l'evolució d'aquest problema. Restem a l'espera que la nova propietat del solar comenci les obres i finalment aquesta banda nord de la plaça Bonanova recuperi l'aspecte digne que mai hauria d'haver perdut. ●

Fotografia: Juanjo Compairé

La força de la dignitat

Conversa amb Carme García Ricart

A l'esquerra, l'edifici de Balmes 362, en obres. A sobre, la Carme i en Juanjo, al cafè de Vil·la Florida. A sota, detall de les obres dins de l'edifici.

► **Juanjo Compairé**

La veig entrar a Vil·la Urània i em costa reconèixer-la. Ha canviat, està més relaxada, somriu, els ulls més oberts i lluminosos des del darrer cop que ens vam veure. Llavors ella vivia a casa seva, al pis del carrer Balmes, 362, assetjada per obres. L'edifici l'havia comprat sencer una Inversora que estava desallotjant els pocs veïns que quedaven i intentant transformar els 12 habitatges en 24.

Fins que només va quedar ella i la seva família. I aquí "van topar amb una pedreta" (així ens ho va explicar al "Jardí" llavors), perquè ella -amb un lloguer d'aquells de renda antiga- no volia marxar. No era pas una qüestió de diners i ella, aparelladora d'ofici, sabia defensar-se. Començà llavors un camí en què es va teixint una xarxa de suports: al·legacions, associació de veïns, Consell de Barri, trobada amb el regidor d'urbanisme. El permís d'obra (ara ja d'"obra major") llavors va ser rebutjat i les obres s'aturaren. Però mentrestant havia hagut de patir de valent: pols, soroll, tallades d'aigua, de llum i de gas (més d'un mes i mig sense aigua ni gas). Un calvari.

Ara ens tornem a trobar, nou mesos després. Què ha passat entremig? La Carme ho explica molt bé, en primera persona i resulta molt fàcil posar-se al seu lloc.

L'acord

Durant l'estiu passat el Consorci municipal de l'Habitatge va plantejar-se personar-se com a part demandant en el cas, per incompliment d'habitabilitat. Efecte immediat: de seguida un parell d'operaris restableixen el gas. Les amenaces (fins i tot de caire penal) havien servit.

A finals de juliol finalment hi ha una trobada entre els advocats de la propietat, de la família, la Carme i el seu marit. La inversora insisteix que les obres seguirien i demana la cessió d'alguns m2. La resposta és: ens hi neguem i exigim que no es toqui cap instal·lació: "Voleu continuar les

obres? Perfecte, però en comptes de 24 pisos feu-ne 23".

La primera setmana d'agost es signa l'acord: la propietat els pagarà el lloguer en un altre pis proper mentre durin les obres i la mudança; els operaris no podran entrar mentrestant al pis (amb l'alarma connectada). L'arquitecte -en opinió de la Carme- era "molt bona persona. Si no fos per ell, no es firma".

"N'estem molt contents, de l'acord. Es tracta de poder tornar al nostre pis, conservant el lloguer (...). L'important és haver acabat amb aquest malson i que el dia de demà no tinguem problemes".

I ara?

Una de les tristeses més grans, ens diu la Carme, és veure els contenidors del carrer Balmes plens d'ornaments, motlures, cornises, etc. tretes dels pisos on es fan les obres. "Només quedarà el nostre pis com a mostra".

Se la veu tranquil·la. "Mira si estem tranquils que abans no podia fer coses i ara en faig moltes". Les seves filles li diuen que se'n senten orgulloses. I és que aquesta lluita és també per aturar

l'especulació que està afectant la gent jove, que troba cada cop més dificultats per quedar-se en el barri.

Quan la Carme torni a Balmes, tornarem a visitar-la per veure com és la seva nova vida, amb nous veïns. Aquells veïns que viuran en pisos de lloguer de 60 m2, la meitat que el seu.

Fem una visita a l'edifici. Finestres i tribunes obertes de bat a bat, vidres trencats, motlures arrancades. En aquests moments, els operaris han desmuntat l'ascensor antic i estan refent l'escala. Realment és veritat: el pis de la família de la Carme serà en el futur l'únic vestigi de com eren els pisos. Als contenidors ha anat a parar una part de la història d'aquesta part del barri.

Fotografia: Juanjo Compairé

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Primavera Coral

► **M. Antònia Font Fernández**

La primavera els cors allibera. I enguany ja és el catorzè any consecutiu que se celebra la Primavera Coral, aquest cop dedicada a Josep Lluís Guzmán i Antich (Sabadell 1954 – 2017), que va compondre en essència música coral.

El divendres 6 d'abril, el centre cívic Pere Pruna va acollir quatre cors. El primer, En Clau Vocal, dirigit per Marc Arnela, va cantar les cançons següents: «Àngels» (R. Williams), «Faith» (G. Michel), «Under pressure» (Queen), «Hallelujah» (BSO Shrek) i «Someone like you» (Adele).

Tot seguit, la Coral Bonanova, sota la batuta d'Esther Doñate, va cantar «Cançó d'Albada» (C. Gumí), «Dolç rossinyol» (D. Hugues), «Gabriel's oboe» (E. Morricone), «Avui per la vall» (J. Brahms) i «Balaio» i «Rosa amarela» (H. Villalobos).

La mateixa Esther Doñate continuava a l'escenari, aquest cop dirigint el Cor de Cambra i Dilettanti, que portava el repertori següent: «Vous perdez temps» (C. De Sermisy), «La, la, la, je ne l'ose diré» (P. Certon), «Prado verde y florido» (F. Guerrero), «Levanta, Pascual, levanta» (J. del Encina), «El grillo» (J. Desprez) i «So el encina» i «Besame y abraçame» (totes dues anònims del segle XVI).

I la darrera formació, el Cor Signum, va cantar diversos números de l'*Stabat Mater* de G. Pergolesi, amb la direcció de Jordi Marín.

Per acabar, els quatre cors van interpretar el cant comú, que el 2018 és «Caramelles», naturalment de Josep Lluís Guzmán.

Fotografia: Centre Cívic Pere Pruna

Comencen les obres de reurbanització de l'avinguda del Príncep d'Astúries

L'objectiu és guanyar espai per als vianants i millorar-ne la qualitat. S'ampliaran les voreres, es col·locarà nou mobiliari urbà i es renovarà la vegetació, entre altres actuacions. Consulteu les afectacions de trànsit i de transport públics al web de l'Ajuntament.

Inici de la nova temporada del Tibidabo

Entre les principals novetats de la temporada destaquen la nova atracció del 'Castell dels Contes' i la pionera 'Virtual Exprés', de realitat virtual, a banda de nous i renovats espectacles com la de les 'Emocions de por'.

L'Espai Jove Casa Sagnier renovat s'obre al jovent del districte

La Casa Sagnier s'ha anat transformant a poc a poc en un Espai Jove dedicat completament al jovent del districte i amb una àmplia i qualificada oferta d'activitats. Descobriu-lo!•

Concurs del Cartell de la Festa Major

► **Comissió de Festes de Sant Gervasi**
Concurs obert a tothom que hi vulgui participar, presentant una obra original (se'n pot presentar més d'una obra). En cas de ser menor d'edat, s'hauran d'afegir les dades de contacte d'un tutor/a amb la pertinent autorització de participació del menor.

Les il·lustracions presentades es poden fer en qualsevol estil o tècnica, lliurades en format digital per a impressió en quadricromia (4 colors) i que fomentin els valors cívics i culturals de la Festa Major.

El cartell guanyador servirà per al cartell de la Festa Major, programes d'actes i altres peces promocionals.

El termini de presentació de les obres serà **fins al 4 de maig de 2018** al Centre Cívic Vil·la Florida del carrer Muntaner, 544, de Dl. a Dv. de 10 a 21 h i Ds. de 10 a 13 h.

El veredict del Jurat del concurs (membres de La Comissió de Festes de Sant Gervasi) serà inapel·lable i es farà públic el 15 de maig del 2018 al mateix centre Cívic Vil·la Florida.

El cartell guanyador i una selecció dels cartells presentats a judici del jurat seran exposats a la Biblioteca de Sant Gervasi Joan Maragall del carrer Sant Gervasi de Cassoles, 85 que durant les dates de la Festa Major tindrà exposició de cartells històrics de la Festa Major de Sant Gervasi.

El fet de participar en aquest concurs implica l'acceptació de les bases de participació que es poden consultar a la pàgina web de Barnavasi: www.barnavasi.com, on també es detallen les característiques del concurs.

Premi:

El guanyador/a del concurs a més de la seva publicació com a imatge de la Festa Major de Sant Gervasi 2018, al cartell, programa d'actes i peces promocionals, rebrà la quantitat de 400 €, que seran lliurats en un acte dintre de la Festa Major de Sant Gervasi, del 9 al 19 de juny.

Reconeixament a l'Hospital Plató

► **El jardí**

L'Hospital Plató ha estat reconegut per Great Place to Work com la 12a millor entitat en la categoria de 250 a 500 professionals per treballar.

El passat dijous 23 de març es va celebrar la cerimònia d'entrega de premis a les Millors Empreses per Treballar que conformen la Llista Best

Workplaces Espanya 2018 de Great Place to Work. Aquest rànquing certifica cada any els Millors Llocs per Treballar segons diferents categories: d'acord amb la percepció dels seus professionals (2/3 de l'avaluació total) i les seves pràctiques i polítiques de desenvolupament de persones (1/3 de la valoració). En aquesta

16a edició dels premis, Great Place To Work ha analitzat més de 300 empreses de diferents mides i sectors.

És el primer any que l'Hospital Plató apareix al Llistat de les Millors Empreses per Treballar, sent acreditada com la 12a millor empresa per treballar en la categoria de 250 a 500 professionals. Aquest és un reconeixement al model de gestió de persones que Plató ve desenvolupant des de 2002, i que, d'acord amb els seus objectius essencials: sostenibilitat social, econòmica i excel·lència assistencial, defineix la seva cultura organitzacional situant les persones professionals com l'eix principal de les seves polítiques, cosa que repercuteix directament sobre els resultats amb pacients i ciutadania.

Great Place To Work és un referent internacional en la consultoria d'investigació i gestió dels recursos humans. El Director General de Great Place To Work a Espanya, Nicolás Ramilo, va destacar que "les companyies que conformen la Llista Best Workplaces són una referència per al teixit empresarial, per generar una cultura corporativa basada en la confiança".

L'acte va tenir lloc al Castillo de Viñuelas de Madrid i va comptar amb la presència de més de 700 assistents, que van destacar la importància del model Great Place To Work (GPW) perquè qualsevol organització aconsegueixi ser un Excel·lent Lloc per Treballar per a tothom: les persones, la sostenibilitat i la societat. A través d'aquest model, que mesura el nivell de confiança dins de l'organització, la consultora GPW ajuda totes les empreses de tots els sectors i mides a assolir els objectius corporatius en un entorn laboral positiu, en el què totes les persones treballin unides com un gran equip.

Diagnòstic de salut de La Bonanova

El dilluns 16 d'abril es va presentar a Vil·la Florida el "Diagnòstic de salut comunitària al barri de Sant Gervasi-La Bonanova". Ara fa un any vam iniciar el grup motor de salut comunitària a Sant Gervasi – La Bonanova, amb una àmplia participació d'entitats i serveis del barri, com els centres cívics de Vil·la Florida, del Pere Pruna, de Can Castelló, la biblioteca Joan Maragall, el centre de serveis socials de Sant Gervasi, l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles i el tècnic referent de Salut Comunitària del districte, i liderat

Fotografia: Hospital Plató

per l'Agència de Salut de Barcelona i el Cap de Vallcarca.

Ha estat un treball intens i amb consultes i entrevistes a grups de persones per edats i veïns i veïnes del barri. Entre totes i tots hem redactat un document de diagnòstic de salut comunitària al barri de La Bonanova. En la presentació d'aquest diagnòstic també es van fer propostes d'accions de futur per intentar resoldre les mancances detectades.

Coses del Farró

S'ha publicat el número 9 de la revista Coses del Farró, que podreu trobar a la Fira del Llibre d'aquest barri, a la plaça Mañé i Flaquer, el dia de Sant Jordi.

La revista comença amb un reportatge d'Araceli Vilarrasa sobre la "primavera cultural del barri" que, amb l'obertura de Vil·la Urània, està plena d'activitats. També es fa una retrospectiva per constatar l'escassa tradició cultural que hi havia. Cal destacar les activitats que es fan a Perrocker, a la sala de música Nota79 o al teatre La Gleva, a part de la programació del centre cívic.

També hi ha un article de fons sobre Josep Comas i Sola a càrrec Mariona i Eulàlia Petit Vilà, familiars del famós divulgador de l'astronomia, i expliquen el llarg procés que s'han tingut de passar per defensar i fins a veure com s'ha salvat Vil·la Urània.

També es reproduïx el discurs de Marc Pujol, president de la Federació d'Entitats de Vil·la Urània en l'acte de la inauguració oficial del centre cívic. I, finalment, habitual recull de notícies i activitats que han fet o es programen al Farró pels mesos vinents. Felicitats i ànims per arribar al número 10 de la revista!•

¿Te duele la espalda?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.

Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISI**BCN**
FISIOTECHNOLOGY

ARTICLES

L'ART D'OBSERVAR

La dificultat de la presència

► Pau Farràs Ribas

Si alguna vegada heu passat per l'experiència d'observar en presència —per exemple en una observació declarada, amb l'objectiu de fer recerca o de dur a terme un aprenentatge, o en alguna activitat professional que requereix una escolta atenta tot havent-se de mantenir en un segon terme—, coneixereu bé com resulta d'incòmoda una observació directa tot formant part del mateix camp d'observació, especialment les primeres vegades. Quan no disposem d'un guió, d'un full de notes, d'un rol actiu, observar en presència pot resultar fins i tot inquietant. Com en totes les coses, cal aprendre'n.

L'experiència de l'observar presència és una pràctica de tolerància: tolerar que no ho veurem tot, que potser tindrem la sensació de no entendre allò que veiem, que ens sentirem al marge, que ens costarà no actuar, que sentirem incomoditat. És una pràctica que recorda una mica la del ioga, però amb els ulls oberts tant cap endins com cap enfora, una pràctica d'atenció i de percepció; no hi ha una selecció conscient d'allò que ens arriba; arriba el que arriba: realitats que poden ser percebudes amb els sentits (escenes, diàlegs, interaccions...), però també emocions (desig, temor, dubte, il·lusió...). Arriba el que arriba i ho deixem passar. Després caldrà recollir-ho tot, portar el material en brut, sense tria, sense jutjar-lo ni analitzar-lo, per poder identificar, amb l'ajuda d'altres persones —un grup de treball o uns supervisors— on s'estreny la nostra visió i on podríem trobar indicis de comprensió.

Nietzsche, a *El crepuscle dels ídols*, parla de la necessitat d'aprendre a mirar: "(...) assenyalaré ara mateix les tres tasques per a les quals es necessita educadors. Cal aprendre a veure, cal aprendre a pensar, cal aprendre a parlar i a escriure. La meta en aquestes tres tasques és una cultura noble [vornehme]. *Aprendre a veure: acostumar l'ull a la calma, a la paciència, a deixar-que-les-coses-se'ns-apropin; aprendre a ajornar el judici, a envoltar i a abastar el cas particular des de tots els costats. Aquesta és la primera ensenyança preliminar per a l'espiritualitat: no reaccionar de seguida a un estímul, sinó controlar els instints que posen obstacles, que aïllen. Aprendre a veure, tal i com jo ho entenc, és gairebé el que la manera de parlar no filosòfica denomina voluntat forta: el que és essencial en això és, precisament, el poder no «volar», el poder diferir [aussetzen] la decisió.*"

Veure, doncs, com observar, no sembla una tasca senzilla, oi? Però val la pena intentar-ho ja que probablement una de les coses que realment tenim a l'abast, si sentim el desig de transformar el món del qual formem part, és treballar sobre la nostra mirada.

Pau Farràs Ribas, www.nodre.com

LA MIRADA POLÍTICA

Les lliçons d'Hollande

► Roger Rosich

L'expresident francès François Hollande acaba de presentar el seu llibre de balanç de mandat quan no fa ni un any que va abandonar la presidència de la República francesa. L'ha anomenat amb el títol banal *Les lliçons del poder*. Hi reivindica el seu període, mostrant-se orgullós de moltes de les seves polítiques (la gestió econòmica o la intervenció militar a Mali), deplora l'exhibició de la seva vida privada i... admet en alguns errors comesos. Hi parla també de totes les coneixences fetes de líders mundials, de Merkel a Putin, explicant-ne anècdotes i aportant una mirada personal.

I, sí, clar, entra, des del balcó d'on s'ho mira tot, a donar algunes "lliçons" al seu successor, Emmanuel Macron, del qual critica la visió "monàrquica" de la presidència de la República, no el considera un socialdemòcrata, i ve a dir que no hauria guanyat si no fos per tots els errors dels altres: la manca d'unió a l'esquerra i el candidat erroni de la dreta. En això té una part de raó; però en tindria més si ho digués sense ressentiment. Narrant, a demés, com es va resignar a posar una papereta a la segona volta pel seu propi Brutus somrient i encisador.

La publicació del llibre post-mandat, en forma de memòries, no és cap novetat, és quelcom habitual de tot exlíder polític. Un cop retirat, publicar un llibre explicant la seva experiència i vivències. Llibres on s'expliquen grans veritats amagades, mitges-veritats per dissimular i mentides ben encadenades. A França, a demés, és un fenomen molt habitual, essent un país on es publiquen moltíssims llibres de polítics o sobre polítics, i molts es venen molt bé.

El llibre de l'expresident Hollande és una mena de resposta a les visions pòstumes pèssimes del seu període. Un llibre per treure pit, continuar amb el seu somriure i continuar, en part, present. Continuar present després de tota una llarga vida política a la qual ja no hi queda futur.

I és que a l'enfonsat Partit Socialista francès avui ja no l'esperen per a res. Ha estat realment desaparegut de l'escena pública. Sols va reaparèixer el dia que va anar a votar a l'elecció del nou primer secretari del PS; però no va anar al recent congrés de la formació per revalidar el nou líder i iniciar una nova etapa.

També ha anat sortint en alguns reportatges de la premsa rosa on es deia que l'expresident ja no s'amagava de la seva relació amb l'actriu Julie Gayet. Una relació de la qual tampoc s'amaga en el llibre.

En definitiva, Hollande publica un llibre per si mai els francesos troben a faltar el que va ser anomenat "l'heroi normal" després de l'hiperactiu president Sarkozy (ara hiperactiu als jutjats); però de tan normal va ser avorrit i, de lliçons, en pot donar ben poques...

Roger Rosich és analista polític, 1400caracters.wordpress.com

NATURALMENT CURIOSOS

Al pot petit hi ha la bona confitura, nanomaterials

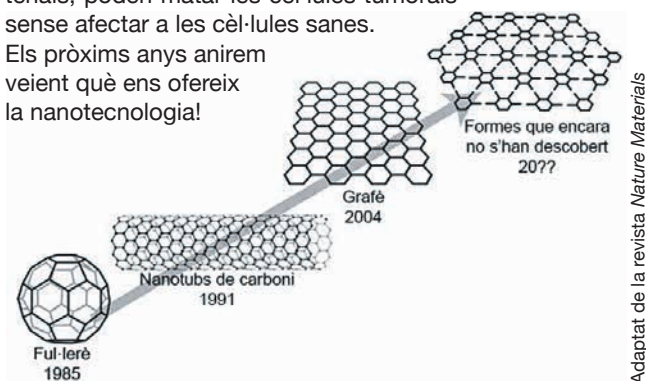
► Marc Talló i Neus Mestre

Sabeu què tenen en comú els diamants i la mina dels llapis? Doncs que ambdós materials estan compostos per carboni. La raó per la qual els veiem tan diferents és per com estan organitzats els àtoms de carboni. Per entendre-ho podríem comparar-ho amb teixir roba o fer mitja. En funció de com s'entrellacen els fils podem aconseguir formes diferents, densitats diferents, colors diferents, textures diferents... Els àtoms de carboni serien els fils que, en funció de com interaccionen entre ells, creen estructures que veiem de forma diferent.

El carboni també es pot organitzar en estructures molt, molt petites que nosaltres no podem veure. Aquestes estructures tenen dimensions nanomètriques (100 000 000 nanòmetres fan un metre) i s'anomenen nanomaterials. Concretament, el carboni pot trobar-se formant una monocapa d'àtoms (el grafè) o organitzar-se en tubs o esfera (ful·lerens). El més interessant és que aquests nanomaterials tenen propietats que no tenen les estructures macroscòpiques del carboni com, per exemple que són superconductors, i per això, poden transmetre l'energia de forma més eficient que els materials que s'utilitzen ara per fer ordinadors.

La nanotecnologia és la ciència que estudia com obtenir, ja sigui de forma sintètica o de la natura els nanomaterials i com aplicar-los. A part del carboni també poden estar fets d'altres elements com alumini, coure, or i combinar-los entre ells per obtenir noves propietats. La nanotecnologia és una ciència relativament nova i actualment hi ha molta investigació al respecte. Per exemple, actualment a Catalunya hi ha laboratoris que estan investigant com obtenir gasos d'hidrogen i oxigen com a font d'energia sostenible que es podria emmagatzemar a partir de l'energia solar i de l'aigua. Per aconseguir-ho volen utilitzar el grafè per conduir l'energia solar necessària per separar l'aigua en gas d'hidrogen i gas d'oxigen. També hi ha grups de recerca que han desenvolupat nanomaterials que poden reconèixer quines són les cèl·lules tumorals i invadir-les. Llavors, aplicant una font de calor que només és captada per aquests nanomaterials, poden matar les cèl·lules tumorals sense afectar a les cèl·lules sanes.

Els pròxims anys anirem veient què ens ofereix la nanotecnologia!

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodellell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modellell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

nodre@nodre.com
677 17 63 93

- formació a mida •
- estudis qualitatius •
- consultoria d'equips •
- disseny de material didàctic •
- cursos per educar l'escolta i la mirada •
- dinamització de processos participatius •

Josep M. Roura: de pans i altres temes

Continuem l'entrevista amb Josep M. Roura. En la primera part ens vam endinsar en la història i els trets que fan d'aquest forn un establiment emblemàtic a Sant Gervasi. Avui aprofundirem en l'ofici del forner. I com evolucionen els forns, els nous models, i la importància de fer bé les coses: pel benestar, per l'evolució de la vida i l'economia dels barris i de la ciutat...

Hem vist als darrers lustres com canvia-va la fisonomia dels forns de Barcelona. Com valora aquesta evolució?

Vostè ho ha dit, els hi hem canviat la fisonomia, però és que sobretot els hi hem canviat el cor! i això, encara que s'intenti dissimular, ja és un fet.

Aleshores?

Bé, cap problema, senzillament hem adoptat un model imperant en moltes altres ciutats com per exemple Madrid. Una elaboració centralitzada en fàbriques que abasteixen un número més o menys important de botigues, punts de venda, franquícies i punts calents. Llocs a on se'ls dona a vegades la cocció final o l'acabat.

Per contra, Barcelona tenia un model propi basat en el forn de tradició familiar, amb criteris clars d'elaboració, un treball de nit i un ús restringit o inexistent de processos de refrigeració i congelació. Tot això s'ha anat abandonant. Avui en dia pocs forns mantenim aquest model.

Tornem a centrar-nos en l'elaboració, quina és la principal diferència entre el treball artesanal i l'elaboració al major?

N'hi ha varies, però si m'he de quedar-me amb una insistiré, amb el temps. En l'anterior conversa ja vam introduir la importància cabdal del temps. De fet, el canvi de model de què parlàvem ve motivat en bona part per aquest factor (una reducció dràstica permet un increment de productivitat, i un augment, una organització industrial més optimitzada).

Però si alterem, per excés o per defecte, el diguem-li "temps natural" ens veurem obligats a treballar amb masses "condicionades" que suportin fases accelerades d'amassat, repòs, fermentació, mecanització, o bé llargs processos de refrigeració i congelació que modifiquen la tenacitat i elasticitat pròpies de les farines.

I aquí rau la diferència, això només és possible amb la incorporació a l'engròs d'"ingredients tecnològics" (potenciadors de l'estructura, conservants, humectants...)

Quines són les conseqüències d'aquesta manera de fer?

El gust, la presència i la conservació, es veuen alterats de manera artificial. Res a dir si ja està bé, però no podem ignorar com en els darrers anys hem vist un augment d'intoleràncies alimentàries, al·lèrgies.

Quina relació hi ha?

És un debat complex, però en el cas del pa, en general s'ha anat a buscar la causa directament i de forma exclusiva en el blat. Tot serà que ens hàgem deixat pel camí les autèntiques raons. En tot cas, és significatiu que països com França hagin protegit l'elaboració del Pa de Tradició Francesa, amb rang de Llei des de 1993. I ho han fet regulant l'ús d'additius.

El Forn Roura és un comerç basat en l'elaboració artesanal, tota una declaració de principis. Què podem fer els consumidors per preservar la bona alimentació?

Fàcil, alimentem l'enteniment.

Un dia, fent-la petar amb els meus fills, en Gerard i en Josep Maria, sobre les vegades que últimament anàvem a votar els catalans, en Gerard em va dir: "...tant o més important és el vot diari, cada acte quotidià de compra i consum és un vot que premia i possibilita la continuïtat o no d'una forma de fer, de viure i acaba conformant el teu barri, la teva ciutat..."

I acabem la conversa amb uns records sincers del Sr. Roura: "Estariem estona i estona però acabo que parlo molt, a més sembla com si sentís el meu pare: "... prou de xerrameca que el pa no es fa sol! "... quins temps!...m'estic fent gran." I afegeix una reflexió a la qual m'hi sumo: "... parlant de barri, el meu reconeixement a El Jardí de Sant Gervasi; força i endavant!".

@josepxurigue

Forn Roura
carrer Calaf, 15
Tel. 93 209 17 69
Web www.esdemercado.es

Fotografia: Josep Xurigué

Superservis

Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarria 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

ARTICLES

COMUNICACIÓ

Top legal, Top Manta

► **Marta Royo**

Farcells carregats a l'esquena. Vigilar a dreta i esquerra, estendre la mercaderia a terra. Estar a l'aguait per si ve la Guàrdia Urbana i córrer. Sempre córrer. Gent que va sortir corrents dels seus llocs de naixement per augmentar les seves opcions a sobreviure i que hauran vist

morir a prop seu a molts companys de viatge en la travessia que han hagut de fer fins a arribar als nostres carrers. Són els maners i, de vegades, formen part del mobiliari urbà, perquè molts ni els veuen perquè miren cap a un altre costat.

No els he comprat mai res, però a partir d'ara potser m'ho repenso. Tothom tranquil que no incomplirà cap normativa i més en aquests temps que corren!

Per millorar les condicions de vida, des del Sindicat Popular de Venedors Ambulants de Barcelona un grup de 300 venedors ha llançat la seva primera col·lecció de moda amb l'ajuda de Playground Do i amb el lema **Roba legal feta per gent il·legal**. Els seus somnis i el seu viatge des del Senegal estan serigrafiats per ells mateixos en sis dissenys molt vistosos sobre sis samarretes, dues dessuadores i una bossa. Tot confeccionat en bones condicions laborals en cotó ecològic i de comerç just. Alternatives als productes d'imitació i de mala qualitat. Es nota que hi han treballat, que s'han format i que volen millorar les seves vides demostrant la seva creativitat, l'esforç i la responsabilitat. No obstant això, l'existència de la cooperativa i que hagin obert una botiga al Raval no vol dir que deixi d'existir la venda ambulante (i il·legal) als carrers de Barcelona.

"Si mires a una persona com un analfabet, gairebé com un animal, és lògic que et sorprenguis quan té una idea", ho diu Lamine Sarr, el poeta, com anomenen a aquest senegalès que va arribar fa 10 anys i que és una de les cares visibles del Sindicat.

La legalitat des de la il·legalitat no pot ser millor com a concepte creatiu, però de vegades malauradament, pot fer més una foto d'una *influencer* a Instagram que tots els esforços d'un no conegut. Sovint esforços que no es veuen. El recent cas de Dulceida, la *influencer* de moda, acusada de treure profit d'uns nens d'un poblat africà, ha fet que s'hagin de justificar per una feina que segons ella mateixa ha dit, s'infravalora contínuament. Per cert, quin màster has d'estudiar per ser *influencer* i que et patrocini viatges a l'Àfrica per anar-hi a estudiar anglès? *Oh, my God!*

Qualsevol producte o servei pot tenir la seva campanya de publicitat. Si el Top Manta n'ha ideat una, també la pot idear el comerç, l'advocat o l'autoescola. Oi que m'enteneu?

Sigueu qui siguis, aquí cinc pistes per poder tenir una campanya de publicitat exitosa:

—Tingues molt clar el què has de dir — **missatge clau a comunicar**

—Pensa en com dir-ho — **d'una forma creativa**

—Traspasa-ho a un bon titular — **que encisi, que sorprengui**

—Arrodoneix-ho amb un disseny gràfic ben treballat — **que sigui molt visual**

—I... **a difondre-ho ben alt i ben fort**

Igual que han fet aquests nois del Senegal...

Marta Royo i Espinet és economista i publicitària.
www.mosaiking.com

CUINA DE CONVENT

La "mona" de Pasqua

► **Fra Valentí Serra**

Inicialment "la mona", el pastís tradicional del dia de Pasqua, era una coca, o un tortell, fet de pa de pessic amb ous durs a sobre, que el reverend Pere Labèrnia definí com a "coca ab ous durs, sencers y cuyts ab ella". Amb el pas dels anys els ous durs s'han substituït

per ous de xocolata. En alguns indrets la mona portava tants ous com anys tenia l'infant, però mai superava la dotzena ja que el padrí només la regalava fins que els nens feien la primera comunió. L'ou simbolitza la resurrecció i des de finals del segle XIX els pastissers començaren a fer "mones" de caràcter monumental i anaren perdent la seva senzillesa inicial, de manera que es distingí entre la *mona de casa* (o casolana), i la *mona d'adroguer* (o de confiter o de pastisser). La mona casolana solia consistir en una coca voltada d'ous i recoberta amb llavors d'anís o de mataluga.

La fi a les abstinències

Amb la mona de Pasqua es posava fi a les abstinències quaresmals i a moltes llars de casa nostra se'n solia preparar una de casolana per menjar-la en clima de família, a la vinya o a l'oliviar, el dilluns de Pasqua. Per elaborar adientment aquesta mona casolana cal començar desfent el llevat amb una mica d'aigua tèbia; seguidament, s'han de batre els ous amb el sucre, afegir-li l'oli i barrejar-ho bé. Després s'incorpora la mescla feta amb el llevat, la llet, la farina (amb un polsim de sal!) i algunes peles de llimona, maldant que la massa agafi una textura consistent treballant-la a la pastera. Aquesta massa ha de reposar entre vuit i deu hores a temperatura ambient dins de la pastera per tal que fermenti i augmenti de mida. Després, cal estirar la massa i posar-hi el farcit i, finalment, inserint els ous crus amb la closca sobre la massa, que podem subjectar amb tires de la mateixa pasta posades en forma de creu. Una volta pintada la massa amb ou batut, hi espolsarem la mataluga, l'ametlla torrada trinxada, i ho posarem mitja hora dins d'un forn calent, i passat aquest temps, la mona ja estarà llesta! Abans de dur-la a taula hom pot donar-hi el toc final posant-hi algunes plomes d'au acolorides a guisa de decoració.

Sobre les mones de Pasqual el folklorista tortosí Joan Moreira escriví: "Pasqua, és lo dia de les mones; reholes de pasta bona, guarnides d'ous. Los padrins acostumen a donar-se als fillollets, que esperen este dia en verdadè delé, com ho demostra el ditxo aquell que s'aplica al que nyiguitós espera algo: 'està com si esperés la mona de Pasqua'. És costum estos dies surti tothom al camp a menjar-se la mona" (*Del folklore tortosí*, 575).

A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, sobre l'escudella amb carn d'olla.

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

SOBRE FISIOTERÀPIA

Pròtesis de genoll. Què és i quan està indicada

► **Jordi Bertran**

Una pròtesi es un implant que es col·loca en el lloc on hi ha una estructura feta malbé, en el cas que parlem és a l'articulació del genoll, i permet que aquest recuperi la seva mobilitat i elimini el dolor. Actualment és una de les intervencions que més es duen a terme

entre d'altres factors, per la importància de l'artrosi en la nostra societat degut al desgast.

Quan està indicada?

- Quan el genoll ha perdut la capacitat de moure's correctament
- Quan el dolor no permet realitzar les activitats de la vida diària amb normalitat
- En traumatismes greus com fractures en què hi ha gran afectació de l'os
- En tumors ossis articulars

Quines són les avantatges?

La millora de la mobilitat, la reducció del dolor i la recuperació de la funcionalitat, són les principals avantatges. També hi ha inconvenients com és el fet que tenen una duració limitada pel desgast dels seus components (més de 20 anys fent un bon ús).

És per aquest motiu que la seva prescripció ha de ser quan sigui estrictament necessari i en el cas que la fisioteràpia o altres tractaments conservadors no hagin tingut èxit.

Quin és el procés de recuperació?

En tot aquest procés la fisioteràpia té un paper importantíssim.

Un cop donats d'alta de l'hospital comença el període de recuperació a casa seguint les indicacions del metge i del fisioterapeuta.

Les cures a la cicatriu, l'inici dels exercicis de mobilitat i enfortiment i la recuperació de la marxa amb caminador o croses són la base del tractament.

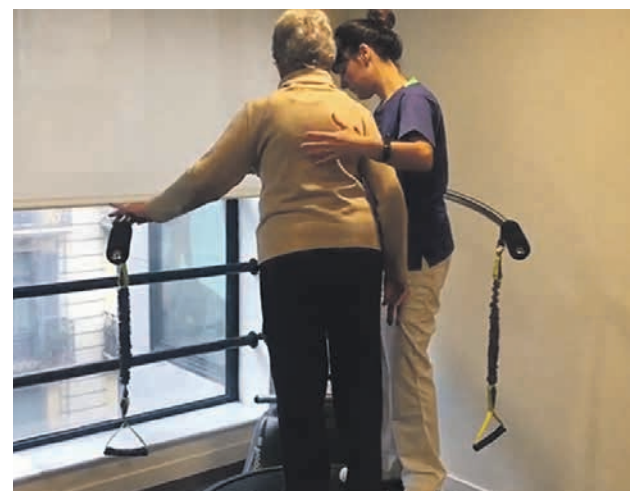
La estabilitat del genoll s'aconseguirà treballant la musculatura de la cama i exercicis d'equilibri.

Poc a poc i amb treball diari s'anirà augmentant les capacitats del genoll afectat.

Les noves tecnologies ens ajuden a fer una recuperació més efectiva.

La diatèrmia (Indiba) per estimular la recuperació pròpia del cos, l'IMOOVE, plataforma inestable per treballar i millorar l'equilibri i l'ALTER G, un passadís per caminar antigravetat que ens permet fer una recuperació precoç de la marxa ja que podem reduir el pes del pacient per a que pugui caminar i recuperar la musculatura sense que la pròtesi es sobrecarregui.

Davant d'una intervenció d'aquest tipus consulti a un fisioterapeuta per a que l'assessori en el procés de rehabilitació, a FISIOTBCN posem tots els nostres coneixements i equipaments a la seva disposició.

Jordi Bertran és fisioterapeuta, fisiotbcn.eu

6ª Mostra del Comerc de Galvany

dissabte
12
maig

de 10 del matí
a 3 de la tarda

carrer *Madrazo*
entre *Santaló* i *Amigó*

Comerços del barri de Galvany
Jocs per a totes les edats

Organitzada per:

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

ARTICLES

MOSSOS D'ESQUADRA

Consells de seguretat per als telèfons mòbils

► **Xavier Boned**

El furt i robatori de mòbils s'ha convertit en els darrers temps en un dels principals motius de denúncia. A Catalunya es denuncia la sostracció de milers de telèfons cada any. Per aquest motiu, des de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, us facilitem una sèrie de consells per protegir el vostre dispositiu i les dades que hi teniu emmagatzemades.

Quan adquireixi un nou terminal heu de guardar el número de l'IMEI, donat que el necessitareu en cas de pèrdua o robatori. El podeu obtenir marcant al telèfon la seqüència *#06#. No és recomanable emmagatzemar l'IMEI al terminal. Utilitzeu el sistema de seguretat que ofereix l'aparell com posar un PIN, una contrasenya o un patró gràfic. És important preservar la intimitat quan cliqueu el PIN. Els aparells més moderns utilitzen sistemes com l'empremta dactilar o el reconeixement facial. Activeu o instal·leu una aplicació antirobatori que permeti esborrar les dades i localitzar el telèfon un cop sostret. Guardeu la factura de compra i el número de sèrie de l'aparell. En cas de recuperar el telèfon, aquestes dades serviran per identificar l'aparell i retornar-lo al propietari.

Un objecte preuat per als delinqüents
En el dia a dia, els mòbils són un objecte preuat per als delinqüents. Utilitzeu-lo de manera discreta evitant fer ostentació de l'aparell i sense perdre de vista el que passa al voltant. Heu de tenir especial cura en locals públics com els bars, restaurants, discoteques, platges o el transport públic, els lladres tenen predilecció per aquests llocs. Si no l'utilitzeu, l'heu de tenir ben guardat en un lloc que no sigui fàcil d'agafar. Recordeu fer una còpia de seguretat de la informació que teniu emmagatzemada. No és gens recomanable tenir al telèfon informació personal sensible, contrasenyes bancàries o números de targeta de crèdit. Sospiteu de les trucades i SMS de desconeguts i ocults. No proporcioneu dades personals si no esteu del tot segurs que coneixeu la persona amb la qual esteu parlant per telèfon. Eviteu connectar-vos a xarxes 'wifi' desconegudes o obertes (sense contrasenya d'accés), algú podria accedir i tenir control a les pàgines que navegueu, les operacions que hi realitzeu i a les vostres xarxes socials.

Un objecte preuat per als delinqüents

Si tot i les precaucions que preneu perdeu o sou víctima del robatori del telèfon mòbil, denuncieu-ho el més aviat possible a la dependència policial més propera. Bloquegeu immediatament la línia de telèfon amb el vostre operador (el bloqueig és immediat i no es podran fer trucades ni realitzar cap frau amb la vostra targeta SIM). Si no esteu segurs que l'heu perdut, bloquegeu la línia igualment, el desbloqueig també el podreu fer de manera immediata. El bloqueig de la línia i de la targeta SIM impedeix que es facin trucades des del telèfon sostret o perdut o que es consumeixin dades.

Què passa amb els telèfons robats si no ha estat bloquejat l'IMEI? Poden ser venuts a botigues de segona mà, a particulars mitjançant internet o ser exportats a altres països per la seva venda.

UNA PERSPECTIVA SOLIDÀRIA

Economia és una paraula femenina

► **Bernat Julià i Ruth Mellado**

En aquest espai mensual de SSG Coopera, el projecte d'impuls de l'economia solidària del districte, s'aproparà a iniciatives transformadores. Aquesta vegada ens centrarem en el feminisme que avança en totes les esferes de participació social i que va ocupar també un espai al Casal Popular La Tecla el 22 de març amb una xerrada amb entitats del territori. El resum el podeu trobar al web (sarriasantgervasiess.com).

Amb el regust encara de la mobilització de la vaga del 8M, massiva històricament, es torna a visibilitzar que la igualtat encara queda lluny i el camí a recórrer és llarg. En àmbit laboral les dones parteixen d'una posició de desavantatge en l'accés i la posició al mercat laboral. Tot i que elles obtenen millors resultats acadèmics la situació es capgira quan entren al món laboral, ja que el treball reproductiu i de cures, recau majoritàriament sobre elles. Quan avança la seva vida professional es troben amb l'anomenat "sostre de vidre", una barrera invisible que representa les limitacions de les dones per a ascendir en la seva carrera professional fins als càrrecs de més responsabilitat. És freqüent observar organitzacions amb majoria de dones treballadores en les quals els càrrecs directius estan ocupats majoritàriament per homes.

Les economies feministes posen de relleu un fet tan obvi —i tan ignorat pel sistema capitalista— i és que cal posar en valor algunes tasques reproductives (tasques de la llar, cures, etc.) i que són imprescindibles per al sosteniment de la vida i el treball. Aquestes tasques indispensables, que reben poca valoració social, han quedat invisibilitzades i no tenen remuneració. El sistema capitalista té com a objectiu l'acumulació de riquesa, el contrari que l'economia feminista, que té per objectiu posar la vida al centre i, per això cal donar valor i visibilitzar les tasques reproductives i de cures.

La participació social de les dones

Pel què fa a la participació de les dones encara predomina el rol heteropatriarcal i actituds d'interrupció a les dones (*manterrupting*), acaparament del torn de paraula en les trobades, reiteració intervencions, veus que no se senten o són sistemàticament interrompudes, desconnexió del tema quan parla una dona o bé explicar a una dona alguna cosa que probablement ja sap o, fins i tot ho coneix millor (*mansplaining*) o actituds similars es donen massa freqüentment.

La Xarxa d'Economia Solidària no només ha creat una eina per analitzar les trobades sinó que ha llençat la campanya "Reunions roDONES" on visibilitza i dona eines a les dones participants per no perdre quota de participació. Fer visible aquesta situació no és la solució, però pot aportar elements que ajudin a caminar cap a una societat més feminista i de retruc més democràtica. El fet que ens adonem de quines són les inèrcies heteropatriarcales dominants ja és el primer pas per a canviar-les, primer cal posar-hi consciència i diagnosticar per a poder canviar.

Bernat Julià i Ruth Mellado, tècnics del projecte SSG Coopera: sarriasantgervasiess.com

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

Els jardins i la masia de Can Castelló

► **Jaume de Oleza**

Els jardins de Can Castelló, ubicats al carrer Castelló cantonada amb els carrers Freixa i Plató, són uns petits jardins que formaven part de l'antiga residència de la família del Doctor Josep Castelló i Galvany. Endinsant-nos en els jardins podem observar una antiga masia construïda cap al segle XVI, una gran construcció que presideix la finca, i que originàriament es deia Can Galvany i posteriorment com a conseqüència del seu nou propietari va passar a anomenar-se Can Castelló. Els jardins de Can Castelló discorren entre camins i parterres de formes irregulars i corbes que fan dels mateixos, un recorregut orgànic i integrat amb la frondosa vegetació. Uns camins envoltats principalment per arbres i palmeres d'una extensa varietat d'espècies, entre les quals n'hi han algunes exòtiques. Uns senders on passejar i trobar pel camí, diversos bancs on poder aturar-se a descansar i gaudir d'una tranquil·litat reconfortant. El seu perímetre està delimitat pel mur de tancament de l'antiga finca. Un mur de pedra d'alçada considerable que proporciona a tot l'espai una certa intimitat i un cert recolliment de la vitalitat sorollosa de l'exterior. Actualment aquesta antiga Masia acull un centre de gent gran conegut com el Casal de Can Castelló.

Cal dir, que la masia catalana és l'edifici més representatiu de l'arquitectura rural catalana. Una arquitectura que formava part del "Mas", una explotació ramadera i agrícola amb una idiosincràsia diversa i en el qual un dels seus elements més significatius venia definit per la disposició de les vessants de les seves cobertes. Quan la masia tenia grans dimensions com és aquest cas, es construïen amb quatre cobertes. El volum central de major alçada amb dues vessants que desguassaven en els faldons de menor alçada dels seus laterals. Una estètica que es reconeixia amb una forma de construir singular i identificativa a Catalunya. En aquest tipus de construccions destaca la seva simetria compositiva i la ubicació al centre de la façana principal, del seu accés. Can Castelló és una masia amb grans finestrals i balcons, en la qual sobresurt la gran consistència del cos central en relació a les ales laterals, dotant l'edifici d'una gran solidesa compositiva i amb la percepció de tenir davant un volum molt compacte. Una masia d'estructura molt senzilla amb la clàssica austeritat i sobrietat que sempre ha definit l'arquitectura rural catalana. Una construcció sense un gran valor patrimonial però que cal destacar, al ser un dels pocs exemples d'aquest tipus d'arquitectura que encara es conserva a Sant Gervasi.

Jaume de Oleza és arquitecte, www.controller.cat

¡PLAZAS LIMITADAS!

Curso Intensivo de la Teórica Común

¡Este año cumple otro de tus propósitos sacándote la teórica común, y además, en solo 6 días!

Ven 3 horas al día. Elige si quieres asistir por las mañanas o por las tardes, y además **¡Los fines de semana los tienes completamente libres ya que las clases solo las harás de lunes a jueves!**

¡En solo 6 días podrás obtener la parte teórica del carnet de conducir antes del verano!

Apúntate ya a uno de nuestros dos intensivos antes de verano.

26 de Junio - 4 de Julio
9 de Julio - 17 de Julio

Autoescuela Corsa está situada en Barcelona. Nuestra escuela está muy cerca de la parada de Sarriá de los FF.CC. Disponemos de espacios equipados con la última tecnología que te harán realizar el curso de manera más cómoda y agradable.

corsa
autoescuela
escuela de formación vial
www.autoescuelacorsa.com

OIE! ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA

FINANCIAMOS TU TRATAMIENTO
Sant Gervasi de Cassoles 49 - Barcelona

93 114 66 89

CIRUGIA DE IMPLANTES, ORAL Y MAXILOFACIAL

CIRURGIA D'IMPLANTS, ORAL I MAXIL-LOFACIAL

Dental implants, oral & maxillofacial surgery

ORTODONCIA INVISIBLE Y FIJA. TOMOGRAFÍAS

ORTODÒNCIA INVISIBLE I FIXA. TOMOGRAFIES

Invisible & fixed orthodontics. Tomographies

PRÓTESIS FIJAS, CARILLAS, BIOMIMÉTICA

PRÒTESIS FIXES, CARILLES, BIOMIMÈTICA

Biomimetics, veneers & fixed prosthodontics

DISEÑO DIGITAL DE SONRISA. BICHECTOMÍA

DISSENY DIGITAL DE SOMRIURE. BICHECTOMÍA

Digital smile design. Bichectomy

ESTÉTICA BUCOFACIAL. VOLUMEN EN LABIOS

ESTÈTICA BUCOFACIAL. VOLUM DE LLAVIS

Bucofacial aesthetics. Lips volume

Dr.Diego Uribe Echevarría

POLÍTICA DE BARRI

Sobre la gestió cultural al barri

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Aquest mes, embolicats amb Sant Jordi, convidem als consellers del districte a reflexionar sobre la cultura en el nostre barri: tant pel que fa la presència de biblioteques com ara bé les eines culturals. Els hi apuntem algunes idees: Com valoreu el funcionament de la Biblioteca Joan Maragall ara que han passat gairebé quatre anys des que va començar el seu funcionament? Calen més biblioteques a Sant Gervasi? Com per exemple la de Muñoz i Ramonet? Cal potenciar més “eines” culturals a Sant Gervasi? De quina manera?

Jordi Bosch, GMD

La manca de capacitat de gestió del govern del districte

fa que avui tinguem un equipament cultural nou, tancat i en desús al Dipòsit del Rei Martí. Pensem també, que cal obrir més espais de lleure i participació ciutadana, com casals de barri, casals de gent gran i casals de joves. Per altra banda, la Biblioteca Sant Gervasi – Joan Maragall, inaugurada pel govern de Xavier Trias, és un exemple d'èxit a totes les escales. Vincula el barri amb la cultura, contribueix a la interrelació generacional i amb Vil·la Florida ha creat una potent àgora ciutadana. És per això que urgim al govern que redacti el projecte de la Biblioteca de Galvany a la casa Muñoz i Ramonet, també li reclamem l'inici d'obres a la Biblioteca de Sarrià i al Mercat de Vallvidrera. Des del Grup Demòcrata creiem que la gestió dels equipaments han d'estar determinades per les entitats i els usuaris d'acord amb un dels diferents models de gestió de béns públics.

Boris Valls, PP

Considerem que els diferents governs municipals que han gestionat el districte

no han fet grans esforços per millorar la manca d'equipaments culturals i la dinamització d'aquests. Els centres cívics tenen una tasca molt important en la promoció de la cultura i d'activitats comunitàries i aquests s'han de concebre com a centres d'innovació que han de disposar de les eines necessàries per tenir la capacitat de transmetre coneixement tant a grans com a petits. En l'anterior consell d'equipaments se'ns informava que a Vil·la Florida no s'havien pogut obrir tallers destinats als més joves per manca de persones inscrites -no és el primer any que es produeix aquesta situació- hem de reflexionar i trobar una solució per apropar aquests equipaments als més joves que actualment sembla que o no mostren interès o no hi ha una oferta atractiva d'activitats. Des del PP sempre ens hem preocupat per la millora d'aquests equipaments amb la introducció de noves eines per poder convertir part d'aquests equipaments en centres d'innovació i recerca per a tots els públics.

Pedro Miret, Cs

Per a Ciutadans la xarxa de biblioteques és un dels pilars bàsics per al desenvolupament de les persones. Considerem, i així ho vam proposar al nostre programa, i així ho hem afirmat en més d'un consell plenari, que necessitem més biblioteques i fomentar la lectura. Encara estem esperant que l'actual govern Colau presenti el seu pla de Biblioteques... Per aquesta mateixa raó tenim clar que la casa “Muñoz i Ramonet” és un lloc més que adequat per a que s'hi faci una biblioteca. Pel que fa a la Biblioteca Joan Maragall no ens consta que hi hagi hagut problemes de funcionament, més enllà que pels horaris en moments d'exàmens per als estudiants, per això creiem que les biblioteques haurien de tenir horaris més amplis i estar dotades amb més ordinadors i millor accés a internet. Finalment, però no menys important, som partidaris de potenciar les noves tecnologies per enfortir la creativitat i la difusió de la cultura.

BCQ arquitectura barcelona

Guillem Casals, ERC

Valorem molt positivament la Biblioteca Joan Maragall després dels, gairebé, 4 anys de funcionament. Estem satisfets de la dinamització que genera, conjuntament amb Vil·la Florida i els jardins, a Sant Gervasi – Bonanova. Equipaments útils per la seva oferta cultural, però també per les grans possibilitats de l'espai. És cert, però, que a Sant Gervasi, i en especial a la zona de Galvany -sobretot sota Via Augusta- manquen molts equipaments. És aquí on, des d'Esquerra Republicana, sempre hem demanat la necessitat d'aprofitar la finca de Muñoz i Ramonet. Tant els seus jardins com l'edifici, serien de gran utilitat. A més, en el darrer ple, demanàvem la necessitat de començar a pensar en els usos de la finca de Can Ferrer per així adequar la finca seguint aquestes necessitats. Entenem que, en especial aquest equipament i Muñoz i Ramonet, dotarien al barri de Galvany de parts dels equipaments socials, veïnals i culturals que li manquen. Aquests dos, sumats al nou i benvingut de Vil·la Urània, la oferta milloraria molt.

Joan Manel del Llano, BeC

La biblioteca Joan Maragall ha aconseguit en el poc temps que fa que funciona una gran implantació en el seu territori i un altíssim impacte entre la població de Sant Gervasi. Ha teixit moltes complicitats amb entitats i associacions del seu entorn, com ho demostra el festival Bibliocurts. Les xifres de les persones usuàries i de documents prestats també avalen clarament l'acceptació i el rendiment que està tenint la biblioteca; des del 2015, primer any sencer de funcionament, ha tingut 230.000 visitants/any i ha prestat, amb tendència a l'alça, més de 100.000 documents/any! Aquestes dades evidencien la importància dels equipaments bibliotecaris com a centres de dinamització social i cultural, i des del districte es treballa per completar el mapa d'aquests equipaments atenent el Pla de Biblioteques de Barcelona. Així, el projecte que s'està desenvolupant de la biblioteca Muñoz Ramonet ha d'acabar donant servei a les necessitats veïnals d'una zona àmplia del districte i de certa part del nord de l'Eixample.

Fotografia: Carme Rocamora

Daniel Mòdol, antic regidor del districte, que li va demanar que ocupés el càrrec un cop l'exgerent, l'Àlvia Ganga, es va jubilar. Patón diu d'ella que va fer una feina “maquíssima i molt ben feta”.

Vas començar estudiant Hispàniques i ara ets gerent del districte...

Sí, la veritat és que jo sempre havia volgut estudiar Ciències Polítiques, però quan vaig acabar el COU aquest grau només es podia fer a Madrid. Per raons personals i de circumstàncies econòmiques no m'ho podia plantejar i també m'agradava la literatura, així que vaig fer Hispàniques. Però quan vaig acabar, començava Ciències Polítiques a la Universitat Autònoma. Treballant a temps parcial a TMB em vaig poder pagar doncs aquesta segona carrera que m'agradava.

Com va anar l'experiència a TMB?

Vaig estar treballant allà amb diferents càrrecs i en diferents etapes. Allà mateix em van comentar que potser, pel meu perfil, m'interessaria fer un màster en Gestió Pública. El vaig gaudir molt i quan vaig acabar va començar la meua primera etapa a l'Ajuntament (2006), a Urbanisme, portant temes de participació. El 2008, em vaig encarregar també de la comunicació del de-

partament fins al 2011. Després vaig tornar a TMB i fins a l'any passat, que em van venir a buscar per la gerència.

Quan aterres aquí, per tant, comences a conèixer una cosa totalment nova per a tu.

Sí, havia tocat alguns temes del barri des d'Urbanisme però m'havia de posar al dia. Vaig acceptar el càrrec perquè vaig decidir que tot i que no seria fàcil a mi m'agradava conèixer altres realitats. Un any després tinc la sensació que encara que no sigui un coneixement del 100%, tinc un coneixement força alt del districte i de la seva heterogeneïtat. He gaudit i caminat molt, m'he deixat algunes sabates pel districte, però estic molt i molt content d'estar aquí.

Entres a una feina nova i a més et trobes després amb un canvi del regidor Mòdol per Jaume Asens

Sí, però tot i que va ser Mòdol que em va oferir aquesta feina, Asens des del moment 0 em va deixar clar que jo tenia la seva confiança. Fins al dia d'avui la feina ha funcionat molt bé i estic content.

Quina és la teua tasca aquí?

Nosaltres donem suport tècnic als polítics en tots els temes que necessiten. Després

totes les entitats quan tenen un problema concret sobre aquests temes intenten que ens veiem i nosaltres no fem seguiment polític sinó que estem en les qüestions i àmbits tècnics que toquen, al servei de la vessant política. Amb totes les entitats el tracte és excel·lent. La rebuda va ser molt bona i a vegades et sents en deute perquè són moltes les peticions i no tot és possible retornar-ho. Jo a nivell personal tinc aquesta sensació i al final intentes ser molt clar i transparent amb totes les entitats. On veiem que no podem arribar jo sóc del parer que sempre és millor dir-ho clar i per tant no prometre allò que no serem capaços de complir. Crec que l'equip de govern és de la mateixa opinió.

Hi ha una reclamació històrica que demana un bus de barri, a la zona de Galvany...

Jo crec que ens hem de repensar tot el sistema. La solució implica donar un pas més enllà i plantejar solucions adaptades a la demanda. És a dir, que no fem un bus que fa un recorregut estricte sinó que nosaltres com a ciutadans plantejem molts possibles recorreguts i sigui doncs un sistema que des de l'esfera pública ens doni solucions adaptades a les nostres necessitats.

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

TÈCNICS DEL BARRI

Xavier Patón

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

Quedem amb el Xavier Patón a la seu del districte. Aviat farà un any que és el gerent, és a dir, la persona amb perfil tècnic que acompanya al regidor i al govern municipal. Només farà un any però per la conversa i el domini del territori sembla que en són més. Patón va néixer al Raval ara farà 50 anys. Un cop casat va marxar del barri, però molt a prop: viu ara a Sant Antoni. Quan li pregunto quina vinculació té amb el nostre districte, m'explica que recorda de petit com venia a jugar a vòlei a l'escola Aula o bé a l'Hispa Francès. Més enllà d'això, va ser

Turisme d'interior amb ferrocarril

► El Jardí

FGC proposa dos productes turístics que es porten a terme a l'interior, aquesta primavera. La meteorologia encara és molt inestable i es preveu que la primavera serà plujosa.

Les Botigues de Salàs

Un projecte destinat a la interpretació de l'antic comerç a través d'una sèrie d'espais únics.

La visita guiada a les Botigues Museu de Salàs de Pallars s'inicia al CIAC i continua per un itinerari urbà que condueix a cadascuna de les botigues, on les guies ofereixen explicacions de productes, històries comercials, història de la publicitat i altres.

Les vuit botigues que es visiten són: farmàcia, estanc, barberia, merceria-perfumeria, ultramarins i colonials, impremta, quiosc i cafè. La durada aproximada de la visita és de 90 minuts.

COM ARRIBAR: Amb el tren fins a l'estació de Salàs de Pallars. Consulteu horaris a la web de FGC. L'estació està a 15' caminant del poble.

Per part d'FGC un bitllet d'anada i tornada a Salàs de Pallars. Per part de Pirineu Emoció: trasllat fins a Salàs de Pallars, visita a les Botigues Museu, dinar (menú pallarès) i trasllat a l'estació.

COU

El Parc Astronòmic Montsec (PAM) és una iniciativa del Govern de Catalunya, per tal d'aprofitar les aptituds i potencialitats de la zona del Montsec per a la realització de recerca, formació i divulgació de la ciència, en especial de l'Astronomia.

El PAM, aprofita unes característiques úniques, que fan del Montsec, el lloc més adequat de Catalunya per a la instal·lació d'uns centres amb les particularitats de l'Observatori Astronòmic del Montsec (OAdM) i del Centre d'Observació de l'Univers (COU). Per tal de poder aprofitar el màxim una instal·lació astronòmica, cal que es compleixin unes condicions de l'entorn, que n'afavoreixin el seu rendiment i explotació. En particular, cal avaluar la qualitat de les imatges que s'hi poden obtenir (estudi de l'estabilitat de la imatge o seeing), les condicions meteorològiques del lloc i l'afectació de la contaminació lumínica de l'emplaçament.

Fotografia: Oriol Clavero

Diversos estudis científics han corroborat la idoneïtat del lloc, i es va concloure que el Montsec era un indret únic a Catalunya per a la instal·lació d'equipament astronòmic professional i per a un centre de docència i divulgació de l'astronomia, com és el Parc Astronòmic Montsec.

En particular, la baixa pluviometria (inferior a 500 mm/any), humitat moderada i un percentatge elevat de nits serenes, el feien un emplaçament adient. Les proves de qualitat d'imatges van demostrar que la seva alçada damunt del nivell del mar i la seva notable distància a la costa mediterrània, permetien tenir una estabilitat adequada.

Finalment, els estudis de contaminació

lumínica van qualificar el cel de l'emplaçament del Parc Astronòmic Montsec com un cel lliure de contaminació lumínica i aquest fet li va valdre la qualificació de punt de referència en la protecció del cel per la Llei 6/2001 del Parlament de Catalunya, la coneguda com a "Llei de la Contaminació Lumínica".

Per part d'FGC un bitllet d'anada i tornada a l'estació d'Àger.

Per part de Pirineu Emoció: 1 nit mitja pensió hotel 3*, trasllat en taxi privat el COU, entrada nocturna al Centre d'Observació de l'Univers (planetari, exposició permanent, i parc de telescopis).

Campus d'Estiu

codelearn

computational thinking

**DEL 25 DE JUNY
AL 27 DE JULIOL**

**LEGO MINDSTORMS
RPGMAKER
ARDUINO
UNITY 3D
MINECRAFT
HACKING/SEGURETAT
YOUTUBERS**

**PLACES LIMITADES!
FES JA LA TEVA
RESERVA!**

**DESCOMPTES PER
NÚMERO DE CURSOS
I GERMANS!**

C/Balmes, 456 - 8022 Barcelona
Tel. 93 178 06 26
santgervasi@codelearn.cat
 [codelearn.santgervasi](https://www.facebook.com/codelearn.santgervasi)
www.codelearn.cat/sant-gervasi

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Antoni Prat, Fermí López i el món de les flors

La diada de Sant Jordi és la més intensa pels floristes

Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre

Al barri de Sant Gervasi el cognom Prat s'associa a flors, sobretot a decoració floral. La vinculació de la família Prat amb el món vegetal ve de mitjan segle XIX, mitjançant la família Rigol que eren jardineros oficials de Barcelona.

Florenci Prat es casà amb Dolors Rigol, filla única, i van crear la marca "flors Prat" que va tenir el primer local a la Rambla de les Flors. Van tenir dos fills, l'Antoni i en Josep, i aquest darrer va ampliar el negoci familiar muntant una floristeria en el passeig de la Bonanova, cantonada Iradier, on avui hi ha la clínica Dexeus. Era una torre amb un gran jardí on conreaven plantes, especialment camèlies, entre moltes altres flors.

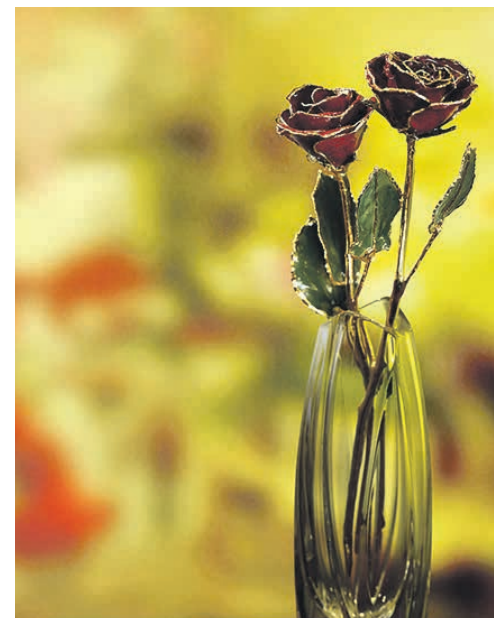
Antoni Prat Seuba va començar a treballar amb el seu oncle Josep a l'edat de 14 anys, l'habitual per mantenir la tradició dels negocis familiars, prioritzant la professió i el coneixement pràctic als estudis teòrics. Després de la jubilació de l'avi Florenci i la venda de la torre, l'Antoni necessitava un local per establir-se pel seu compte. Va localitzar a la plaça Bonanova un emplaçament molt adequat com a punt de venda, però molt costós per a l'època. Aquí entra en Fermí López, decorador; es van conèixer en un sopar d'amics de joventut i compartien moltes hores lúdiques al barri. Fermí va viure al carrer del Bisbe Sivilla i ara al carrer Bellesguard, prop del treball, a cinc minuts passejant.

L'any 1966, Antoni i Fermí, van pensar a associar-se i fusionar el món de la flor amb el món de la decoració. La família de Fermí, que té l'origen a la Seu d'Urgell, va ajudar en la part financera del negoci. Van decidir, però, mantenir el nom de Flors Prat pel valor comercial que aportava la història familiar dels Prat a Sant Gervasi.

Durant l'Olimpíada del 1992 la floristeria va ser seleccionada per a les decoracions dels palaus de Montjuïc i de Pedralbes. Es valorava la seva forma d'utilitzar les flors i els objectes de decoració combinats amb un estil molt estètic, sense despeses supèrflues ni limitant la qualitat pel pressupost. També van ser seleccionats, el 1997, per a la decoració floral de les noces de la Infanta Cristina, encarregant-los la decoració de la Catedral de Barcelona, el Palau Reial i el Palauet Albéniz, on es va celebrar el sopar oficial dedicat als membres de les cases reials europees.

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

A dalt, Fermí López i Antoni Prat a la floristeria de la plaça Bonanova, amb un gran gerro amb peònies.

A sota, vista general de Flors Prat i, a la dreta, una composició floral amb dues roses de vidre.

A l'esquerra, mural amb fotografies que expliquen la història de la floristeria

El 2000 van ampliar l'espai del local, per arribar als 600 m² d'exposició que disposen actualment. La nombrosa clientela compta amb molts veïns del barri, entre ells gent vinculada a l'esport, així com nombroses personalitats del món de la política i les finances. Fa més de 10 anys que combinen espelmes i flors, i des de sempre han importat i seleccionat gerros de múltiples dissenys i complements variats com poden ser centres florals.

Una floristeria amb valor afegit

En Antoni i en Fermí viatgen per les fires d'arreu del món, escollint objectes de decoració i complements per als centres florals. Anglaterra i Holanda són països de visita obligada cada any; Holanda per la quantitat de les flors i Anglaterra per la qualitat dels acabats i estilismes. També importen part dels seus productes dels Estats Units, i seleccionen flors de proximitat conreades al Maresme o comercialitzades a Mercabarna.

El món de la flor no s'escapa del factor estacional. Hi ha campanyes que han de preparar i muntar. El curs comença el setembre amb la visita obligada a la fira de París que marca la preparació de la temporada de Nadal, la més llarga de tot l'any. Nadal dura uns dos mesos, Setmana Santa un parell de setmanes, però la més intensa és la de Sant Jordi.

Tenen predilecció per aquells clients que valoren els elements florals decoratius, siguin comerços, veïns o ofi-

cines, a les quals acudeixen setmanalment per mantenir la flora interior i els centres decoratius en perfecte estat. Creuen que les generacions actuals apreciarien el valor del sentit olfatori que no aporta la rosa de plàstic o la rosa digital, que si bé pot arrencar un somriure momentani, no permet sensacions olfactòries.

Per aquest any proposen roses de Sant Jordi naturals (liofilitzades o preservades) que es combinen amb elements de cristall convertint-les en centres de decoració de major durada que la simple rosa vermella natural fresca, que també ofereixen per la clientela més clàssica. ●

Llibres per Sant Jordi

Amor de mala mort, de Sandra Palau i Alfred Picó

► **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)
La nostra col·laboradora coneguda per la secció "Al jardí amb...", Sandra Palau, està d'enhorabona! Ha presentat aquest mes el seu primer llibre, *Amor de mala mort*, escrit conjuntament amb el periodista cultural Alfred Picó. Tot i que la Sandra ve de l'àmbit de relacions públiques, reconeix que escriu des que té ús de raó, i tot i que sempre ha treballat dins l'àmbit cultural en llibreria i altres espais, la porta d'obertura al món de l'escriptura la va començar a viure fa dos anys, quan juntament amb la seva mare i una altra companya, van començar l'aventura de crear l'Editorial de Lis, editorial de Sant Gervasi que ha publicat molts i diferents llibres en aquests dos anys d'activitat.

Els dos autors van presentar *Amor de mala mort* el passat dilluns 9 d'abril i van tenir molt bona rebuda. I és que és una novel·la diferent. Valenta, atractiva, boja, transgressora, gamberra. El volum explica la història d'una parella d'una manera poc convencional: cada capítol mostra la perspectiva de cada membre de la parella. La Sandra dona veu a la Berta. I l'Alfred al Carles. Una mateixa història, doncs, explicada des de dues vivències diferents. Un joc, al final, que han fet la Sandra i l'Alfred, escrivint cada un la seva versió de la història per acabar mostrant una parella que el què vol és recuperar la passió però d'una manera poc ortodoxa: amb sadisme, amb perversió.

I tot i que a vegades no és fàcil escriure un llibre amb una altra persona, la Sandra ens explica que ha estat un procés bonic i ràpid. Amb l'Alfred ja fa anys que es coneixen i sempre havien dit que escriurien un llibre. Quan s'hi van posar el procés ha durat un any i ha estat còmode: en conèixer-se l'un a l'altre, ja sabien també com escriuen, i això ha facilitat molt les coses.

La Sandra ens explica doncs que és un llibre d'humor negre i ironia, això sí,

Sandra Palau amb la novel·la que presenta per Sant Jordi.

destinat a persones amb ments obertes capaces d'escoltar històries així de boges "La meua àvia té prohibit llegir-lo" afirma somrient. És així perquè l'autora considera que la gent que no està acostumada a l'humor negre pot pensar que és un llibre que frivoltza l'amor, però és tot el contrari: l'essència i el missatge és que per amor es poden fer moltes coses perquè "tothom viu l'amor a la seva manera". D'això va, de veure que és capaç de fer algú per la seva parella per conservar-la, per fer-la feliç. I dins d'aquest macabrisme, hi ha moments de moltes rialles, però també de terror i de tendresa. Contrastos.

I com s'han inspirat? La Sandra diu que no ve d'experiències personals "de moment no he matat a ningú ni acostumo a menjar-me gent, però sí que sempre m'ha agradat molt la novel·la negra i les pel·lícules de Taran-tino, i a l'Alfred també".

En definitiva, pels que la llegiu coneixereu una parella que busca la passió de forma molt macabra però normalitzant la situació: parlant d'assassinats i macabrisme amb humor i ironia, com qui parlés d'estar netejant els plats. És aquesta bogeria que el fa un llibre profundament divertit, alhora que reflexiu. Una proposta diferent per trencar amb les lectures convencionals.●

LES RESSENYES DE CASA USHER

Una vida prestada, de Vivian Maier

c. Santaló, 79
casausher.com

Vivian Maier va ser durant quaranta anys de la seva vida, mainadera dels fills de diverses famílies benestants de Nova York i Chicago. Quan va morir l'any 2009 encara no s'havia fet públic el seu treball com a fotògrafa aficionada. Uns dies abans un jove aficionat a la Història que estava preparant un llibre sobre el Chicago dels anys 50 va comprar unes maletes i capses plenes de negatius, tot el material fotogràfic que Maier havia acumulat durant totes les dècades que havia estat fent fotografies d'amagat pels carrers de les dues ciutats on havia viscut. Vivian Maier s'havia convertit en un dels majors enigmes del món de l'art del segle passat i és considerada una de les figures claus de la història de la fotografia com Diane Arbus, Richard Avedon o Henri Cartier-Bresson. Encara avui, després de documentar i revelar prop de cent mil negatius, hi ha part del seu treball que no ha vist la llum.

Berta Vias Mahou és una escriptora madrilenya que ja ha publicat diverses novel·les, amb les que ha guanyat di-

ferents premis literaris, i un parell d'assajos sobre la figura de la dona en la literatura. A més també és traductora de l'alemany d'autors com Stefan Zweig, Joseph Roth, Arthur Schnitzler o J. W. Goethe. Com a traductora, trasllada al castellà en les seves paraules, històries que altres han creat, vides imaginades, veus del passat. Traduir és dir gairebé el mateix, com mantenia Umberto Eco.

A la novel·la *Una vida prestada* —que l'editorial Lumen ha publicat aquest passat mes de febrer— l'autora Berta Vias parla de tu a tu amb la fotògrafa Vivian Maier. Li explica la seva vida, li dona la veu que ningú ha pogut sentir, l'acompanya en els seus passos per la ciutat on Maier fotografia la gent normal i els reflexos d'ella mateixa, escolta les seves idees sobre l'art, la fotografia, el món... com els nens que cuidava, li xiuxiueja a l'orella mentre la fotògrafa apunta la seva càmera i dispara, només un cop, clic, la imatge perfecta. Si Vivian Maier és només una ombra en les seves fotografies, Vias ressegueix aquesta ombra amb llapis per veure-la quan no hi hagi llum. Si Maier creu que només amb les imatges, sense títol cap d'elles, es pot retratar, Vias usa les paraules per descriure les fotografies amb tant detall que les arribem a imaginar entre les lletres.●

•
Veïns Farró tornen amb una fira del llibre a la plaça Mañé i Flaquer i altres activitats
•

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

932 936 278
607 268 428

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

ESPECIAL SANT JORDI

Poesies per Sant Jordi

La diada

Roses i llibres, llibres i roses per tot Catalunya, senyors es faran de ciutats i viles.

Els llibres, amb sa tinta fresca xiuxiuegen, conviden: obriu-me, llegiu-me, lectors i lectores, per vosaltres és tot el que tenim. Porteu-nos a casa i deixeu-nos quedar per sempre a l'abast de les nostres mans.

Les roses es planyen de no tenir olor, però encara se'n vanten de ser tan formoses i del seu roig color. Presumen descloses perquè se les mirin, a esveltes i airoses ningú no les guanya elles que són penyora dels enamorats.

El dia propicia sortir als carrers i en la passejada cercar-hi la rosa i el llibre que seran obsequi pels sers estimats. A la promesa, l'esposa, la mare i la filla, la rosa vermella, i un any mes... els llibres per tots.

I així tot el dia durarà el reialme en ciutats i viles: de llibres i roses, de roses i llibres, en aquesta gran festa del nostre Patró!

Maite Pipó i Valls
Sant Jordi 2018

El lenguaje de las flores

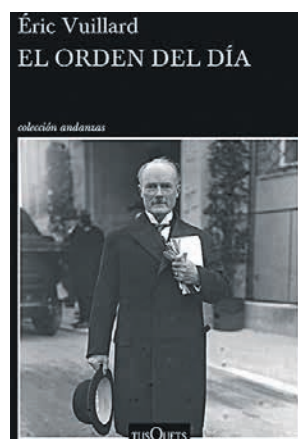
Cuando se abre en la mañana,
roja como sangre está.
El rocío no la toca
porque se teme quemar.
Abierta en el medio día
es dura como el coral.
El sol se asoma a los vidrios
para verla relumbrar.
Cuando en las ramas empiezan
los pájaros a cantar
y se desmaya la tarde
en las violetas del mar,
se pone blanca, con blanco
de una mejilla de sal.
Y cuando toca la noche
blando cuerno de metal
y las estrellas avanzan
mientras los aires se van,
en la raya de lo oscuro,
se comienza a deshojar.

Federico García Lorca
De la obra *Doña Rosita la soltera*

Il·lustració: Gerard Nello

NARRATIVA

El orden del día d'Éric Vuillard (Tusquets editores)
El premi Goncourt de 2017 (el més prestigiós de les lletres franceses) explica algunes de les escenes entre bambolines que van propiciar l'ascens de Hitler a Alemanya, així com la posterior invasió d'Àustria. Una novel·la que qüestiona el paper dels protagonistes d'aquests anys i també el d'aquells que van girar la cara davant les atrocitats dels dirigents nazis.

Río revuelto de Joan Didion (Gatopardo Ediciones)
L'estiu de 1959, a la propietat de la família McClellan, el cap de família dispara un tret a un home. Joan Didion es remunta a la dècada dels 40s per explicar la història del matrimoni d'Everett i Lily, com a símbol de la decadència de la classe mitjana americana, que s'ofega en els seus propis anhels i somnis.

Quim/Quima de Maria Aurèlia Capmany (editorial Males Herbes)
L'editorial Males Herbes ha recuperat una de les novel·les més fantàstica de Maria Aurèlia Capmany en l'any del centenari del seu naixement. Un homenatge de

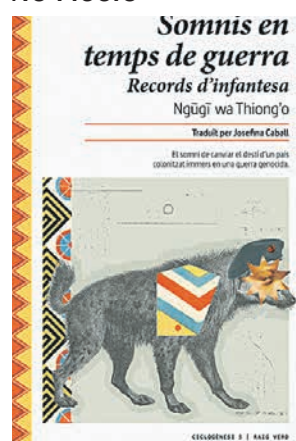
Llibres per Sant Jordi

Les recomanacions de la Casa Usher

l'autora catalana a l'escriptora britànica Virginia Woolf –en concret a la seva novel·la "Orlando", un joc de miralls que trenca amb els gèneres, amb els rols socials i amb els límits de la novel·la amb humor i el ritme d'una novel·la d'aventures.

NO FICCIÓ

Somnis en temps de guerra de Ngũgĩ wa Thiong'o (Rayo verde editorial)
La primera part de les memòries del pensador i escriptor kenjà descriu la seva infantesa en què, malgrat la situació política (havia esclatat la Segona Guerra Mundial) i les dificultats econòmiques de la seva família, la mare de Thiong'o aconseguí que aquest pugui acudir a l'escola. Una finestra a un món -la Kenya dels anys 80s- desconegut per la majoria dels lectors: als costums, la vida quotidiana i les diferències socials.

El tiempo regalado de Andrea Köhler (Libros del Asteroide)
Esperar és inevitable, però en una societat com l'actual en què la immediatesa es valora gairebé més que la qualitat és necessari un assaig com el de Köhler per recordar que la tenacitat i la recompensa després d'una

espera pot ser més fructífera que un resultat ràpid però poc satisfactori. Usant passatges d'obres cabdals de la literatura occidental, "El tiempo regalado" és un amè estudi filosòfic sobre la pausa.

Marina Garcés
Ciutat Princesa

Ciutat princesa de Marina Garcés (editorial Galaxia Gutenberg)
El darrer llibre d'una de les filòsofes contemporànies més importants del nostre país. En aquesta ocasió, Garcés es centra en les seves vivències polítiques des de mitjans dels anys 90s (el desencadenant de l'assaig és el desallotjament del Cinema Princesa) fins a l'actualitat i com la ciutat de Barcelona s'ha transformat: per una banda com una ciutat-marca fruit del neoliberalisme imperant al món occidental, però per l'altra, una ciutat on veuen la llum múltiples moviments socials connectats globalment amb altres ciutats del món.

INFANTIL

La lluna de Patricia Hegarty i Britta Teckentrup (editorial Brúixola)
Un llibre que explica tots els cicles de la lluna i com la veuen els animals de totes les regions, tot construint una història i un viatge al voltant del món. Un llibre preciós i brillant per a totes les edats,

amb les il·lustracions de la premiada artista alemanya Britta Teckentrup.

Rosa a puntets d'Amèlie Callot i Geneviève Godbout (editorial Impedimenta)
A l'Adela no li agrada gens els dies de pluja, tot és gris i trist, i ella només vol quedar-se a casa (sense obrir el seu cafè), sota la manta, fins que passi el mal temps. Però un dia apareix a la seva cafeteria un paraigua de color rosa, i un altre dia una gavadina del mateix color, i al següent dia unes botelles d'aigua també de color rosa... qui li està deixant tots aquests regals? Farà aquest misteri que els dies de pluja no li desagradin tant?

Tot el que sé de la caca de Jaume Copons i Mercè Galí (editorial Combel)
En Jaume Copons ens explica tot el que sap de la caca... sí, sí, ja ho heu llegit bé! Perquè la caca és universal: tots en fem, nens, nenes, mares, pares, àvies, avis, germans, germanes i tots els animals. I la Mercè Galí s'ha ocupat d'omplir aquest llibre de dibuixos molt divertits!

Llibres per Sant Jordi

Col·laboradors de *El Jardí* presenten obres per la diada

► Jesús Mestre

Els arbres són un dels elements més destacats del paisatge i tenen un paper determinant en equilibrar els diversos ecosistemes de la Terra. Contribueixen d'una decisiva en la salut de l'atmosfera, en alliberar gran quantitat d'oxigen. Eviten l'erosió del sol, les seves fulles fertilitzen la terra i col·laboren en el manteniment de la biodiversitat, ja que acullen i donen vida a milers d'organismes.

Les veus dels arbres és un llibre on la seva autora, la Pepa Tort —col·laboradora de la revista— ens fa entrar i gaudir del món dels arbres, els éssers vius més grans que viuen al nostre planeta. Ho fa a partir de 89 arbres singulars que es poden trobar a la Cerdanya i l'Alt Urgell, entre Puigcerdà i la Seu d'Urgell. Compte amb la col·laboració de la fotògrafa Adriana Olsina, que aconsegueix unes fotografies espectaculars d'un tema que dóna per molt, del dibuixant Eduardo Saiz creador de les portadelles de cada etapa de l'itinerari amb uns dibuixos de caràcter naturalista, i l'ajuda d'uns plànols detallats fets per l'editorial Piolet, que permeten localitzar cada un dels arbres. Així, el llibre també funciona com una guia, com un catàleg d'exposicions per un dels paisatges més bonics i feréstecs del país.

Pepa Tort, biòloga de formació, descriu amb gran precisió científica cada arbre i els il·lustra amb històries i llegendes populars que poden encabir. Sense menysprear els seus valors o la seva dimensió espiritual, ja que l'arbre també és símbol de la fertilitat, la prosperitat i la vida. Quan esdevenen molt vells passen a formar part de la història del lloc on habiten que els preserven com a referent del poble o de la comunitat.

Les veus d'aquests arbres expliquen velles històries del seu entorn ambiental, cultural i històric i ens poden ajudar a adquirir actituds de respecte i protecció envers el seu futur incert.

Els cultius curatius dels caputxins

► El Jardí

La saviesa de la congregació caputxina sobre els horts de plantes medicinals, que s'amagava en manuscrits inèdits, ha estat recuperada per l'historiador i frare caputxí Valentí Serra de Manresa, en un llibre en forma de diccionari-enciclopèdia. El llibre, titulat *El Huerto Medicinal. Sabiduría capuchina de la A a la Z*, (Editorial Mediterrània), és una recopilació dels coneixements medicinals practicats pels antics frares caputxins i que l'autor ha estudiat i ordenat alfabèticament.

Fra Valentí Serra, col·laborador habitual de *El Jardí*, és autor de diversos llibres divulgació de la cultura popular en temes com ara el pessebrisme, la cuina caputxi-

na, l'horticultura i la jardineria conventuals i, sobretot, l'anàlisi de les aportacions dels frares caputxins a la tradició remeiera. Aquest llibre, doncs, s'ha d'entendre com el fruit de molts anys d'investigació de la història dels caputxins a Catalunya, cosa que el va portar a estudiar aspectes de la seva vida quotidiana, com la gastronomia, el cultiu de la terra i la manera d'afrontar les malalties «lleus» amb els remeis populars.

En el llibre s'ofereix una alternativa a la medicina convencional i proposa a la ciutadania les «beneficioses propietats» de pràctiques i atencions ancestrals, que «avui estan intoxicades pels components químics», encara que, segons ha aclarit l'autor, «les teràpies naturals arriben fins on arriben, i la medicina convencional és la que ha de tractar les malalties més greus».

En aquest sentit, el caputxí assegura que les malalties lleus, «de la vida quotidiana», com la mucositat, la grip, el refredat, la mala digestió, el mal d'estómac o la tensió, es poden solucionar amb herbes i plantes, que fins i tot serveixen per equilibrar els nivells de sucre a la sang o millorar la circulació sanguínia.

Com a exemple, s'assenyala l'ús de l'ordi, un producte que els caputxins també van utilitzar per fer cervesa i que guardaven un secret: «Durant segles la van aromatitzar amb d'altres materials, com la murta, que seria molt interessant recuperar-la per saber el gust de la cervesa en l'època medieval».

Punts de llibre per Sant Jordi

Com és habitual cada any i amb motiu de la diada de Sant Jordi, es distribuïran punts de llibre a les botigues de Barnavasi, l'Eix Comercial de Sant Gervasi.

Punts de llibre dels premis del programa «El Comerç i les Escoles» que volen mostrar a la ciutadania la visió que els nois i noies dels centres educatius tenen del comerç de proximitat de la seva ciutat.

Es realitza una selecció entre tots els participants, que pertanyen a diferents col·legis i categories, segons l'edat de l'alumne, que van des dels 3 fins als 18 anys. El criteri per a la tria de dibuixos es basen en la creativitat, la tècnica emprada i l'adequació al concepte proposat: **el comerç de proximitat de la ciutat**.

El dibuixos guanyadors del premi es converteixen en 500.000 punts de llibre per a distribuir als comerços de la ciutat per a la diada de Sant Jordi.

Apropa't a qualsevol comerç de Barnavasi, on hi trobaràs els 14 models de punts de llibre seleccionats aquest any entre tots els alumnes de les escoles participants.

Barnavasi, us desitja una bona diada de Sant Jordi!

COU CENTRE D'OBSERVACIÓ DE L'UNIVERS

LES BOTIGUES DE SALÀS DE PALLARS

Tot a punt? **sortim!**

www.turistren.cat

BITLLET + ACTIVITAT

+100
propostes a escollir

EXPLORAR EL JARDÍ

Els jardins de l'Observatori Fabra

Maria Josep Tort

L'Observatori Fabra està situat sobre un promontori de 415 m d'altitud al vessant sud de la serra de Collserola, sota el Tibidabo. Conté un menut però singular jardí que està envoltat majoritàriament per pinades de pi blanc i pinyoner que alternen amb grups d'alzines i altres espècies autòctones de la flora mediterrània. La presència de restes d'antics conreus i arbres fruiters abandonats, evidencia el passat agrícola d'aquests pendents boscosos, que abracen i nodreixen d'oxigen la metròpoli barcelonina.

L'Observatori Fabra és obra de l'arquitecte modernista Josep Domenech i Estapà (1858-1917). Pertany a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i es construí gràcies a l'empenta d'aquesta institució i al llegat del primer marquès d'Alella, Sr. Camil Fabra i Fontanils. El rei Alfons XIII el va inaugurar l'any 1904. És el quart observatori més antic del món que segueix en funcionament.

El treball de l'observatori des dels seus inicis conjuga tres disciplines, l'astronomia, la meteorologia i la sismologia. Pel que fa a l'astronomia, s'han realitzat importants observacions entre les quals cal destacar els estudis del planeta Mart i la descoberta d'onze planetes menors. Actualment l'observatori focalitza la seva activitat en programes d'abast internacional sobre l'estudi d'estrelles dobles, asteroides i cometes.

L'enjardinament de l'entorn de l'observatori, el va projectar l'horticultor Joan Puigdomènech. En antics documents de la Reial Acadèmia, hi ha constància d'un pressupost on es detalla una partida de "600 árboles para vegetar las vertientes" que tenia un cost d'una pesseta per arbre. Aquesta significativa partida pressupostària, ens informa del passat desforestat d'aquests vessants, a causa de la tala indiscriminada d'arbres per escalfar les llars i ampliar la superfície conreable.

Fotografies: M. Josep Tort

La mallarenga blava

► Enric Capdevila

La mallarenga blava (*Cyanistes caeruleus*) és un ocell de la família dels pàrids, sedentari i molt comú als jardins i zones arbrades de Barcelona, on lluita per l'hàbitat amb la mallarenga carbonera. Es mou de manera àgil i acrobàtica per les branques, on s'alimenta de fruits, llavors, pugons, insectes i aranyes. Té uns colors inconfusibles: les ales, cua i capell de color blau (d'aquí els dos noms en llatí); les galtes blanques, el dors verdós i la part de sota groga; una línia fosca va del bec al clatell passant per l'ull. És un ocell petit, que no arriba a 12 cm, això el fa vulnerable a la predació d'altres ocells com el gaig o l'esparver, o de mamífers com la mus-tela o l'esquirol. Cria en forats d'arbres vells, on la femella pon entre 7 i 16 ous; les cries s'alimenten d'erugues. A Catalunya la seva població es calcula entre 1 milió i 1,5 milions d'individus madurs, amb una esperança de vida de 2 anys, tot i que pot arribar a viure fins a 9.

Dita: Quan l'abril és florit cada ocell fa el seu niu, no més el picot i el gaig ho fan el mes de maig

A - Un cedre de l'Himàlaia, *Cedrus deodara*, al marge de la balconada amb vistes a la ciutat de Barcelona.

B - Entrada principal de l'Observatori Fabra, el dia de la nevada a Collserola, el 19 de març.

C - Aspecte general d'una part del jardí, amb els instruments meteorològics i amb el Tibidabo al fons.

D - Alzina orientada a Sant Pere Màrtir i el Baix Llobregat.

El passeig d'accés a l'observatori està flanquejat per un majestuós conjunt de xiprers (*Cupressus sempervirens*) que s'arreglaren al marge dret del vial. A l'altra banda s'albiren alguns exemplars de pins blancs i pinyoners, molt dels quals han patit els estralls de la recent i abundant nevada caiguda la nit del 19 de març d'enguany.

El jardí de l'observatori

En arribar a l'entrada de l'observatori, s'intueix l'extraordinària situació de l'edifici sobre la ciutat de Barcelona. Una estació meteorològica, s'estén a banda i banda d'un jardí limitat per tanques vegetals de pitòspors (*Pittosporum tobira*) i llorers (*Laurus nobilis*). Alguns arbres hi destaquen, com una menuda alzina orientada a ponent, molt ben constituïda i un destacable llentiscle (*Pistacia lentiscus*) de port arbori situat al costat d'un nesprer (*Eriobotrya japonica*) i a prop d'una figuera (*Ficus carica*). Una mica més enllà distingim un conjunt de til·lers i uns pitòspors en forma de petits arbrets amb una regular capçada en forma de para-sol.

Observant l'entorn se'ns descobreix un conjunt de rètols informatius que acompanyen la majoria d'espècies d'aquest petit jardí. Unes peces de ceràmica cuita a alta temperatura, bellament il·lustrades amb detalls corporis dels fruits i les flors, es disposen a la base dels diferents exemplars.

Si ens endinsem cap a l'entrada principal de l'observatori, situada darrere l'edifici, arribem a un mirador semicircular excepcional, des del qual podem visualitzar un ampli segment de la costa que davalla entre les comarques del Baix Llobregat, el Barcelonès i el Maresme.

Presidint aquesta balconada, trobem l'arbre més remarkable del jardí, un cedre de l'Himàlaia (*Cedrus deodara*) que desplega el seu ufanós brancatge sobre la vall. Els cedres són arbres majestuosos i pràcticament inalterables. En moltes cultures se li han atribuït propietats espirituals i sanadores, se'ls ha venerat i, la seva noble i aromàtica fusta ha estat utilitzada des de temps immemorials en múltiples aplicacions.

Un banc de fusta semicircular marca el límit d'aquest espai contemplatiu i, més enllà, es precipita el pendent muntanyenc poblat de grans pins blancs i pinyoners, ullastres, vells ametllers i algun exemplar d'atzavara (*Agave americana*), una planta suculenta, originària de Mèxic i cultivada arreu del món per la seva espectacular morfologia i resistència a la sequera. L'atzavara floreix una sola vegada al llarg del seu cicle vital. Genera una tija que pot arribar als 8 m d'alçada, amb una panícula floral al seu extrem. La planta mor acabada la floració. ●

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

El cronista Dionís Jeroni Jorba

► Esteban Galindo

A finals del segle XVI, concretament l'any 1589, en Jeroni Jorba publicava la seva “*Descripción de las excelencias de la muy insigne ciudad de Barcelona*”. En aquesta obra, escrita primer en català, traduïda amb posterioritat al llatí i per últim al castellà, en Jeroni presentava la ciutat comtal com a matèria d'estudi. No era la primera vegada que algú descrivia Barcelona, ja que quasi cent anys abans, es publicà l'obra de Jeroni Pau titulada “*Barcino*”. De fet, en Jorba segueix i copia en ocasions el treball d'en Jeroni Pau actualitzant-lo.

El motiu pel qual es presenta a aquest autor en aquest article és doble: primer perquè ens fa una composició de la ciutat comtal, i segon, perquè dins de les seves descripcions farà una molt acurada de la torre Bellesguard, potser, la que més informació ens ha aportat fins al moment.

En Jeroni de Jorba va néixer a la ciutat comtal, on als 15 anys ja estudiava teologia a la Universitat de Barcelona. Com ell mateix diu, l'any 1589 ocupava càrrecs de catedràtic ordinari de lleis a la Universitat. Imbuït per l'esperit de l'època, Jorba inicià la seva obra començant pel fundador de la ciutat, tal i com ho havia fet Titus Livi sobre Roma al seu treball “*Ab urbe*

condita”. Es tractava de confeccionar la narració d'una gran *Vrbs*, i no havia cap amb tant prestigi com la ciutat del Tíber. Jorba presentà a Barcelona com una ciutat antiga, il·lustre i poderosa, fundada per Amílcar Barca, el cartaginès, o bé pel propi Hèrcules.

Realment, la finalitat del seu treball i com recull el propi títol de la mateixa és lloar Barcelona, destacar la seva capitalitat dins de Catalunya. El més interessant és que per fer-ho descriu els seus edificis, torres, ponts i portes, esglésies i monestirs, places i carrers, i els seus voltants com la muntanya de Montjuïc i la serra de Collserola.

Gravat amb la imatge de la ciutat de Barcelona l'any 1589.

És amb motiu d'una passejada per aquesta zona quan explica que “cerca de Pedralbes hay muchas torres de señores particulares y un castillo nombrado de Bellesguarte, antiguamente de los reyes de Aragón, el cual está cercado de sus murallas y torres: un gran patio, una fuente y cisterna, un huerto muy lindo y una lonja con columnas y insignias de reyes de Aragón; una capilla, dos galerías con veinticuatro ventanas, donde se puede ver Barcelona y el mar, una sala de armas, la cárcel, capilla, relojes; y es un lugar muy sano”. A partir d'aquesta descripció podem acreditar que Bellesguard

tenia una muralla que l'envoltava, amb torres, de les quals només han arribat fins al nostres dies tres.

El més destacable d'aquests escrits és que ens aporten la visió d'un humanista, com concebien la ciutat, tant la part humana com la material, i especialment ens fa una descripció de la torre Bellesguard abans de les destrosses que patirà la casa amb la Guerra dels Segadors primer i després amb la de Successió, deixant-la molt malmesa i que gràcies a la descripció d'en Dionís Jeroni podem fer-nos una idea de la magnitud de la torre.●

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLÍNICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

ABANS I ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

Vista de la ciutat des del Tibidabo

► **Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi**

Espectacular vista de Barcelona des del cim del Tibidabo, exactament des de la Mentora Alsina. La fotografia antiga és d'Oriol, de la dècada del 1940, i hi ha importants diferències amb la fotografia actual, sobretot pel que fa al Putxet i a l'*skyline* de Barcelona. En el Putxet dels anys quaranta hi predominaven les cases d'estiu i les torretes, i hi havia molt espai per urbanitzar, mentre que actualment les poques torres que han sobreviscut queden amagades pels edificis construïts en les darreres dècades. L'*skyline* també s'ha modificat, han aparegut alguns gratacels i el port s'ha ampliat.

Un element de continuïtat és el de l'Observatori Fabra, construït a principis de segle XX, que segueix exactament igual tot i que la vegetació del seu entorn ha crescut molt.

Tant la fotografia antiga com l'actual s'han fet des de la torre de l'edifici de la Mentora Alsina, projecte iniciat el 1901 per l'industrial barceloní Ferran Alsina, home de gran influència política i econòmica a l'època. Després de la mort d'Alsina el 1908, el seu amic Josep Zulueta, president del patronat Mentora Alsina, queda encarregat d'assegurar la conservació de la col·lecció d'instruments d'experimentació de física i química i l'ús cultural de la finca, però després de perdre el llegat d'Alsina en els anys de la Primera Guerra Mundial, el patronat cedeix les seves funcions a l'ajuntament de Barcelona. Ramon Llobregat, ajudant d'Alsina, és clau pel manteniment de

Fotografia d'Oriol (1940-50); Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

la finca i l'activitat didàctica del laboratori fins a la seva mort, a l'edat de 90 anys, el 1963.

El febrer de 2015, l'associació La Experimental comença els seus treballs a la finca, que es trobava molt

deteriorada i inicia la rehabilitació dels horts, els jardins i l'edifici. Davant mateix de la Mentora hi ha diverses antenes de telefonia, element de modernitat que la fotografia registra puntualment.●

Al jardí amb... Joaquín Verdú

‘La moda passa de moda, l'estil mai’

Sandra Palau

Avui Sant Gervasi fa olor a mar i bateja a ritme de passarel·la... Sí, estic amb ell, i de nou ho aconseguim, es repeteix la mateixa sensació... M'encisa.

No sé si serà pels seus dissenys mediterranis, o per l'essència que desprèn, però sempre que tinc a prop el meu estimat Joaquín Verdú, m'envaeix l'idíl·lic so del trenc de les onades... I ell n'és conscient, és clar, i m'observa amb ulls de dibuixant, com si en silenci, comencés el seu traç... I em sentència que la classe, la categoria, l'estil... s'evidencia, sobretot, quan una persona està despullada, quan no es nota, quan el que es reflecteix és la seva naturalitat... i jo (vestida) segueixo descobrint nous “teixits” d'aquest dissenyador. Quaranta-cinc anys dedicats a la moda han estat un collage de glamour, sí, però també ha conegut el que hi ha darrere, les pinzellades de realitat...

I amb la seva atractiva sensibilitat em transmet la seva passió, mentre m'acompanya amb un tímid somriure i una generosa humilitat per tots els racons del seu art... De Gaudí fins a Tokyo, passant per Milán i New York, i és que el punt de Verdú ha donat la volta al món i ha vestit a les millors models. Ara, amb una envejable energia, i amb més força que mai ens delecta amb nova col·lecció. És el moment d'inaugurar reptes i encetar il·lusions... Però sobretot, aquestes emocions serveixen per aplaudir i donar la benvinguda a... “V by Verdú”!

“V by Verdú” és...

La meua nova marca, a partir d'ara els meus dissenys portaran aquest nom. L'essència és la mateixa però arriba més renovada... Una línia més jove, més fresca.

Defineix la màgia de la teua professió en una paraula...

Emoció. Jo em guio bàsicament per les emocions... Per tant, el meu principal objectiu és emocionar a través de les meves col·leccions. Ja sigui gràcies a la música, o als colors, o a la posada en escena... però que tingui ànima i emoció.

Fotografia: Imma Domenech

Per què vas triar el punt?

Sobretot per la meua àvia. Ella tricotava jersers de punt de meravella, em fascinava. Ella em va contagiar la vocació i vaig aprendre molt al seu costat, després, anys més tard, a la mili, em vaig fer un fart de tricotar!

A la mili?

Sí, tots els meus companys vestien de Verdú! (riu) Vaig fer la mili a Lleida, i entre les parets del Castell de Gardeny m'inspirava i teixia i teixia...

Com definiries les teves col·leccions?

Mediterrànies, el mar sempre m'abraça. I aposto pels colors neutres, cru, pedra... sense deixar el vermell. I ara, subtilment, aniré incorporant el negre.

La moda...

“La moda passa de moda, l'estil mai”. És una frase de Coco Chanel que me l'he fet una mica meua.

T'has sentit més valorat a fora del teu país?

Sí, sempre. I ara que parlàvem de Chanel he recordat una anècdota: A Karl Lagerfeld, dissenyador de Chanel i fotògraf, li van demanar que fes un publiportatge per *Vogue España*, i li van donar l'opció d'escollir dos o tres dissenyadors espanyols... Doncs bé, ell va contestar: “A Espanya hi ha dissenyadors?” I veient la cara de sorpresa de la directora de *Vogue España*, el dissenyador va concloure: - Bé, sí, hi ha un noi que fa punt que m'agrada molt. I sí, em va fer el publiportatge.

Un somni?

Tornar a desfil·lar a New York i sense límit de pressupost. Hi vaig desfil·lar fa 20 anys i m'encantaria tornar-hi.

Aquesta seria la desfilada que més recordes?

No, la que més recordo va ser al Gaudí, que vaig desfil·lar a la Sala Oval. Jo en aquell moment arribava de New York amb moltes idees, renovat i amb ganes d'innovar... Així que vaig decidir, uns minuts abans de desfil·lar, que volia donar un aspecte més “grunge” a la meua col·lecció. Tothom va pensar que m'havia tornat boig, amb unes tisores vaig començar a trencar peces, a fer careres... Va ser un èxit, però em vaig adonar del meu defecte. I és que sempre m'avanço a la tendència, m'equivoco en el temps.

Quan vas descobrir què volies ser de gran?

Jo volia ser pintor, vaig estudiar Belles Arts a l'escola Massana. Una dia, en una classe de dibuix natural on pintàvem a models, un professor, fixant-se que en com jo dibuixava i com accentuava els moviments del traç, em va dir: - Senyor Verdú, vostè no ha pensat mai en dedicar-se a la moda? I jo vaig contestar: - Moda? En absolut, jo vull pintar quadres. Però sense adonar-me de seguida aquelles paraules em van convèncer. Vaig entrar a l'Escola Feli a estudiar disseny.

I per acabar... Què llegeixes?

Doncs llegeixo més imatges que paraules. Només tinc llibres d'art, moda, biografies de dissenyadors... (Aproposito per a regalar-li *Art de fons de Carme Espinet* i editat per *La Vocal de Lis*. És una novel·la, però intueixo que li agradarà, i és que tot el que envolta a Verdú té l'art de fons...).

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

Poemes musicats de Maragall a la seva casa natal

► **Núria Llorach i Molons**

El passat dijous 14 de març a l'Arxiu Maragall del barri de Sant Gervasi vam gaudir d'una vetllada musical inspirada en els poemes de Joan Maragall. La soprano i compositora **Anna Martínez**, va presentar el seu projecte *Al Mar Maragall*, un projecte literari - musical intimista que transforma nou poemes del poeta en nou cançons musicades per ella mateixa, donant com a resultat un recull molt personal.

Martínez de veu càlida, acompanyada per la violoncel·lista, **Sandrine Robillard** i pel percusionista **Eli Ben Avi**, que consoliden molt bé la proposta, al llarg de més de 45 minuts van repassar el poemari al ritme de valsets mariners, rumba, folk pop o bossa nova sempre fusionats amb influències del clàssic.

L'espectacle sense pretensions però molt ben travat, va aconseguir una molt bona acollida per part del públic que omplia la Sala Menjador de la Casa patrimonial de la Família Maragall. La quarantena de persones que omplien l'espai van sortir amb un somriure als llavis per la bona interpretació del trio de música i pel meravellós contingut dels poemes musicats. Un bon espectacle presentat en el millor marc possible que es podia representar, la casa natal del poeta Maragall.●

Sant Jordi 2018

Perquè un paper mai no t'ha emocionat tant...
Perquè quan el toques sents bullir la sang...
I és que amb ell somies, plores, rius... VIUS.

I per Sant Jordi, més que mai, amb un rosa i un t'estimo, seguirem viatjant en aquest món de PAPER...

Vine a celebrar-ho amb nosaltres!!

Durant la setmana ens trobaràs al Passatge Arcàdia...

I el dia de Sant Jordi...
T'esperem a l'Av. Diagonal 500 (Cantonada amb Carrer Balmes) amb tots els nostres autors!

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS I LLETRES

SANG A SANT GERVASI

Cel·la armari (21)

► **Jordi Quer**

Des del bar La Terrassa anàrem directament cap al despatx. Un cop allí, vaig escriure a Oliver dient-li que estigués amb els ulls ben oberts i que ens haviem de veure com més aviat millor, així com a Porxas demanant-li que m'envies amb bona resolució el quadre que penjava del coll de Karme Sánchez, a la vegada que vaig trametre-li una foto del plànol de les txèques.

Pol Folch, l'editor de Zonalta, m'havia trucat. Al mail vaig trobar una proposta seva de correcció. Es tractava d'un poemari que l'autor, un home jubilat, es pagava de la butxaca. Era una pràctica comuna entre les editorials, d'alguna cosa havien de viure, el fet d'oferir el que s'anomenava "serveis editorials". Tu anaves amb allà amb un text i, per un bonic preu i sense valorar-ne la qualitat literària, l'editaven. Aquest tipus de poemaris circumstancials, sovint infumables, no oferien cap complicació. Eren una feina fàcil i indolora. Vaig respondre a Folch que li passaria a buscar les proves un dia d'aquests. Començava a enyorar les avorrides hores que em passava corregint textos que no m'anaven ni em venien...

La Lúcia portava un empatx ciclopi de la lectura de *Por qué hice las chekas de Barcelona. Laurencic ante el Consejo de Guerra* (aquest era el nom complet del llibre). Durant el camí a l'oficina, no només havia repetit les crueltats que es perpetraven al "Preventori" de Saragossa, sinó que havia explicat fil per randa la vida i les misèries d'Alfons Laurencic. La trajectòria del personatge, un aventurer que nedà en totes les aigües, producte de l'època d'entreguerres, adquiria proporcions llegendàries en la seva ment convulsa i delirant. Des que no se sabia ben bé d'on venia (havia nascut a França, els pares eren austríacs i tenia la nacionalitat iugoslava), fins al fet que dominava set idiomes i tingué una munició d'ocupacions: pintor, músic de jazz, arquitecte, intèrpret, espia doble, estafador... Una peripècia vital els punts de fuga de la qual acabaren convergint en la Barcelona revolucionària i en peu de guerra, on flirtejà amb el CNT, la UGT i el POUM, construí

els Preventoris sota les ordres del SIM i, finalment, fou executat per les autoritats franquistes al Camp de la Bóta.

La Lúcia marcà al plànol de Sant Gervasi la txeca del carrer Saragossa com a "usada", encuriosida d'afegir-ne una més a la col·lecció, i, presa per una agitació febril, es posà a llegir el llibre en veu alta, interpretant el castellà refistolat de l'època amb tota mena de gesticulacions:

Como colofón de aquel suplicio, duchas de agua fría, inyecciones antivenéreas en cuerpos sanos, suspensión del cuerpo por los pies; sección, con cuerdas de guitarra, de los órganos genitales. En fin, toda una serie diabólica, científica y moscovita, de suplicios, aplicados con la complacencia del "Gobierno rojo-separatista".

Vaig seure al divan i, detingudament, vaig repassar al mapa les txèques que "faltaven". Quina seria la propera? Aquesta era la qüestió cabdal. La Lúcia, fitant-me amb els seus ulls d'ambre, cavalcà sobre la meua falda i, sense aturar la lectura, inicià un moviment sinuós, que anava i venia, damunt els meus malucs.

La celda armario es la más infernal. Consistía en cajones de madera o cemento, de 0,40 metros de fondo, en donde, en contracción casi epiléptica, se introducía al detenido, encorvado sobre las rodillas, ya que el asiento era tan insignificante que el descansar era imposible. El piso inclinado del cajón no permitía apoyar los pies, y con esa posición se lograba la inmovilización completa del cuerpo. Completa el tormento la casi calcinación de los ojos por la proximidad a los mismos de una potentísima lámpara eléctrica, sin que el martirizado pudiese tapar-se un poco con las manos, porque unos anillos de hierro aplicados a los párpados se lo impedían.

El cap m'estava a punt de petar d'escollar de tantes malvestats. La noia, com si estigués gaudint de torturar-me, perseverava en la macabra lectura i els moviments lúbrics, fent néixer en mi unes ganes boges de fornir-hi i fer-la callar d'una vegada.

Nova entrega d'una novel·la d'intriga que té l'escenari a Sant Gervasi

En otra celda, de forma semicircular, alquitranada y orientada al sur, se conseguía una absoluta desorientación de la víctima, a la que se había introducido por una trampa muy bien disimulada. Alquitranadas por dentro y por fuera para que los rayos de sol, dando de lleno en lo negro, sobrecalentasen el aire de las celdas, el calor era espantosamente asfixiante, llegando al paroxismo.

Tot el que deia arribava a la ment, però ja no en comprenia el sentit, com si el meu ésser esperés l'ejaculació per ser novament operatiu. Vaig abraçar-la i petonejar-la arravatadament. Si bé en un primer instant vaig aconseguir descordar-li la brusa i llepar-li els mugrons, la noia reeixí a reprendre la lectura en el moment que li resseguia el coll amb el llengu.

Sobre una pantalla de un metro se proyectan, en presencia de los detenidos, escenas verdaderamente terroríficas; se representa un enorme ojo humano, que es rajado con un cuchilla de afaitar; y se le dice al detenido: "Si no declaras, a ti te haremos lo mismo". Otras veces el lienzo representaba unas enormes tijeras, y con ellas un cirujano iba cortando los dedos de los pies y las manos a un hombre; y la misma observación al detenido: "Si no declaras, a ti te haremos lo mismo".

No sense forcejar, vaig arrencar-li el llibre de les mans i vaig llençar-lo al terra. Vaig abraonar-me sobre ella i vaig penetrar-la posseït per una fúria bestial. A cada envestida dels meus malucs, l'ambre del seus ulls s'eixamplava i agafava tonalitats rogenques.

Un alliberament supí em prengué en escórrer-me. Vaig quedar-me ajagut, entre catatònic i endormiscat. No sé quanta estona, potser hores, vaig romandre així. Vaig recobrar la consciència de sobte, amb un sobresalt. Tenia els mots que havia llegit la Lúcia clavats al cap. La noia, tota nua, estava asseguda a la cadira del despatx fullejant el llibre llibre, sotjant-me amb un somriure murri.

—Deixa'm el llibre —vaig dir-li aixecant-me i anant cap a ella.

Quan vaig prendre-l'hi de les mans, oposà una falsa resistència. És més: m'abraçà i em petonejà. Amb ella agafada al meu coll, observant intrigada el que estava duent a terme, vaig obrir-ne les pàgines. El que havia llegit abans no deixava ombra de dubtes.

En primer lloc, era clar que els assassins estaven recreant els turments de les txèques, com palesava que haguessin seccionat l'ull a una víctima. D'altra banda, hi havia el tema de les cel·les revestides de quitrà que esdevenien un forn inhabitable. Porxas m'havia dit que les tres víctimes tenien rastres d'aquest producte. Aquest fet ja era més pertorbador.

Vaig resseguir el capítol que parlava de les "cel·les armari". Segons confessió de Laurencic, els detinguts difícilment aguantaven 20-30 minuts en el minúscul habitacle i la majoria en sortien desmaiats. El feix de llum i un brunzit elèctric continu a l'alçada del cap tenien efectes devastadors.

El llibre incorporava un croquis de com era el claustrofòbic invent, tant des d'una posició frontal com en secció lateral:

El fet que una fusta travessera i engavanyadora es clavés a l'abdomen del reu em confirmà la pitjor de les hipòtesis de la investigació. Els assassins havien reconstruït una txeca. En ple 2018, en algun lloc de Barcelona, seguint la línia de les antigues. No tenia ni idea com ho havien pogut fer-ho, però que els morts tinguessin marques a l'abdomen i a les extremitats era, amb tota probabilitat, perquè havien estat tancats en un mena de "cel·la armari" de nova generació, cosa que, a més a més, explicaria la causa de mort per extenuació. Tot i que en el seu origen aquests cofurns torturadores no es pensaren per provocar la mort sinó perquè el testimoni cantés, una estada perllongada a l'"armari" o a la cel·la enquitrada podria causar-la efectivament. ●

(continuarà)

JARCLOS

GARDEN CENTER

JARCLOS

c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

Horari

de dilluns a dissabte 10:00-14:30 / 16:00-20:00
a l'hivern tanquem a les 19:00
diumenges i festius 10:00-14:30

JARCLOS

c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a divendres 09:30-14:00 / 16:30-20:00
dissabtes 09:30-14:30 / 16:30-20:00
diumenges i festius 10:00-14:30

www.JARCLOS.com

Els colors de Lola Ferrández

► Jesús Mestre Campi

Lola Ferrández és aragonesa, llicenciada en filologia francesa, ha viscut i ha treballat a Madrid i Barcelona com a funcionària de carrera en l'administració educativa, i finalment ha fet arrels a Pedralbes. Avui, ja jubilada, té temps i energia per dedicar-se a la pintura i a la poesia, dues de les seves passions.

L'afició i gust per la poesia li ve de l'avi, i la pintura l'ha viscut des de nena amb la mare, que la va animar a anar als museus. Ella també creu que s'ha d'anar als museus des de la infància. La família, de Saragossa, era molt intel·lectual i tenien molta retirada cap a Barcelona que veien com el lloc per on entrava la modernitat. Els atreia i seguien de prop la intensa vida intel·lectual de la ciutat. També França era un horitzó de creativitat i per això, Lola, s'interessà per la seva llengua.

Conversem amb la Lola de literatura i pintura: "Una pintura és un poema sense paraules", em diu, citant a Horaci, o "que la finalitat de l'art és donar cos a l'essència secreta de les coses", com va dir Aristòtil. Aquestes paraules són molt antigues però encara sonen a noves. Els clàssics es reinventen, com la sorprenent reaparició de Gustavo Adolfo Bequer, un poeta romàntic que va dir: "todos sientes, pero solo algunos les es dado el guardar com un tesoro la memoria viva de lo que han sentido" i, ens diu Lola, aquests són els poetes.

La bellesa és una estètica, i l'estètica és la mirada que tenim sobre la vida... per la Lola, l'art pot ser un agafador, "un asidero", i ella, que ha treballat molt amb adolescents, pensa que aquests estan sortint a la vida i ho necessiten especialment. Per exemple, poder dir que "val la pena viure per veure la bellesa d'una posta de sol". També cita un pintor que li agrada especialment, Paul Klee: "l'art no existeix per reproduir el visible, sinó per fer visible allò que està més enllà dels nostres ulls".

El mestratge de Castellví

De nena dibuixava molt i sempre ho ha practicat, però fa uns set anys va decidir dedicar temps a la pintura. Va ser de la mà del mestre Guillermo Castellví, a l'Estudi Pedralbes, que va començar a treballar-hi seriosament. Va ser aleshores quan descobreix que l'obra realitzada és la realitat d'una persona, no la seva aparença mundana. Amb Guillermo treballa el tractament del color, els efectes que ha de produir: els seus quadres són pinzellades, molt esquemàtics, gairebé abstractes. Li agrada molt els arbres, sobretot els ametllats que li sembla molt ingenus, ja que en florir tan aviat també és el que s'exposa més a les glaçades. És un arbre emblemàtic del camp mediterrani, però també recorda el paisatge d'Aragó que, en contraposició, és àrid però també reflexiu tot i la seva duresa.

Lola Ferrández: Paisaje aragonés

En buscar influències, Lola reconeix que en té moltes. Li agrada l'impressionisme, la seva història i la lluita pels pintors per ser reconeguts; el tractament del color en Alfred Sisley i, sobretot, en Claude Monet. Els quadres de Monet embelleixen la realitat, ja que la interpreten, i el món interior de qui està mirant la pintura. També li agrada molt Goya, sobretot els quadres amb color, els més alegres... i ha estudiat tots els clàssics. Als seus quadres intenta transmetre emocions, sobretot alegria. Hi afe-

geix petits poemes que en realitat són reflexions que volen mostrar l'emoció que hi ha darrere la pintura. La poesia és l'altra passió. Mostra la seva admiració per Marià Manent, sobretot les poesies sobre espais i llum que li recorden el Montseny, una muntanya que li agrada molt i de la que el seu pare li parlava de petita. També *Le Lac*, d'Alphonse de Lamartin o l'obra de Wisława Szymborska:

*Per al bé de les observacions,
de la claredat de la imatge
i de les conclusions definitives,
caldria transcendir el temps
en què giravolta tot plegat.*

(fragment de poema de Wisława Szymborska «Es una gran sort», de *Vista amb un gra de sorra*, 1996).

Inaugura l'exposició **Poesia pintada** a Farga Beethoven el 9 de maig, "quan torna Persèfone de l'infern i omple el món de flors"; el juny l'exposició anirà a Farga Diagonal. •

Lola Ferrández: Las Cañas

*Asoman las cañas, / brillan lejanas, / su reflejo en las aguas
/ me hace pensar en la profundidad del ser.*

Viatjant a altres mons gràcies a la lectura

► Marta Trius

Imaginar mons que no existeixen a través de la lectura de relats curts i gaudir del petit plaer que significa l'entreteniment a través de la paraula. Així podríem definir la sessió de lectura de contes Els Viatges de la Paraula. Vius fora del Món que va organitzar el 16 d'abril la Biblioteca de Sant Gervasi Joan Maragall.

Sara Serrano i Pep Antoni Roig van llegir diversos contes de Sergi Pàmies, Quim Monzó i Sebastià Portell posant èmfasi en el to, la interpretació vocal i la vivència personal de cadascun dels protagonistes dels relats perquè tots ens poséssim a la pell de les seves circumstàncies. Alguns parlaven d'amor o més aviat desamor, com per exemple el titulat *Hauries haver d'insistit* de Sergi Pàmies o *La Carta* de Quim Monzó, uns altres dibuixaven alguna escena quotidiana encara que no per això avorrida, com el conte A de Sebastià Portell que Sara Serrano va llegir deixant clar l'estat d'embriaguesa de la protagonista.

Durant els mesos d'abril, maig i juny la Biblioteca Joan Maragall posa especial èmfasi a impulsar la lectura i la interpretació, i per això aquesta sessió pot considerar-se com un preàmbul del "Taller de Lectura en Veu Alta" que començarà el pròxim 10 de maig de la mà de la narradora i actriu Jordina Biosca, un taller de 5 sessions en el qual es donaran les pautes per llegir, entendre i comunicar alhora.

Amb tot això es pretén reivindicar l'existència de la narrativa curta per a adults com un gènere prolífic i molt interessant, amb una tradició tant en la nostra literatura com a escala universal. En definitiva una manera de demostrar que els contes no necessàriament han de ser un gènere infantil. •

Fotografia: Biblioteca de Sant Gervasi

CONTACTE COMERCIAL

637.411.367 - 678.486.574

comercial@fargabarcelona.com

catering@fargabarcelona.com

GALVANY - TURÓ PARC

Can Galvany i l'origen del nom del barri

Les actes de perdó

Corria l'any del Senyor 1645

► Roser Diaz Martín

La gent ho comentava a tot arreu,
tothom a tort i a dret marxava
en silenci,
no hi havia qui cregués que per ell
el sol sortís,
ni que tingués remei el seu menyspreu.

Diu la història que el senyor del Mas
proper
va trobar al seu masover en el mercat,
venen fruita i el vi del seu celler
i guardant els sous que treia d'amagat.

El Mas pertanyia a la Vila de Sarrià
on hi ha havia un tribunal organitzat.
Els Jutges eren pagesos, homes de bé,
I feien complir les lleis entre el veïnat.

Es presentà el masover atemorit,
davant dels Jutges d'Actes de Perdó
escolten al reu, Galvany i Anglí
i estudien la denúncia del senyor.

"Vostè cobra uns bons sous pel seu
treball,
pensem que li manca la raó,
l'amo del Mas té la veritat
i per això per vos no hi ha perdó.
Deixeu la vostra feina avui mateix,
I marxeu ben lluny d'aquesta terra,
a tot això us condemna el tribunal,
Compliu ara mateix. Sentència ferma".

Corria l'any del Senyor 1645

Can Galvany cap a l'any 1944

► Roser Diaz Martín

La nostra història es remunta a mitjans del segle XVII, quan el nostre barri era un conjunt de camps de conreu i masos aïllats i depenia administrativament del poble de Sarrià. Els veïns es dedicaven a l'agricultura i la remaderia i molts eren pagesos o propietaris de terres, com figura en el primer cens que trobem al voltant de 1624. Noms com els de Tomás Corts, Miquel Castelló, Josep Puig, Salvador Anglí, Josep Modolell i Pere Galvany figuren ja com a membres del Consell General de la Vila.

En un escrit de 1639 podem veure que el territori que avui és Sarrià i Sant Gervasi, estava dividit en dues zones. La Vila, és a dir el poble pròpiament dit i les Corts (la part més allunyada). És aquí on trobem ubicat el mas de Can Galvany. Mentre corrien els anys i s'anava organitzant la incipient administració, veiem com Pere Galvany —cada vegada més actiu— esdevé jutge del Consell, dictamina sentències sobre sous i impostos, imposa veredictes en "les actes de perdó" on es decidia sobre les disputes jurídiques i fins i tot penals, dels veïns. Quan l'any 1645 es decideix separar la legislació eclesiàstica de la civil, el nostre protagonista juntament amb Jeroni Ferrer, Miquel Castelló, Josep Modolell i Jacint Canet protagonitza les reunions i dicta les sentències des de la nova seu administrativa, dita col·loquialment L'Escola i separada de la fins ara seu, sota l'església de Sant Vicenç de Sarrià. Amb un patriarca tan actiu políticament, el Camp de Galvany, el terreny que ocupava l'antic Mas, delimitava amb el que avui és la Via Augusta al nord i la Diagonal al sud, i amb la riera de Magòria (carrer Ganduxer) a l'oest i el carrer de Santaló a l'est. Era l'any 1670. Durant els 100 anys següents, la casa Galvany va anar creixent i aposentant-se.

L'any 1787 és una altra data important per la família. Va ser quan la pubilla Rosa Galvany va casar-se amb Gabriel Castelló. El nuvi pertanyia a una de les famílies més importants de Sarrià, i d'aquesta unió va sortir una heretat àmplia que arribava per damunt de la Via Augusta i tenia la seva seu central en la casa que avui ocupa el centre cívic de Can Castelló. Uns anys després, cap el 1868 i en l'època de la revolució urbanística de Barcelona, Josep Castelló i Galvany va veure com els terrenys que

L'escola Augusta. Fotografia de Roser Diaz

formaven el seu ampli patrimoni eren requalificats. Passaven d'ús agrícola a ser sòl edificable, això sí, a canvi de cedir una part de les terres a l'ajuntament per ús públic. Aquest costum va ser general en la zona; els Monterols, els Bertran, els Modolell... moltes grans propietats van seguir les mateixes directrius.

Una de les concessions més importants dels Castelló-Galvany van ser els terrenys per edificar el mercat. Abans les parades estaven a l'aire lliure i també hi havia una zona per deixar els cavalls dels estiuejants. Josep Castelló i Galvany va posar dues condicions. S'edificaria un mercat cobert i duria el cognom de la seva mare, Galvany. Aquest cognom va popularitzar-se en el barri, que ara es coneix com el barri de Galvany. El solar va restar buit molt de temps perquè fins a 1904 no es van iniciar les obres.

Després d'aquesta volta pel temps, tornem a aquest segle. L'edifici de l'escola Augusta, antic Can Galvany, segueix la moda de les cases d'estiueig de principi del segle XX. Estructurat amb dues plantes d'alçada i un soterrani. La planta baixa que acollia el gran saló amb dues escales, la dels senyors i la del servei, que pujaven a la planta noble, on hi havia els dormitoris, tots exteriors i amb llum. La segona planta, de sostres baixos, on dormien els criats. Actualment tot això ha canviat, seguint les directrius per adequar-ho a la funció docent.

Durant la guerra, la casa fou ocupada i convertida en orfenat. Després l'Escola Nelly, que havia perdut els seus terrenys de l'avinguda Pearson arran de l'enfrontament

bèl·lic, va arrendar la casa i es va instal·lar al barri. Corrien els anys 40 del segle XX. Fins als anys 70, l'escola estava dividida en dos blocs, el de nois (entre Amigó i Santaló) i el de noies (entre Santaló i Calvet) el carrer Amigó va dividir l'antiga propietat. L'activitat docent anava acompanyada d'una certa

fama d'escola tradicional. Però quan va arribar el moment de la transició va encobrir les reunions que donarien com a fruit el Partit dels Socialistes de Catalunya.

Els hereus de la família van conservar la finca fins als anys 90, en què una complicada crisi els va obligar a declinar la propietat. Llavors els mestres van tirar endavant el projecte d'una cooperativa que ara compleix 20 anys.

D'aquesta manera dins dels murs de l'escola Augusta han viscut burgesos, orfes, mestres, polítics... màgia, història i tradició.

Hem arribat al 2018. Ara ja coneixem el perquè del nom del nostre barri i una mica la història d'aquesta família, una de les més importants de l'antic Sant Gervasi, o si voleu de la tallada de la Travessera de Sarrià.

Una llegenda?

Ja sabeu que una llegenda és allò que està a mig camí entre la veritat i la imaginació. Per tant té tant de cert com de fantasia. Es diu que quan Gabriel Castelló i Rosa Galvany es van casar, els seus dos masos es van comunicar per un passadís subterrani que travessaria la Via Augusta i arribaria fins a Can Castelló, a la plaça del mateix nom. Per aquesta drecera passejarien criats, amics, o els mateixos senyors. Quan es va construir el ferrocarril (passa per sota la Via Augusta), aquest passadís va quedar tallat i les dues cases ja no tenien més comunicació que l'exterior. No sé què creure... però en una part del soterrani de l'actual escola Augusta hi ha una escala que baixa. Ara no té continuïtat però, on anava?●

Nova àrea de gossos al barri del Turó Park

S'ianugura als Jardins de Piscines i Esports una gran àrea pels animals de companyia

► El Jardí

El 3 d'abril es va obrir una nova àrea de gossos als Jardins de Piscines i Esports, a la cantonada dels carrers de Ganduxer i Bori i Fontestà. És una àrea molt gran, de 1.100 m², molt ben equipat amb jocs d'agilitat i un abeurador.

A partir de l'obertura de l'àrea d'esbarjo de Piscines i Esports, l'Ajuntament prohibeix l'entrada de gossos al Turó Park i s'insta a la col·laboració i el civisme de tots els usuaris per tal que la nova vegetació pugui consolidar-se i créixer de manera que la recuperació del parc sigui efectiva. El Turó Park és un jardí històric de Barcelona, de gran riquesa paisatgística i valor artístic que

està en procés de remodelació, especialment per reforçar el caràcter verd del parc i recuperar-ne l'important estrat arbori que va tenir en el seu dia. Els darrers anys havia patit un cert deteriorament, en part per la presència de nombrosos animals de companyia i, ara, amb la prohibició de l'entrada de gossos i la seva reubicació a l'àrea de Piscines i Esports, es recupera un espai emblemàtic de la ciutat per al seu ús veïnal.

La posada en marxa de l'àrea d'esbarjo va acompanyada d'una campanya de comunicació amb informadors que expliquen al veïnat el nou espai i per promoure la tinença responsable d'animals.●

Fotografia: El Jardí

70 anys d'amor a l'astronomia

L'Agrupació Astronòmica ASTER a Vil·la Urània

Juanjo Compairé

L'Agrupació Astronòmica ASTER és membre de la Federació d'Entitats de Vil·la Urània que, com és sabut, té la divulgació científica com una de les seves línies estratègiques. En la quarta activitat en aquest centre cívic, el dimarts 10 d'abril vam celebrar el seu ja 70è aniversari (un mes abans ja van començar les festes commemoratives a Cosmocaixa).

Un viatge per la Història

L'expresident de l'entitat, Jordi Bozzo, ens ha portat per la història d'aquests 70 anys, combinant els progressos de l'astronomia amb els de l'astronàutica. Tot plegat, amanit amb retalls de cultura popular (hem vist el reporter Tintin a la Lluna, Mortadel·lo i Filemó d'astronautes o pel·lícules emblemàtiques com "La guerra de les galàxies" o "2001, una odissea a l'espai"). El nostre conferenciant, de manera molt irreverent, fins i tot ha trepitjat l'astrologia (relacionant la primera expedició al nostre planeta gegant, Júpiter, amb el Barça de Cruyff, aquell any del 5-0 al Reial Madrid; o bé l'accident de l'Apollo 13 amb la mort del dictador Franco, entre altres).

Aquest estil irreverent lliga molt bé amb l'esperit trencador amb què va sorgir **Aster** l'any 1948, fundada per un grup de joves barbutos aficionats disconformes amb l'astronomia oficial, aplegada al voltant de la SADEYA (Sociedad Astronómica de España y América, fundada curiosament l'any 1911 per Comas i Solà, el creador de Vil·la Urània, qui llavors ja havia mort feia 11 anys). És curiós que la inauguració d'una entitat com aquesta, dedicada a la divulgació científica es fes amb una conferència... i un ball.

Les activitats d'Aster han contemplat sempre l'observació (al terrat de la seva primera seu social, al Passeig de Gràcia, van instal·lar un observatori; la contaminació lumínica els va obligar a traslladar-lo a l'Alta Segarra, fins avui). I van ser famoses les massives concentracions per observar eclipsis solars o cometes, que eren recollides puntu-

alment pels documentals de l'època. Fins i tot, la carretera de l'Arrabassada, convertida en un local "Cap Canaveral" casolà, va ser escenari de dos enlairaments de coets que portaven... un ratolí, que va tornar sa i esalvi els dos cops, baixant majestuosament amb un paracaigudes! Aster va conrear, doncs, l'astromodelisme, com també l'astrofotografia.

La feina divulgativa era, però, la més important, al voltant de la revista "Aster". El seu prestigi va arribar a ser tan gran que l'entitat va hostatjar diversos Congressos Internacionals d'Astronàutica. I, és, sense cap mena de dubte, l'entitat més veterana i activa de les d'aficionats a l'astronomia de l'Estat.

Aster a Vil·la Urània

El president actual, en Josep Bordes, que va presentar el conferenciant, va explicar-nos a la cinquantena d'assistents a l'acte, la innombrable quantitat d'activitats divulgatives que fan, tant a la seu com a l'aire lliure. Per posar un cas, dilluns 16 d'abril s'obre el 52è curs d'iniciació a l'astronomia, entre moltes altres. Sense oblidar, però, el compromís amb Vil·la Urània, on faran almenys un acte al mes.

No sé si les conjuncions dels astres condicionen el nostre destí i si la desfeta del Barça aquesta nit de dimarts hi tindrà a veure. El que sí sé és que allà he vist aplegat un grup d'"amateurs" dels astres ("amateurs"; és a dir, amants; l'astronomia com a acte d'amor). I em recordo els versos finals de la "Divina Comèdia": "L'amor que mou el sol i les altres estrelles".

Josep Bordes i Jordi Bozzo en l'acte del 70è aniversari d'ASTER.

La divulgació de l'astronomia sobre pas a Sant Gervasi

Carles Badenes en plana exposició sobre les supernoves.

Les supernoves

"Estem fets de matèria d'estrelles"

Juanjo Compairé

Aquesta famosa frase de Carl Sagan va servir al professor **Carles Badenes**, de la Universitat de Pittsburg per introduir la seva xerrada sobre les explosions d'estrelles anomenades "supernoves". L'acte va tenir lloc el vespre del divendres dia 6 d'abril a la sala d'actes de Vil·la Urània, al soterrani de la casa on el científic Comas i Solà feia les seves observacions de cossos celestes.

Amb una gran concurrència de públic aficionat a l'astronomia, el professor va ser presentat per Alejandro Rubio, de l'associació **Astrobarcelona**, organitzadora de l'acte i sòcia de la Federació d'entitats hostatjades a la casa.

Les "supernoves"

Una "supernova" es una explosió estel·lar que només pot ser observada al llarg d'un període breu de temps (setmanes o mesos) i que després deixa de ser visible, però que, mentre dura, té una extraordinària brillantor, comparable a la de tota una galàxia (que, recordem-ho, pot estar composta per centenars de milions d'estrelles).

Una estrella com el nostre sol -ens explicà el Dr Badenes- és un cos que emet llum pròpia efecte d'una reacció de fusió termonuclear al seu si. Aquesta reacció expansiva està compensada per una força contrària, la de la gravetat, que tendeix a comprimir-la. Quan aquest equilibri es trenca, quan la força termonuclear supera la gra-

vetat, es produeix aquesta explosió, extremadament lluminosa.

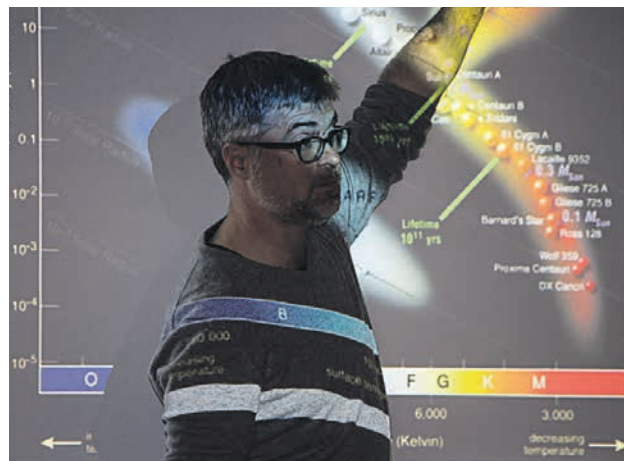
Les observacions de les "supernoves" a la història

Tot i que tenim constància d'observacions de *supernoves* al segle XI, fou un alquimista, **Tycho Brahe**, el primer que al segle XVI va observar una estrella a la constel·lació de Cassiopea que abans no era visible (d'aquí el nom d'"Estrella nova"). La va observar al llarg de 14 mesos fins desaparèixer. Llavors va publicar el seu descobriment en un llibre, on expressava el seu "astorament". I tant! Aquesta aparició i desaparició d'un estel trencava amb la idea aristotèlica -llavors tan dominant que el propi Brahe va creure que s'havia equivocat- que les estrelles del firmament eren "perfectes, immutables i eternes". Des de llavors han estat observades milers de "supernoves".

Amb el professor hem anat repassant les diverses categories d'aquesta mena d'estels. Un viatge apassionant en l'espai, però també en el temps. Perquè, recordem-ho, quan mirem el cel i observem estrelles separades de nosaltres potser per milers de milions d'anys llum, el que estem veient és un paisatge del passat.

Al final de la seva interessant intervenció, el públic present va plantejar multitud de preguntes, moltes d'elles encara sense resoldre: Què queda després d'una explosió d'una "supernova"? Perquè l'Univers s'expandeix a una velocitat cada cop més accelerada? Quina matèria (anomenada "matèria fosca") hi ha entre les estrelles? Etc.

I tornem a casa amb els ulls ben oberts. Les llums de nit de Vil·la Urània ens inviten a mirar al cel. I quan tornem a les nostres preocupacions quotidianes en aquest petitíssim recó de l'Univers no podem fer-ho sense recordar que el ferro que tenim a la sang prové d'una reacció nuclear ja fa algun temps. Que estem fets de la matèria de l'Univers. Que res -ni en l'Univers ni en nosaltres- és etern, immutable ni perfecte.

TALLERS

escoleta infantil
LLIURE (0-3 anys)

ROOMIA

juga per créixer

www.roomia.es

espai de joc
(0-12 anys)

festes
d'aniversari

casals períodes
vacacionals
(nadal, estiu i
setmana santa)

C/ Pujol, nº13
08022 Barcelona
Sarrià - Sant Gervasi

Telèfon: 93 170 50 18

LA MIRADA JOVE

Joves i lectura

► PIJ Sarrià Sant Gervasi

Hi ha estudis que demostren que el públic jove és el que més llegeix, possiblement a causa de les lectures obligatòries que llegeixen als centres educatius; però d'altres estudis revelen que el públic jove no llegeix. Als joves els agrada mirar sèries i pel·lícules (i simpatitzar amb els seus protagonistes), per tant, els agrada saber històries i saber com es desenvolupen. **El problema pot raure quan es converteix en una activitat obligatòria (per tant, imposada) i individual i això comporta cansar-se i avorrir-se.**

Volem presentar-vos dues propostes ben interessants i diferents a la vegada, però que sembla que poden viure i conèixer en perfecta harmonia: les aplicacions i els clubs de lectura.

Les aplicacions mòbils i el concepte Booktube

Han sorgit moltes aplicacions mòbils per tal de fomentar la lectura, la comprensió lectora i el fet de compartir coneixements. També són eines de suport als educadors i a les famílies. Algunes d'aquestes aplicacions o portals webs són: Legiland, Boolino, Hooked i Doted, Rapids o Wattpad. Destaquem l'aplicació **LiteràpolisBCN que converteix la lectura en una gimcana per tot Barcelona.** Dirigit a joves d'entre 14 i 18 anys que només caldrà que es descarreguin l'aplicació i comencin a esbrinar les històries que amaga la ciutat a través de cites literàries i enigmes. Una activitat divertida, a fer amb els amics i que aporta molts coneixements! I ja que els i les joves tenen youtube com una de les seves xarxes socials de referència, que millor que conèixer el concepte booktube i saber que hi ha molts i molts vídeos on es recomanen llibres i s'opina i es debat sobre ells.

Els clubs de lectura

Són grups de joves que tenen com a objectiu comú llegir i compartir aquestes lectures. Hi ha clubs de lectura que es fan en llibreries, d'altres en biblioteques, d'altres a la mateixa escola i d'altres fins i tot en línia. N'hi ha que se centren a llegir només novel·les, mentre que d'altres incorporen els llibres de contes, el còmic o fins i tot les pel·lícules. Els clubs de lectura estan plantejats com una extraescolar divertida on compartir una activitat (com qui fa música o un esport), fer nous amics, passar bons moments i fomentar la lectura de manera col·lectiva.

A banda d'aquests hi ha molts més projectes i propostes que fomenten l'interès per la lectura entre el col·lectiu jove. No cal que tots els joves siguin uns apassionats de la lectura. De ben segur que molts d'ells mai els interessarà, com hi ha joves que no suporten els esports, però el rerefons de tot plegat és que els joves (i tota la seva xarxa) conegui que tenim moltes opcions. ●

“Hi ha por a que el jovent s'organitzi”

Entrevista a Marta Rosique

► Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Si alguna cosa podem dir que la defineix és la seva energia i empena. Estudiant de Periodisme i Ciències Polítiques a la Universitat Pompeu Fabra, amb 22 anys la Marta Rosique, veïna de Galvany, és membre de la Permanent Nacional de les Joventuts d'Esquerra Republicana (Jovent Republicà) amb el càrrec de secretària de política i cooperació internacional.

També ha estat durant dos anys al secretariat del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), la plataforma que representa les organitzacions juvenils aquí. I això no és tot: l'hem poguda veure també com a portaveu de la plataforma Universitats per la República, element clau en mobilització juvenil abans i després del referèndum.

Quedem a la plaça Molina en un moment que m'ha donat abans de marxar a Alemanya per assistir a l'assemblea general de l'EFAy, l'ala juvenil de l'Aliança Lliure Europea, el partit polític europeu que agrupa formacions polítiques que defensen el dret a l'autodeterminació.

La teva militància va començar a Jovent Republicà. Com hi entres?

Jo sempre havia estat fent feina a escala internacional i vaig veure que també em feia falta ser a alguna organització que lluités al país alhora que tractés diferents lluites.

I com arribes fins al CNJC?

A la sectorial internacional de Jovent Republicà se'ns va proposar anar a una trobada d'ecologisme com a CNJC. Allà va ser quan vaig fer el primer contacte amb el Consell i posteriorment des del secretariat van proposar a Jovent Republicà que jo entrés per ocupar un perfil de caire internacional. Així que em vaig encarregar de cooperació internacional, de temes d'interculturalitat i d'antirracisme.

Quina va ser la teva tasca?

Jo m'encarregava de portar els posicionaments que preniem aquestes organitzacions de manera conjunta a l'àmbit internacional. També vam treballar amb temes de cooperació a la mediterrània.

Fotografia: Carme Rocamora

Què és el que més et va agradar?

A escala internacional fèiem moltes activitats de formació i jo vaig acabar portant el que implicava la formació del CNJC i va ser un dels aspectes més gratificants perquè implica que qualsevol entitat del Consell pot demanar una formació sobre qualsevol aspecte que tractem.

Hi ha hagut moments complicats en els dos anys que has estat?

Ens vam trobar que després de l'1-O el Consell es va veure amb les finances controlades pel govern i que, per tant, les subvencions de les entitats perillaven amb el 155. Això requeria la necessitat de coordinar-nos entre les diferents entitats i alhora demostrava la por que hi ha a que el jovent s'organitzi, perquè precisament l'organització és un dels símptomes d'una democràcia i en el moment en què l'organització fa por vol dir que potser no es defensa tant la democràcia.

Com valors aquests dos anys al CNJC?

Positivament. Han estat molt intensos, m'han aportat molt i crec que també he pogut aportar. Per exemple, per mi veure que ara el Consell també fa formacions a les entitats és un canvi positiu en què vaig treballar. Quan veig també que el Consell ha hagut de fer posicionaments que eren complicats, sé que era important que hi fos, no només pel meu posicionament polític, sinó perquè calia afrontar aquests posicionaments amb un mínim de valentia. A més, he pogut veure com és l'associacionisme català. Tenim sort que hi hagi un escoltisme i esplais molt forts, perquè així aquestes persones joves a mesura que creixen es van organitzant en altres espais.

I a Sant Gervasi, com veus el moviment?

A aquest barri generalment la gent ve d'una classe força alta i si mirem la gent que participa de l'associacionisme són gent com a mínim de classe mitjana, ja que és gent que té temps i oportunitats per dedicar-s'hi. Així que al nostre barri hi hauria d'haver més moviment, perquè si tu tens una situació socioeconòmica més bona, tens possibilitats de dedicar-te a fer de voluntari i reivindicar els teus drets.

Llavors no hi ha jovent organitzat aquí?

A Sant Gervasi hi ha jovent organitzat, però és diferent de l'organització que pots trobar a altres llocs com Nou Barris. Les característiques són diferents, només cal mirar els instituts. Som el districte amb més escoles i només 4 instituts són públics. L'organització estudiantil per tant ja és diferent.

Un dels problemes que hi ha sempre en els moviments socials és que si tu els vols ampliar, has de simplificar el teu discurs. Això implica que hagi de deixar certs conceptes que per a tu són imprescindibles.

Aquesta forma l'aplicaries doncs a Sant Gervasi?

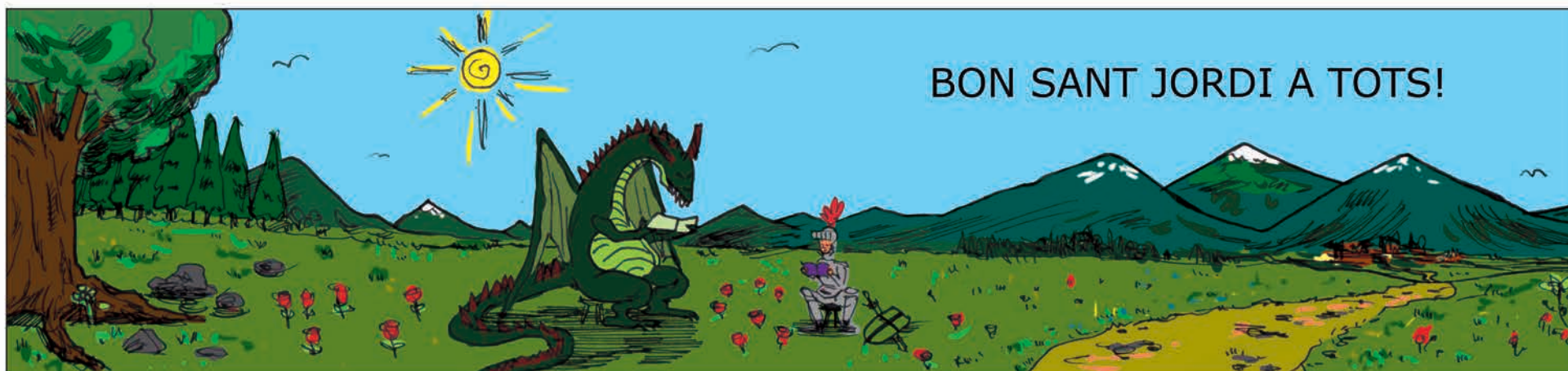
Aquí és imprescindible que comenci a haver-hi una coordinació clara contra el feixisme però el que passa és que tots els que estem mobilitzats per aquest tema i gairebé per totes les lluites som joves i ens costa molt arribar a gent de mitjana edat o més alta. És un tema de discurs.

I pel jovent que no està organitzat, quin és la teva anàlisi?

Una cosa que crec que s'ha de millorar d'aquest barri sobretot quan mires els efectes que pot tenir l'autoorganització de les persones que viuen aquí és que ens tanquem en una bombolla. La gent que va a l'escola al barri i fa tota la vida al barri no amplia mai la seva mirada i, per tant, no pot entendre la solidaritat entre barris i lluites. Crec que és imprescindible que es surti del barri i es vegin altres zones de la ciutat. ●

La vinyeta

Alumnes del taller de còmic del Casal de Joves Casa Sagnier

La contrapartida de @elenabulet Llibertat vs. Vigilància

El seguiment ens fa més segurs

Ja no pots fer res sense ser observat

Tenir càmeres de seguretat al garatge, a la porta de casa o fins i tot al seu interior ens tranquil·litza. No ens importa que el govern tingui les nostres dades, perquè precisament és l'encarregat de protegir-nos. A més, tenim la sensació que els sistemes de vigilància contribueixen a reduir el crim. Si algú observa casa nostra, podrà evitar robatoris. Així de fàcil. També ens ajuda que una aplicació compti les passes que fem al dia. O que Google ens indiqui com anar a una destinació desconeguda. Per què complicar-nos la vida si tenim eines que ens ajuden? I no per això hauríem de sentir-nos menys lliures. Un pot prendre les mateixes decisions que abans. Cadascú escull on anar, si tenir sistema de seguretat a casa o si deixar que el telèfon et compti o no les passes. No és això ser lliure?

Avui dia, hem d'anar sempre somrient pel carrer. Si per casualitat passegéssim pel Regne Unit, apareixeríem aproximadament 300 vegades al dia en càmeres de seguretat. Però no només això. Des que ens aixequem fins que anem a dormir, Google sap on som. Encara que no tinguem la localització activada, detecta les nostres rutes. Fins i tot, ens suggereix que pengem fotografies dels llocs on hem estat. També la nostra

activitat a la xarxa és constantment registrada. D'aquesta manera, els anuncis que se'ns apareixen s'adapten al nostre perfil de consumidor. Fins i tot, depèn del lloc, canvia l'ordre dels nostres resultats al buscador. Potser sí que alguns robatoris han disminuït des que estem vigilats, però realment compensa? I un altre aspecte: és el govern una font de confiança per garantir la nostra llibertat?

EL FARISTOL

Zebda al BarnaSants (6/4/2018)

► **Eduard Sant i Chalois (@Eduard_Sant)**
En la freda i humida nit del passat 6 d'abril, dins el marc del Festival Barna-Sants, la Sala Luz de Gas va acollir uns luxosos convidats provinents de Toulouse. El seu nom: ZEBDA.

Liderats pels carismàtics germans Mouss i Hakim Amokrane, Zebda són actualment un dels grups francesos socialment més compromesos. Al llarg de pràcticament 30 anys de carrera, barrejant punk, raï, rock, reggae i fins i tot música tradicional, la música de Zebda ha estat aclamada tant per crítica com pel gran públic francès. Tres dels seus sis treballs en estudi: *Essence Ordinaire*, *Utopie d'Occase* i *Second Tour* van assolir, aleshores, els primers llocs de la llista de treballs discogràfics amb himnes generacionals com per exemple "Tomber La Chemise", "Oualalaradime", "Y'A Pas d'Arrangement" o "Motivés".

Amb el disc "Y'a Toujours Pas d'Arrangement", Zebda juntament amb l'agrupació social tolosana Tactikollectif proposen una nova versió del projecte col·lectiu *Motivés* per reivindicar himnes de resistència.

A les 21 h en punt, davant aproximadament un centenar d'espectador, els germans Amokrane, acompanyats dels seus músics, van aparèixer sobre l'escenari decorat simplement amb els respectius instruments i una recreació d'un frontal de la marca Peugeot típic dels anys 80.

Format íntim i públic seguint tranquil·lament asseguts un concert de Zebda són clarament dos conceptes pràcticament contradictoris. Després d'un parell de temes introductoris de músi-

Fotografia: Santi Puig De La Bellacasa

ca tradicional berber, ni el públic present ni els mateixos músics van poder mantenir aquest ambient íntim previst prèviament. Espontàniament un grupet d'espectadors varen decidir retirar les cadires de les tres primeres files per tal de poder ballar còmodament. De cop i volta, amb aquest nou ambient de proximitat total entre espectadors i músics, aquest concert es va transformar al 100%. Els himnes populars de resistència que formen part de *Motivés* varen sonar amb més força que mai. Entremig, fent un guinyo a la seva llarga i prolífica carrera, varen intercalar *Motivés* amb alguns vells clàssics, com per exemple "Oualalaradime" o "Tomber la Chemise", fent la delícia dels seus fidels seguidors, que no van aturar de

corejar-les i ballar.

Per últim, com és costum cada cop que actuen per terres catalanes, la cançó escollida per tancar el concert va ser "L'Estaca" en format acústic. Al final d'aquesta, espontàniament els crits de "Llibertat" varen fer acte de presència entre els assistents (músics inclosos). Sense dubtar ni un segon, el cantant de Zebda, Mouss Amokrane, no va dubtar en penjar-se un llaç groc obsequi d'un assistent guanyant-se una nova forta ovació.

En definitiva, un concert per fer les delícies dels seus fidels seguidors acostumats a veure'ls en escenaris més grans (habitualment omplen la Sala Apolo de Barcelona) i un bon aparador per qui era el seu primer concert.●

Les Kol·lontai clausuren el BarnaSants 2018

► **Jesús Mestre**

El dissabte 14 d'abril —data assenyalada per commemorar-se la Segona República!—, es va clausurar l'edició 23 del festival BarnaSants Canço d'Autor, a la sala Luz de Gas, amb un gran concert de Les Kol·lontai. Abans, Pere Camps, director i ànima del festival, en va fer una valoració molt positiva: més de 100 concerts i la presentació d'uns 30 nous projectes. El festival s'ha mogut sempre en donar a conèixer nous cantautors i donar escalf a gent que es mou en aquest món des de fa molt de temps. Com a exemple, Camps va assenyalar que en Roger Mas és en el programa des de la primera edició, quan ningú el coneixia, i en aquesta darrera edició ha presentat un nou disc, *Parnàs*, a l'Auditoria de Barcelona, el 16 de març.

També va anunciar els guardonats d'aquesta edició: Giovanna Marini per la seva trajectòria; Antoni Claveria, director de la Casa Amèrica Catalunya, a l'activisme cultural i Roger Mas concert més destacat.

Les Kol·lontai són **Montse Castellà, Sílvia Comes, Meritxell Gené i Ivette Nadal** i l'espectacle que presentaven era *Cançons feministes per la llibertat i la igualtat: Cançons violetes*, que servia per fer la presentació del seu primer àlbum. Montserrat Roig i Alexandra Kol·lontai (revolucionaria russa de qui ve el nom del grup), són referents genèriques del grup pel seu activisme com a dones. Durant el concert, les Kol·lontai van declarar que el seu activisme és tres voltes ravel: per ser dones; per ser de classe baixa; i per ser d'un país oprimat.

El concert tenia un plantejament de reivindicació política i feminista, i la majoria de les cançons eren fetes o inspirades per dones. Així, van anar passant per l'escenari cançons i textos de Clara Campoamor, Marina Garcés, Sílvia Bel, Mireia Calafell, Rosa Fabregat, Montserrat Abelló, Neus Català ("les dones són les oblidades, dels oblidats"), Maria Mercè Marçal, Mercè Rodoreda, Soray de Burgos, Felicia Fusté o Mari Trini (memorable la versió que van fer de *Yo no soy esa*), entre altres. I, també, composicions pròpies de les Kol·lontai, algunes de molt personals, com la que Meritxell Gené dedica a la seva mare; la de Sílvia Comes amb dones assassinades; la d'Ivette Nadal amb "dona dona"; o la de la tortosina Montse Castellà sobre "lo riu és vida".

Aquestes quatre dones van oferir un concert intens, viu i de molta qualitat musical. Les seves veus de solista també se saben adaptar als cors i els acompanyaments, i la música, basada en les guitarres, pren matisos amb el piano tocat per Cartellà o els múltiples instruments amb què juga Gené, com l'amònica, l'acordió i molts petits instruments de percussió. Una digna clausura per un festival indispensable pel món de la cançó d'autor catalana.●

Fotografia: Juan Miguel Morales

L'escola Decroly fa 60 anys!

Exposició a Vil·la Florida

Fotografia: El Jardí

► Jesús Mestre

El 6 d'abril el vestíbul i la sala d'actes de Vil·la Florida van acollir una festa: es va inaugurar una esplèndida exposició sobre els 60 anys de l'escola Decroly, que va convocar a alumnes, pares i mestres de diverses etapes de la seva història.

L'escola la va fundar Mn. Josep M. Bosch l'any 1958 com una escola catalana, confessional i de pedagogia activa. Bosch, que era pedagog, li va aportar també uns valors democràtics molt marcats, cosa que la feia excepcional en el context polític de l'època. Era coneixedor de mètode i del llegat d'Ovide Decroly, un pedagog i psicòleg belga molt influent en la renovació de la formació infantil a principis del segle XX.

El mètode Decroly

El procediment d'aprenentatge del mètode Decroly es basava en els següents aspectes:

- **Observació:** l'objecte d'aquesta fase és acostumar a l'infant a fer-se càrrec de les coses, els fenòmens, etc. Això suposa el càlcul i la mitjana, el llenguatge i les ciències naturals. L'infant obtindrà doncs, coneixements mitjançant l'observació de l'entorn i amb l'ajuda del mestre.

- **Associació:** La fi d'aquesta fase és

relacionar els coneixements adquirits per l'observació. No n'hi ha prou amb tenir els coneixements, sinó que s'ha de saber relacionar entre si.

- **Expressió:** En aquesta última fase es pretén comprovar la legitimitat dels judicis del nen, és a dir, el nivell d'adquisició. Correspon a l'expressió oral i gràfica, als dibuixos, als exercicis físics i als treballs manuals que demostrin si el nen ha obtingut i retengut realment els coneixements apresos.

La primera escola es va fundar a la casa de Mn. Bosch, una torre al carrer Vendrell, on encara hi ha l'escola infantil, mentre que la primària és al carrer Jesús Maria, ben a prop, al barri de la Bonanova. Bosch va ser el primer director, càrrec que va mantenir fins al curs 1999-2000. Actualment la directora és l'Anna Lafuente, molt implicada en el concepte d'escola activa, cop es pot comprovar amb l'exposició que s'ha pogut fer per la implicació de l'AMPA i especialment de moltes mares d'alumnes.

A la inauguració de l'exposició, a Vil·la Florida hi va anar molts alumnes, pares, mares i mestres de l'escola.

A sota i a l'esquerra, el cartell de l'exposició.

• **“És creant que es desenvolupa i afirma el desig de conèixer i aprendre”, O. Decroly**

Arriba a Barcelona “Magic Talk!”

Un projecte pioner per ensenyar oratòria en anglès des dels 3 anys que desenvolupa l'escola Canigó

► El Jardí

El passat 16 de març es va presentar, durant les jornades de portes obertes del col·legi Canigó de Barcelona, un projecte pioner per ensenyar oratòria en anglès a nenes i nens a partir dels tres anys: “Magic Talk!”. Actualment s'imparteix en el centre d'educació infantil trilingüe de Canigó i el seu principal objectiu és que els alumnes desenvolupin habilitats comunicatives en llengua anglesa a través del joc.

En què consisteix?

Per als nens aquest projecte és un joc

més a l'aula: cadascun, des del faristol, agafa el micròfon i es dirigeix als seus companys de classe per parlar sobre temes i activitats que han treballat en l'àmbit del projecte d'anglès de l'escola. Aquest nou “joc” s'adapta a l'edat i ritme de nens i nenes perquè cadascú pugui desenvolupar d'una manera lúdica la pràctica de l'oratòria en llengua anglesa.

El projecte de **trilingüisme** de Canigó potencia l'enfocament comunicatiu de l'anglès des d'edats molt primerenques i “Magic Talk!” en forma part d'ell. En aquest projecte trilingüe s'integren altres programes com “Magic Dragon” i “Magic Dragon Phonics” -programes que el col·legi ha desenvolupat per facilitar la competència comunicativa en anglès i una correcta pronunciació- i que es complementen amb els “English Corners”, una activitat setmanal de conversa amb professorat nadiu.

Aquest projecte d'oratòria en anglès els ajuda en diversos sentits

- Millorar l'expressió, la comprensió i la fonètica.
- Fer servir el to de veu, volum i expressions facials i corporals.
- Desenvolupar l'escolta, la memòria i interioritzar el vocabulari.
- Expressar i compartir idees.
- Participar a la classe i sentir-se protagonistes.
- Controlar les emocions i millorar l'autoestima.

Fotografia: Escola Canigó

Visita de directors d'escola de Corea del Sud

El col·legi Canigó va rebre la segona setmana d'abril la visita de 29 directors de centres públics i privats d'educació infantil de Corea del Sud. L'objecte de la visita ha estat conèixer el seu model educatiu i les innovacions que es duen a terme a les seves aules. Corea del Sud, país que figura de forma habitual entre els primers llocs mundials de l'informe PISA de l'OCDE, finança aquesta iniciativa.

Canigó és un col·legi concertat trilingüe (anglès, català i castellà) de Barcelona i centre preparador dels exàmens oficials de Cambridge.

sant jordi 2018

CONCURS DE DIBUIXOS DE SANT JORDI AL FARRÓ 2018

Si tens fins a 12 anys porta'ns el teu dibuix de Sant Jordi durant tota la diada a la placeta

... o el fas allà mateix

L'entrega de premis serà el dia 11 de maig, Festa de Sant Ponç

el llibre i la rosa, al Farró

ens trobareu de 9 a 20h a la plaça Mañé i Flaquer

GENT GRAN

ACTIVITATS

ABRIL - MAIG

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

DIMECRES 18 D'ABRIL, A LES 17:30 H

Cinefòrum amb la pel·lícula **Me enamoré de una bruja**. Director Richard Quine – Actors: James Stewart, Kim Novak i Jack Lemon. Film divertit i alegre, explicat amb intel·ligència i bon gust, sobre unes bruixes que no confien en l'amor. Presentació a càrrec d'en Joan Casanovas.

DIMECRES 25 D'ABRIL, A LES 17:30 H

Celebració de la Festa de St. Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, amb l'Esbart de Sarrià (joves i grans).

DIMECRES 2 DE MAIG, A LES 17:30 H

l'Assemblea anual ordinària de l'Associació

ACTIVITATS HABITUALS: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc.

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15

csantildefons@gmail.com**DIMARTS 24 D'ABRIL, A LA TARDA**

Festa de Sant Jordi i Mare de Déu de Montserrat. Roses, llibres, coca i poesia. Preu: 5 €

DIMARTS 15 DE MAIG, A LA TARDA

Concert de guitarra, per I. Balcells amb relaxació

ACTIVITATS HABITUALS: Idiomes, loga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Casal de Can Castelló

c. Castelló, 1-7

DIMECRES 18 D'ABRIL, A LES 17:30 H

Celebració de Sant Jordi. Lectura de poemes, obsequi de roses de la mà del Cavaller Sant Jordi i festa i més festa

DIJOUS 10 DE MAIG, A LES 10:30 H

Assemblea anual del Casal

Centre Cívic Vil·la Florida

c. Muntaner, 544

DIMECRES 18 D'ABRIL, A LES 17:30 H

Sant Jordi de la gent gran. Tarda de música i lletres! Veniu a gaudir d'un Sant Jordi emotiu i poètic. A càrrec del col·lectiu de gent gran del centre cívic.

Auditori Joan XXIII, ICCIC

Via Augusta 205, Tel.93 201 37 01 -matí

associaciocic@gmail.com

Aula d'Extensió Universitària del CIC per la gent gran, programa gener-febrer 2018.

Preu de la conferència pels no matriculats: 5 €
Aforament limitat

DILLUNS 23 D'ABRIL, A LES 17 H

Miquel Martí i Pol, la tendresa s'instal·la a les paraules, amb Joan Tres Arnal, doctor en filologia catalana UB. **Premis Concurs Fotografia**

DILLUNS 30 D'ABRIL, A LES 17 H

Bases neurològiques de la memòria, amb Paco Muñoz, professor fisiologia humana UPF

DILLUNS 7 DE MAIG, A LES 17 H

Els altres veïns: animals i plantes que conviuen amb nosaltres, amb Pere Alzina Bilbeny

DILLUNS 14 DE MAIG, A LES 17 H

Els partits polítics de França. Causes de l'èxit electoral i del fracàs polític del Front Nacional, amb Joaquim Colominas Ferran, prof. ciència política UB

La merceria Rosita

Les finestretes dels records (5)

► **Neus Gavalà**

Avui parlaré de la merceria Rosita de la plaça Frederic Soler on hi vaig treballar uns quants anys.

Encara no havia fet els 12 anys que, un dia, quan vaig tornar del col·legi, la mama em va dir que el senyor Ramon, l'amo de la merceria, havia vingut a buscar-me per anar a fer d'aprenenta i despatxar a la botiga. Primer la mama li va dir que no, que jo era massa petita, però ell li va insistir molt, i li va dir que em veia molt llesta (modèstia a part) i que a la botiga, despatxant i comptant, no perdria el que sabia i que encara aprendria més coses, i que em pagaria vint-i-cinc pessetes a la setmana. A mi em va agradar molt la idea i, després d'anar a acomiadar-me del col·legi (la mestra va dir que era una llàstima deixar els estudis), va començar per a mi una nova etapa.

Per a mi treballar a la merceria era divertit, a més que els amos eren molt simpàtics i tenien un fill una mica més petit que jo, amb qui de vegades jugava. Vaig aprendre a collir punts de mitja, tenia molt bona vista i em quedaven molt bé, gairebé no es veien de

tan petits que els feia. De vegades m'enviaven a fer encàrrecs i vaig aprendre a voltar jo sola per tot Barcelona: igual anava al passeig de Gràcia a pagar una lletra a algun banc o a cobrar algun taló, com anava al carrer baix de Sant Pere a un magatzem majorista de merceria a buscar alguna cosa urgent, o també al carrer Trafalgar a buscar sabatilles o vambes, ja que a la part de dins de la botiga també tenien sabateria. El senyor Ramon em feia un plà-nol i jo de seguida m'orientava. Agafava el tramvia i m'agradava molt això d'anar "a Barcelona", com es deia aleshores d'anar cap al centre.

Quan eren festes assenyalades hi havia molta feina a la merceria. Per Rams, per exemple, veníem sabates i molts mitjons blancs per als nens, i també palmes i palmons. Al vespre els guardàvem en un lloc preparat expressament, on feia molta olor de sofre i que quedava una mica lluny de la botiga, cap al carrer del Camp. Així que, quan era l'hora de tancar, semblava una processó, amos i aprenents tots carregats amb els palmons per deixar-los a la nit

en aquell dipòsit perquè es mantinguessin ben tendres, i al matí els tornàvem a buscar. Sort que eren pocs dies perquè es feia una mica pesat, tot i que pel camí ens fèiem un tip de riure. Amb les altres aprenentes ens vam fer molt amigues: una es deia Paquita i havíem anat juntes a l'escola i l'altra es deia Montserrat i era molt divertida. A aquesta no l'he vista mai més.

A la tarda entràvem a les 3 a treballar i, com que no plegàvem fins a les 8, ens emportàvem el berenar: ens reuníem a la pastisseria de la plaça i ens donaven pel preu d'una presa de xocolata un bombó, de casa ens enduíem un tros de pa, i així berenàvem. Un dia, no sé a qui se li va acudir que podríem comprar avellanes, total que vam ajuntar cèntims i vam anar al graner, que era una botiga molt gran que feia cantonada a la plaça amb el carrer de Sant Gervasi i que en deien can Codina. Allà vam comprar les avellanes torrades amb closca, i quan va ser l'hora de berenar i ens vam posar a trencar-les el senyor Ramon ens va dir "Nenes, està bé que bereneu, però això ja sembla Les Planes!"

El component emocional en les malalties neurodegeneratives

► **Daniel Baliñas**

La incertesa és un aspecte difícilment tolerable per l'ésser humà. Dita incertesa genera una major inseguretat si afecta a coses que, en algun moment, foren una certesa: "Quants fills tinc? Quines son las meves amistats? Quin és el meu domicili?". En aquesta situació, on el fil que connecta amb les diferents certeses es troba corcat per la presència d'un deteriorament inexorable, es troben les persones que pateixen malalties neurodegeneratives. Tal fet provoca, en molts casos, que les persones que pateixen aquest tipus de malalties formulin, de forma reiterada, preguntes encaminades a reduir la incertesa que deriva del seu estat de desorientació i de pèrdua de capacitats cognitives. Dites preguntes, si es conceben com meres repeticions situacionals, poden produir un efecte de desgast en les persones que exerceixen la cura i poden fer minvar la seva qualitat.

Parlant d'un tema relacionat amb una altra professional, vaig extreure una reflexió. Ella va fer referència a un argument esbossat per un familiar d'una persona amb un trastorn neurovegetatiu. La professional li va fer entendre que les preguntes recurrents — que són un element consubstancial a la desorientació produïda per la malaltia — són una nova ocasió per establir una nova connexió amb la persona.

Reflexionant sobre aquestes paraules, hom pot ser conscient de dos aspectes: per una banda, la dificultat que implica adonar-se de l'oportunitat subjacent a les preguntes recurrents. Arribar a concebre-les com generadores potencials d'una situació nova que pot

©Fundació Uszheimer

ser gratificant per ambdues parts no és fàcil. Per altra banda, tot i posseir un cert biaix de caràcter optimista, és necessari destacar el valor de la reflexió com orientadora de la pràctica professional.

La figura del professional agafa sentit si el seu treball implica una major qualitat de vida dels pacients. Per això, l'atenció, l'ajuda perquè puguin desenvolupar les activitats diàries i l'exercici de les seves funcions cognitives i motores ha d'acompanyar-se, per tant, amb una tasca d'escolta activa i comprensió encaminades a proporcionar tranquil·litat i seguretat.

És essencial treballar l'aspecte emocional de les persones per millorar la seva qualitat de vida. En ocasions, aquest component és descuidat o no se li confereix la importància que li és pròpia. A més, en malalties que actuen com productores de desconcert i incertesa, el component emocional

emergeix com un aspecte, si és possible, encara més rellevant.

Els professionals i els cuidadors han de tenir un paper actiu en l'atenció a nivell emocional. No és un secret que la incertesa es torna més suportable si hi ha persones que ens ajuden a bregar amb aquesta. Comptar amb persones que ens ajudin a mantenir un nexa amb les nostres vivències i records, així com tendir ponts amb la realitat exterior es perfila, per tant, com un aspecte necessari dins d'una atenció integral dels pacients amb malalties neurodegeneratives.●

Daniel Baliñas és psicòleg

Fundació Uszheimer

Passatge Forasté, 11-13

Tel.: 93 418 65 65

www.fundaciouuszheimer.org

Emili Teixidor (1933-2012). L'educador (2)

L'aventura de Patmos i la llengua

► Bartomeu Palau

En Teixidor va establir el lliurament de "La Pedra Blanca" que es donava a tots els alumnes en acabar els seus estudis i també als adults que, d'una manera desinteressada, havien dedicat part del seu temps a col·laborar amb l'escola. Era senzillament això: una pedra, una fita que indicava el punt del camí on aquella persona havia arribat. La Pedra Blanca, del nom Pedralbes, que vol dir Pedra Alba, portava una llegenda gravada indicadora del punt on aquell que la rebia havia arribat, però també recordava que el camí seguia encara més enllà i que calia seguir caminant.

Una altra novetat implantada per l'Emili Teixidor van ser els camps d'inici de curs.

Mentre la resta d'escoles barcelonines organitzaven convivències els darrers dies del curs, poc abans de començar les vacances d'estiu, en Teixidor va decidir que les convivències de l'Escola Patmos calia fer-les en començar el nou curs: L'objectiu era que des de bon principi s'establís un contacte positiu i un coneixement mutu entre els alumnes i professors del centre, mitjançant un autèntic campament amb tendes de campanya, foc de camp, marxes de regularitat, tècniques de muntanya, etc.

També va implantar la tècnica pedagògica dels "càrrecs" però amb la condició que el càrrec no fos només un servei teòric a l'escola, sinó que responsabilitzés els alumnes de manera que, si se'n oblidaven, l'escola se'n ressentís realment, amb la qual cosa el mestre es veia obligat a espremer la imaginació per aconseguir que tots els nois tinguessin un càrrec i que aquest càrrec fos un servei real a la comunitat.

L'anglès a l'escola

Una de les primeres decisions que va prendre com a director va ser canviar

el francès per l'anglès. Això ara sembla normal, però l'any 1964, quan totes les escoles del país feien francès com a segona llengua, era una novetat que trobava forta oposició entre pares i professors. L'Emili Teixidor ho defensava dient que tot el món anava de cara l'anglès. Patmos va ser una de les primeres escoles de Barcelona que va passar a l'anglès. Els fets li van donar la raó: al final gairebé totes les escoles van escollir l'anglès com a primera llengua estrangera.

Pel que fa al tema de les llengües, opinava que els alumnes havien d'estructurar el seu cap en una llengua (a casa nostra, evidentment, en català) i a partir d'aquí, els nois i les noies podien aprendre simultàniament no un nou idioma sinó dos i tres idiomes més, atesa la seva gran capacitat receptiva, especialment en la primera etapa de l'escolaritat.

En Teixidor tenia la idea que l'escola havia de fer avançar la societat fent sempre un "pas endavant", però sense donar-ne més del compte, ja que aleshores corria el perill d'haver-ne de fer tres enrere! La idea de col·laborar per part de les escoles en el progrés de la societat mantenint el sentit comú era fonamental en ell. En el fons l'Emili Teixidor era un digne representant del seny i la rauxa.

També tenia, com a bon mestre, molts recursos didàctics. El mètode que emprava principalment era el mètode socràtic, on l'alumne es veia obligat a pensar la resposta. Més que donar respostes als alumnes, l'Emili els plantejava interrogants que ells poguessin respondre. Defensava la imaginació i la capacitat creativa dels nois i noies i propugnava que els alumnes de primària juguessin amb les paraules, descobrint mots desconeguts, creant-ne de nous, inventant verbs, etc.

Però on l'Emili Teixidor va excel·lir com a mestre de diverses generacions

Emili Teixidor, l'any 2006. Fotografia: Guillem Medina

La importància de la llengua

Sobre la importància que donava a la llengua, vull fer esment d'una resposta que el 19 de juny de 2012 va donar en una entrevista que li van fer a *La Vanguardia*. A la pregunta de la periodista que li deia perquè sempre havia sentit tant de desassossec pel foment de la lectura, l'Emili va contestar: "La humanitat ha anat inventant estris que faciliten la vida. La roda, per exemple, és una prolongació de les cames. Les ulleres ens donen visió. Doncs bé, les paraules són les ulleres o les rodes del cervell. Són l'únic instrument que té el cervell per progressar".

L'Emili tenia com a objectiu el cultiu correcte de la llengua que fa que els éssers humans esdevinguin persones.

En aquest article hem parlat de l'Emili Teixidor com a mestre i fundador. No hem parlat d'altres matisos també fonamentals en la seva personalitat; no hem parlat d'ell ni com a intel·lectual ni com a escriptor. Cal que algú ho faci tenint present que és una tasca molt difícil atesa la seva enorme i rica personalitat. Nosaltres només hem pretès explicar les seves aportacions pedagògiques fruit de la seva gran imaginació, que van permetre que l'Escola Patmos, a més a més d'una realitat fos, per damunt de tot, una meravellosa il·lusió.

•
"Les
paraules
són les
ulleres o
les rodes
del cervell"
•

va ser com a professor de llengua i de literatura. Era capaç de fer agafar interès per la lectura a la persona més rebeca a llegir qualche text.

Des de bon principi la seva escola es va distingir per la importància que donava a la lectura. La Biblioteca era l'autèntica "alma mater" del centre i un llibre es presentava sempre als alumnes com un bé molt preuat. Generacions senceres d'alumnes i professors van trobar gust a la lectura gràcies al clima que l'Emili sabia crear al seu entorn. La seva dèria era fomentar la lectura.

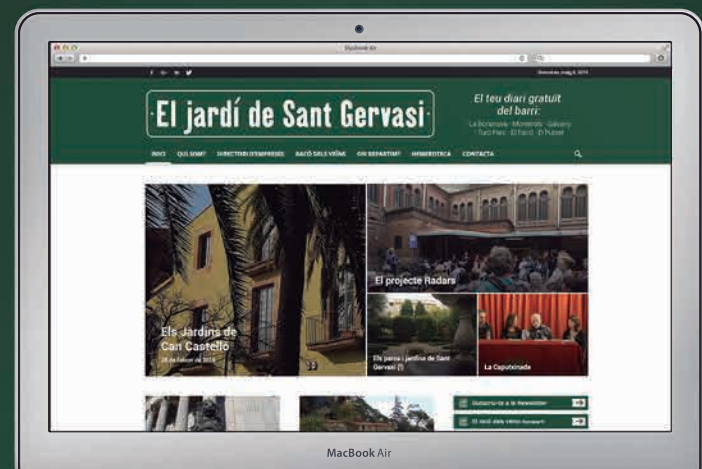
Pa negre és una de les novel·les de més èxit d'Emili Teixidor.

Segueix-nos al web!

www.eljardidesantgervasi.cat

Llegeix totes les notícies anteriors,
assabenta't de l'agenda cultural,
hemeroteca, xarxes socials...

CUINA DE MERCAT / PASSATEMPS

Cuina de mercat

► Marta Castells

Cremós de cafè de cereals

Ingredients:

- 3 tasses de llet d'arròs
- Cafè de cereals al gust
- Pela de taronja
- 3 c.s. de midó de blat de moro (Maizena)
- Un polsim de sal
- Melassa de blat o un altre edulcorant al gust
- Cafè de cereals en pols per decorar

Elaboració:

1. Coeu en un cassó la llet juntament amb el cafè de cereals, la pela de taronja, el midó de blat de moro i la sal fins que la mescla s'espesseixi. Remeneu-ho constantment i vigileu que no es formin grumolls.
2. Apagueu el foc, retireu la pela de la taronja i afegiu-hi la melassa o l'edulcorant que preferiu. Dissoleu-ho.
3. Serviu-ho decorat amb una mica de cafè de cereals en pols empolvorat per sobre.

► Blai Pérez

Fideus a la marinera

Ingredients

- 200 g de fideus fins
- 100 g de ceba de figueres
- 100 g de pastanaga
- 100 g de mongeta del cuc
- 200 g de cloïsses
- 150 g de salmó a daus
- 200 g de llagostins
- 150 g de sépia a daus
- ½ litre de brou de peix
- Oli d'oliva verge extra
- Sal i pebre fumat
- 2 culleradetes de julivert picat

Elaboració

Daureu els fideus en una paella amb un raig d'oli d'oliva, escorreu-los i reserveu l'oli. Tot seguit coeu els fideus amb els brou de peix i els escorreu. Netegeu les verdures i talleu-les a juliana per saltejar-les amb l'oli de daurar els fideus, mentrestant peleu els llagostins, els hi retireu la vena dorsal, i ho afegiu juntament amb el salmó, les cloïsses i la sépia a les verdures. Salpebreu i afegiu el julivert picat i els fideus ben escorreguts, barregeu-ho bé i ja estarà a punt per servir.

Opcionalment es pot acompanyar de salsa allioli.

Conill amb panses i canella

Ingredients

- 1 conill a trossos petits
- 4 cebes tendres
- 100 g de panses de Corint
- 1 got de vi blanc
- 150 g de nata líquida
- 1 cub de caldo
- 1 cullerada de mantega
- Sal
- Pebre blanca
- Canella
- Oli d'oliva verge extra

Elaboració

Daureu les cebes picadetes amb una mica d'oli d'oliva i de mantega. Quan la ceba comenci a estovar-se hi afegireu el conill i ho deixareu cuinar uns minuts. A continuació afegiu-hi les panses, escampeu per sobre una mica de canella en pols i ho deixeu coure uns minuts més. Aboqueu-hi el got de vi i deixeu que redueixi. Tot seguit dissolau la nata líquida i el cub de caldo prèviament en un ¼ de litre d'aigua mineral i coeu-ho a foc molt suau uns 30 minuts. Que vagi de gust!•

JOC MATEMÀTICA

Una calculadora no funciona bé: no mostra el dígit 1. Per exemple, si teclegem 3131, només es mostra en pantalla el nombre 33, sense espais. L'Agnès ha teclejat un nombre de 6 xifres en aquesta calculadora i a la pantalla ha aparegut 2007. Quants nombres diferents poden ser els que ha escrit l'Agnès?

(Font: Proves Cangur de l'any 2007)

(La solució us la donarem al proper número d'El Jardí)

SUDOKU

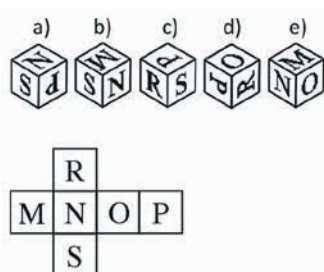
7	6		4	1		2	8
		9	5	2	1		
	3		8	7		5	
		4	9	2	3	7	
9							2
	2	5		1		6	7
6	4					3	9
			8				

Solució sudoku:

5	1	2	4	8	9	7	6	3
6	3	8	5	7	2	1	4	9
4	7	9	6	1	3	5	2	8
2	4	3	9	5	1	8	7	6
9	8	7	3	2	6	4	1	5
1	5	6	7	4	8	9	3	2
3	6	4	8	9	7	2	1	5
7	9	1	2	3	5	6	8	4
8	2	5	1	6	4	3	9	7

SOLUCIÓ DEL JOC D'ORIENTACIÓ ESPECIAL DEL MES DE MARÇ

El cub d) és el que correspon al cub desplegat.

El periodisme cooperatiu

Una aposta transformadora en el camp dels mitjans de comunicació des de l'Economia Social i Solidària

Xerrada amb:

Ester Mora i Maties Lorente,
setmanari La Directa

Anna Palou,
diari La Jornada

Martí Rodríguez i Jesús Mestre,
revista local El Jardí de Sant Gervasi

Dimecres 25 d'abril, 19h

CCívic Vil·la Urània, Via Augusta, 98

Organitza:

Amb el suport de:

Amb el Finançament de:

Guia de comerços, empreses i serveis de Sant Gervasi

ESPORTS

VIDEO LAB
AUDIOVISUAL
VIDEO · CINEMA · AUDIO · MULTIMEDIA
8 mm · VHS · Betamax · Diapositives
93 200 54 00
Santaló 133 08021 BCN info@videolab.es
www.videolab.es

PERRUQUERIA

MATALASSERIA A. MERCADER
FUNDADA L'ANY 1886
Alfons XII, 81 (Plaça Molina)
93 200 29 70
www.matalasseriamecader.com
mercader@matalasseriamecader.com

RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ

SALUT

can caralleu més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.canaralleu.cat

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:

Mariona Alumà:

mariona.aluma@eljardisg.com

AXICIA Hair Perruquers

c/ Arimon 12 08022 BCN
680727330
www.axiciahair.com

CERRAJERÍA MODELELL

www.cerrajeriamodellell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

Cuina d'avui, cuina de sempre

LA FONDA DE SANT GERVASI

BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

CENTRO MÉDICO ESTEVE

• MEDICINA GRAL • PSICOLOGIA
• HOMEOPATIA • OSTEOPATIA
• MED. NATURAL • YOGA

C/ Mandri, 54-1º2º. Tel 932 113 234
www.centromedicodelm.com

FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ

REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR

ALICIA OZORES BARBANY

ADVOCADA PENALISTA
www.alicioozores.com
Tel. 654 466 977
c. Muntaner 391, 1º 3º
08021 Barcelona

MEATING RESTAURANT

CUINA DE MERCAT AMB TOCS D'AUTOR
RESERVA PER A GRUPS
DIUMENGES OBERT (MIGDIA)
Amigó, 68 - 08021 Barcelona
T. 93 2008586 - reserva@meatingrestgrup.cat

CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

COEVE

• Diseño gráfico y editorial •
• Comunicación visual •
• Gráfica aplicada al espacio •

Regàs, 24, Local 5 - 08006 Barcelona
600458860 - mc.hernando@coeve.es
www.coeve.es

MODA

FUSTERIA JOSE GIBERGANS

REPARACIONS A DOMICILI
MOBLES A MIDA
REPARACIONS DE PERSIANES
SERVIS A COMUNITATS

C/ Santaló, 146
08021 BARCELONA
TEL. 656 97 43 44
93 201 46 50

JARCLOS GARDEN CENTER

c/Collserola, 22-24
93 418 32 06
c/Escoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

PUBLICITAT:
mariona.aluma@eljardisg.com

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

PUBLICITAT:
mariona.aluma@eljardisg.com

scÖts

CORSETERIA · MODA ÍNTIMA · BANY

Especialistes en corseteria

ROSA FAIA BEAUTYFULL

C/ d'Arimon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Ferreteria Mandri

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriaamandri.com
www.ferreteriaamandri.com

BUIDAT DE CASES

DIT I FORA

647 655 284
ditifora@gmail.com

naturàua

Suplements naturals

Assessorament gratuït
naturopatia i nutrició

Avda. Rep. Argentina 188
93 418 99 57 www.naturaua.com

INSTITUT AUDITIU salesa

El meu centre auditiu
de confiança

Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de
Sant Gervasi

Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Bárbara Granados i les arts escèniques

‘La música sense paraules no m’acaba d’emocionar’

► Maria Antònia Font Fernández

Comencem parlant del besavi, el cèlebre compositor Enric Granados. Quina imatge li’n va transmetre la seva família, atès que vostè ja no el va conèixer?

De fet, el meu besavi va morir abans que nasqués el pare: tenia 49 anys... L’he conegut gràcies a la seva música que, quan era petita, em posaven molt. La música també és una manera de conèixer una persona... I la del meu besavi la tinc al disc dur: l’he sentit, l’he tocat i l’he gaudit.

Vostè també va decidir dedicar-se a la música; a la composició. Quina petjada li ha deixat el seu besavi o, millor dit, ser la besneta d’un artista reconegut?

Al Conservatori de Madrid (perquè vaig néixer a Madrid) ja m’anaven advertint: «No et pensis que per això et tractarem millor»... Una mica ho vivia com un llast, però m’ho callava.

I quan va venir a Barcelona?

El 1995, ara farà 23 anys. Aleshores vaig descobrir que el carrer que li havien dedicat era molt maco.

Tot just hem sortit d’un seguit d’home-natges a Enric Granados...

El 2016 se’n va commemorar el centenari de la mort i el 2017 el 150è del naixement. Jo no soc gaire de centenaris, la veritat, però ho vam aprofitar per fer un munt de concerts i per contactar amb 32 parents Granados.

Hi ha cap peça seva que li agradi particularment?

Té dues peces que va dedicar al seu fill gran, el meu avi. I una d’aquestes peces la va compondre arran d’unes notes que taral·lejava... M’agraden les peces senzilles, com ara les «Cartes d’amor», que són una meravella. Llegint les seves cartes he pogut llegir sobre Pau Casals [que té dedicada una avinguda prou coneguda per a part del nostre veïnat], Isaac Albéniz [que per cert té un carrer a Sarrià], Ricard Viñes [que dona nom a un concurs de piano], sobre el doc-

Fotografia: Juanjo Compañé

‘De nena, passava hores i hores, mirant partitures i tocant el piano’

Aquest mes entrevistem Bárbara Granados, una artista que compon música per a teatre com a ofici i com a passió. Amb ella ens vam trobar al Teatre La Gleva, ben a prop de casa seva, per parlar de la seva trajectòria professional i, per descomptat, del seu besavi, Enric Granados.

tor Andreu (mecenes, i el que millor li pagava les classes de piano, en aquest cas a la seva filla).

Per acabar amb la figura del seu besavi, què pensa del fet que no s’hagi recuperat la casa de l’avinguda del Tibidabo?

Jo no en vaig formar part, ja que el projecte no es convencia del tot. Crec que hauria estat bé disposar d’un centre cultural aquí

dalt, però suposo que la inversió era massa gran. És veritat que no vaig tenir cap vincle amb aquella casa, però és més raonable, potser, gastar diners en la difusió de la seva música. Un arxiu hauria estat més factible que un auditori.

I ara sí, parlem de la Bárbara. Com va van ser els seus inicis musicals?

Amb 8 anys ja tenia clar que em volia dedicar a la música: m’hi passava hores i hores, mirant partitures i tocant el piano. No m’ha deixat de fascinar mai. Després vaig estudiar música de jazz, percussió, composició... Soc eclèctica, i per això a l’ambient del Conservatori no hi encaixava. Parlo dels anys 1980, els temps de *la Movida*. Aleshores vaig conèixer gent que es guanyava la vida tocant al carrer.

Vostè ho tenia molt clar. I a casa seva?

El meu pare va comprendre que si l’avi i el besavi s’havien dedicat a la música, per què no podia intentar-ho jo. Ara, era molt crític amb mi, ja que volia que arribés a algun lloc. I vaig anar a parar al teatre, que em va meravellar absolutament. Ja no he deixat de fer teatre musical i música per a teatre.

Si li pregunto què li agrada més, si el teatre o la música, potser no m’ho sabrà dir.

Oh, és que m’encanten les dues coses, la barreja! A mi la música sola, sense paraula, no m’acaba d’emocionar. I la paraula, amb música, esdevé millor.

Quants espectacles ha fet al llarg de la seva vida?

Molts! Fixa’t que, fa anys, l’ESMUC va obrir una convocatòria per poder reconèixer oficialment els seus professors, perquè quan jo estudiava no hi havia regulació. Hi havia un barem segons els anys d’experiència: com a mínim havien de ser deu i a mi em van donar moltíssima puntuació i el grau de Música Moderna, que encara he de recollir. És que, és clar, quan col·laborava a Ràdio Barcelona, cada dia tocava en directe! Acompanyava Carlos Nuñez, Lorenzo Santamaria, Nina... Però ara em ve de gust tenir una mica de protagonisme.

En quin projecte treballa ara?

Ara estic de gira amb l’actriu Maria Molins, fent *Cabareta*. Estem encantades!

Com veu el món del teatre ara mateix?

Nosaltres vam inaugurar La Gleva el 19 d’octubre, i tothom ens deia que estàvem bojos. Però ve molta gent. Jo crec que necessitem sortir i evadir-nos. És que la gent, quan descobreix el teatre, s’hi enganxa, però cal fer-hi arribar. Més que promocionar, es tracta d’engrescar. De vegades ens quedem amb els grans projectes d’autors consagrats, però després d’anar a un teatre petit surts diferent. Ara bé, els artistes també hem de comprendre que no es tracta d’exhibir-nos, sinó de compartir: la gent treballa moltes hores perquè nosaltres pensem només en el que *nosaltres* volem dir.

Quin és el futur de la saga Granados?

El meu fill, que té 18 anys, va anar a classes de guitarra, però un dia em va dir que algú s’ha d’encarregar d’organitzar els concerts, i té raó. I aconseguir omplir.

Acabem l’entrevista, com és habitual, parlant del barri. Des que viu a Barcelona ho ha fet sempre al Farró?

No: abans vaig viure a l’Eixample, a Gràcia i després vam venir aquí, perquè Gràcia és molt sorollós i teníem nens petits. I vam allucinar quan vam descobrir aquesta zona. L’únic negatiu que hi veig, potser, és que hi ha cotxes que s’aprofiten de la nostra tranquil·litat per accelerar.

I una pregunta de sentiment, que ens agrada fer a la gent d’aquest racó: el Farró és Sant Gervasi?

Per a mi no. Visca el Farró, República independent! No s’assembla ni a Gràcia ni a cap altre barri. Però volem que la gent vingui aquí a La Gleva i després visqui a un altre lloc.

Ho hem de deixar aquí, però abans li hem de desitjar sort: Bárbara Granados és candidada als Premis Max. I aprofitem que el Farró és un reducte privilegiat d’actors residents i visitants: rere el teló farronenc hi ha la vida atrafegada...

PEDRALBES CENTRE SHOPPING

Aconsegueix la bossa XXL!

Per compres superiors a 50€, 30€ amb la Client Card.
Hi serem fins el 31 de juliol

